



Vlaams
Parlement

stuk **1326** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 26 oktober 2011 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 2012

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	33
Advies van de Raad van State op het voorontwerp van decreet.....	69
Advies van de Mobiliteitsraad	87
Advies van de Vlaamse Woonraad	91
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	97
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken	107
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	113
Amendement van de Vlaamse Regering op het voorontwerp van decreet d.d. 14 oktober 2011	117
Advies van de Raad van State op het amendement op het voorontwerp van decreet (hoofdstuk 20)	133
Advies van de Raad van State op het amendement op het voorontwerp van decreet (hoofdstuk 21)	143
Ontwerp van decreet	147

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Gemeenschapsonderwijs

Artikel 2

Het bedrag voor het eigenaarsonderhoud GO! werd in het verleden niet geïndexeerd. Om gelijke tred te houden met de levensduurte is het nodig dit bedrag te indexeren.

Afdeling 2. Deeltijds kunstonderwijs

Artikel 3

Op 4 maart 2011 keurde de Vlaamse Regering de Conceptnota ‘Kunst verandert! - inhoudelijke vernieuwing deeltijds kunstonderwijs’ goed. Daarmee is een eerste stap gezet naar een nieuw decreet Deeltijds Kunstonderwijs, zoals aangekondigd in de beleidsnota Onderwijs en het Vlaamse regeerakkoord.

Hoewel er een ruim maatschappelijk draagvlak bestaat over de voorstellen van de conceptnota, rijzen er bij leerkrachten, directeurs en lerarenopleiders nog heel wat vragen over de concrete realisatie ervan op het terrein. Reacties van stakeholders en formele adviezen (o.a. VLOR) stellen dat het versterken van lerarencompetenties een cruciale randvoorwaarde is voor het slagen van de inhoudelijke vernieuwing van het deeltijds kunstonderwijs.

De pilootprojecten hebben de bedoeling om een aantal fundamentele inhoudelijke vernieuwingen in de praktijk te brengen en hierrond pedagogische en didactische expertise op te bouwen en te verspreiden. Vernieuwingen met een grote impact op lerarencompetenties zijn:

- de domeinoverschrijdende focus in de initiatieopleiding;
- de wisselwerking en inhoudelijke afstemming tussen de verschillende componenten van de muziekopleiding in de lagere graad;
- de competentiegerichte inschaling en evaluatie van leerlingen.

Pedagogische begeleidingsdiensten en lerarenopleidingen zullen een sleutelrol spelen in de versterking van lerarencompetenties van de huidige maar ook toekomstige leerkrachten. Vandaar dat zij in de pilootprojecten alvast een voortrekkersrol opnemen. Uiteraard zal intensieve samenwerking met een aantal academies noodzakelijk zijn om de vernieuwingen van de conceptnota in de praktijk te brengen, maar de projectresultaten mogen geenszins beperkt blijven tot academies die aan een project deelnemen. De transfer naar het brede werkveld vormt een wezenlijk onderdeel van de pilootprojecten.

Afdeling 3. Stelsel van leren en werken

Artikel 4

In overeenstemming met de bepalingen van het decreet Leren en Werken van 10 juli 2008 en het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2008 is de vzw Profo, met ingang van 1 september 2010 erkend als centrum voor deeltijdse vorming dat zich richt op de organisatie van persoonlijke ontwikkelingstrajecten voor jongeren, ingeschreven in een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs. Op 1 september 2010 is bedoeld centrum evenwel niet opgestart en werd het recht op subsidiëring niet uitgeoefend. Vanaf 1 september 2011 is dat wel het geval.

In artikel 9 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011 werd voor een aantal organisatoren van persoonlijke ontwikkelingstrajecten al een maximum aantal subsidieerbare en gegarandeerde deelnemersuren bepaald. Omdat vzw Profo nu ook zijn recht op subsidiëring uitoefent, wordt deze uren op identiek dezelfde manier decretaal verankerd.

Afdeling 4. Hogescholen

Artikel 5

Voor de Vlaamse autonome hogescholen is er een dotatie voor eigenaarsonderhoud voorzien. Dit bedrag werd in het verleden niet geïndexeerd waardoor de inhoud over de jaren heen niet meer overeenkomt met het initiële uitgangspunt van de toelage. Om gelijke tred te houden met de levensduurte is het nodig dit bedrag te indexeren.

Aangezien de toekenning van deze middelen per kalenderjaar gebeurt en ook voor dit jaar geen decretale basis aanwezig was, dient deze alsnog te worden voorzien.

Afdeling 5. Universiteiten

Artikel 6

Aangezien de financiering van de investeringen van de universiteiten niet opgenomen is in het decreet betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen voorziet de voorgestelde bepaling in de continuering van de financiering van de investeringen van de universiteiten voor 2012.

In afwachting van een definitieve regeling in het Integratiedecreet, wordt de decretale basis voor de investeringen van de universiteiten in 2012 in het programmadecreet BO 2012 opgenomen.

Afdeling 6. Volwassenenonderwijs

Artikel 7 tot en met 13

Artikelen 64 en 68 regelen de procedures die van toepassing zijn op de Centra voor Volwassenenonderwijs voor het verkrijgen van nieuwe onderwijsbevoegdheid voor zowel opleidingen als vestigingsplaatsen. De huidige procedure is tweeledig en kan enerzijds lopen via het consortium volwassenenonderwijs en anderzijds via de Vlaamse Regering.

Voor een aantal opleidingen en voor de vestigingsplaatsen is het zo dat een Centrum voor Volwassenenonderwijs nieuwe onderwijsbevoegdheid automatisch kan verkrijgen op basis van een positief advies bij consensus van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waartoe het is aangesloten. Voor een beperkt aantal opleidingen en

in het geval er geen positief advies bij consensus is, beslist de Vlaamse Regering over de onderwijsbevoegdheid. Deze procedure impliceert dat de Centra voor Volwassenenonderwijs uitbreiding van onderwijsbevoegdheid kunnen verkrijgen zonder een beslissing van de Vlaamse Regering.

De tussentijdse evaluatie van het decreet Volwassenenonderwijs toonde aan dat de procedure in sommige consortia geleid heeft tot het niet doelmatig toekennen van nieuwe onderwijsbevoegdheid aan Centra voor Volwassenenonderwijs.

Op 15 juli 2011 nam de Vlaamse Regering een principiële beslissing m.b.t. de hervorming van de integratie- en inburgeringssector. Eén van de beslissingen die in dit kader door de Vlaamse Regering genomen zijn, is de creatie van Centra voor Leerloopbaanbegeleiding. Deze Centra voor Leerloopbaanbegeleiding zullen ontstaan uit een samengaan van de huidige Huizen van het Nederlands en de consortia volwassenenonderwijs. Dit betekent dat de consortia volwassenenonderwijs in hun huidige vorm niet meer zullen bestaan. Een rechtstreeks gevolg is dat de procedure tot het verkrijgen van onderwijsbevoegdheid grondig dient herzien te worden.

De implementatie van de Centra voor Leerloopbaanbegeleiding en de opheffing van de werking van de consortia, zoals nu bepaald in het decreet Volwassenenonderwijs, is maar voorzien tegen 1 september 2013. Om te vermijden dat zich tussentijds een te sterke uitbreiding van onderwijsbevoegdheid zou voordoen, met onrechtstreekse gevolgen naar de groei van het aantal onderwijsprestaties en de omkadering van het volwassenenonderwijs, wordt een bewarende maatregel genomen waarbij de consortia wel nog hun adviesbevoegdheid t.a.v. onderwijsbevoegdheid behouden, maar niet meer zelf beslissingen kunnen nemen om onderwijsbevoegdheid effectief toe te kennen.

De wijzigingen impliceren dat de Vlaamse Regering vanaf 1 januari 2012 terug exclusief bevoegd wordt om onderwijsbevoegdheid toe te kennen aan Centra voor Volwassenenonderwijs. Dit laat toe om beslissingen m.b.t. onderwijsbevoegdheid beter te laten sporen met de budgettaire groeinorm en budgettaire inpasbaarheid die de Vlaamse Regering jaarlijks bepaald voor het volwassenenonderwijs.

Als gevolg van de nieuwe artikelen 64 en 68 moeten er een aantal verwijzingen naar deze artikelen in het decreet Volwassenenonderwijs eveneens aangepast worden.

De evaluatie die vermeld wordt in §5 wordt opgenomen door zowel de administratie (departement en agentschappen), als door de onderwijsinspectie. Hiermee kan zowel het administratieve als het kwalitatieve luik van deze maatregel geëvalueerd worden.

Artikel 14 tot en met 16

De centrubesturen van de Centra voor Volwassenenonderwijs zijn vrij om het door de Vlaamse overheid toegekende pakket aan leraarsuren vrij aan te wenden voor de organisatie van opleidingen waarvoor ze onderwijsbevoegdheid hebben. De vrije aanwending van leraarsuren laat de centrubesturen toe een eigen centrumbeleid te ontwikkelen en flexibel in te spelen op regionale opleidingsnoden.

Sinds 2009 doen zich capaciteitstekorten voor in de opleidingen van het studiegebied Nederlands tweede taal (NT2). Daardoor moeten anderstalige volwassenen (te) lang wachten op een passend aanbod NT2. De Vlaamse Regering nam al een belangrijk pakket aan maatregelen om de capaciteitsproblematiek aan te pakken, waardoor de wachtlijsten en wachttijden sterk afnamen. Ondanks de maatregelen van de Vlaamse Regering blijven er zich in sommige regio's (vooral Antwerpen) capaciteitstekorten voordoen of dreigen er nieuwe wachtlijsten te ontstaan.

Tegelijkertijd wordt vastgesteld dat sommige Centra voor Volwassenenonderwijs hun pakket aan leraarsuren dat ze genereren met opleidingen NT2, ten dele aanwenden voor de or-

ganisatie van andere opleidingen dan NT2 die op zich niet volledig financierbaar zijn (bv. omwille van een te beperkt aantal cursisten). Deze afwending van leraarsuren is mogelijk in het kader van de vrije aanwending, maar is niet aangewezen wanneer zich capaciteitstekorten voordoen voor de opleidingen NT2.

Wanneer zich capaciteitstekorten voordoen voor het aanbod NT2, dan dienen de leraarsuren die met deze opleidingen zijn gegenereerd terug prioritair ingezet te worden voor NT2. Wanneer een centrumbestuur als gevolg van de vrije aanwending van uren haar middelen niet prioritair inzet voor NT2, dan voorziet artikel 113septies van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs de mogelijkheid dat de aanwending van de leraarsuren gegenereerd met aanbod NT2 gekleurd wordt.

Artikel 113septies laat echter niet toe om een selectie te maken onder de centra waar de leraarsuren zouden gekleurd moeten worden. De oorzaak en ernst van de capaciteitsproblemen verschillen sterk naargelang het centrum. Soms is een kleuring ook niet wenselijk omdat het negatieve effecten kan hebben op ander maatschappelijk waardevol opleidingsaanbod. Dat is bv. het geval voor de Centra voor Basiseducatie waar een kleuring van de vte gegenereerd met aanbod NT2 het geletterdheidsaanbod (opleidingen Nederlands, Wiskunde enzovoort) in gevaar kan brengen, en bijgevolg ook de realisatie van de doelstellingen die de Vlaamse overheid inzake geletterdheid heeft vooropgesteld.

Daarom wordt voorzien in een aanpassing van artikelen 113septies en 113octies van het decreet Volwassenenonderwijs. Artikel 113 septies wordt zo aangepast dat er alleen een kleuring mogelijk is in de Centra voor Volwassenenonderwijs die aangeduid worden door de Vlaamse Regering op basis van de vaststelling van een capaciteitsprobleem in relatie tot de afwending van leraarsuren NT2. Artikel 113octies wordt opgeheven en vervangen door een tweede lid in artikel 198 dat de inwerkingstredingsbepalingen van het decreet Volwassenenonderwijs regelt. Het nieuwe, tweede lid van artikel 198 bepaalt nog altijd dat de inwerkingtreding van de artikelen 113bis t.e.m. 113sexies afhankelijk is van een besluit van de Vlaamse Regering. Artikel 113septies wordt van kracht vanaf 1 januari 2012 zodat de Vlaamse Regering vanaf dan een kleuring van de aanwending van leraarsuren kan invoeren in bepaalde centra. Deze kleuring kan maximaal twee jaar bedragen, daarna zal de Vlaamse Regering opnieuw een uitspraak moeten doen.

Artikel 17

Artikelen 85, §4, en 98, §5, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs voorzien dat het volume aan lesurencursist dat wordt gegenereerd door een opleiding in gecombineerd onderwijs, dat voldoet aan de criteria opgesomd in artikel 28 en minimaal 25 percent aan afstandsonderwijs omvat, vermenigvuldigd wordt met een factor 1,2. Deze 20% extra omkadering kan alleen maar aangewend worden voor de organisatie, de uitbouw, de ondersteuning en de ontwikkeling van gecombineerd onderwijs.

In uitvoering van artikel 28 is de onderwijsinspectie bevoegd voor de controle op de criteria voor de opleidingen van het gecombineerd onderwijs (hoofdstuk IV van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 betreffende de organisatie van het opleidingsaanbod in het volwassenenonderwijs). Alleen die opleidingen die een gunstig advies van de inspectie krijgen, komen in aanmerking voor de 120% financiering of subsidiëring. Een opleiding die een gunstig advies krijgt, behoudt de 120%-financiering of subsidiëring gedurende vijf schooljaren. Daarbij maakt het decreet volwassenenonderwijs geen onderscheid tussen de opleidingen van de basiseducatie, het secundair volwassenenonderwijs, het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleiding.

Het decreet van 30 april 2009 betreffende het secundair na secundair onderwijs en het hoger beroepsonderwijs en het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs bepalen echter dat de onderwijsinspectie niet langer bevoegd is voor het kwaliteitstoezicht

op de opleidingen van het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleiding. Als gevolg van die bepaling is er grote onduidelijkheid over het feit of de inspectie nog bevoegd is voor de controle op de criteria vermeld in artikel 28 van het decreet Volwassenenonderwijs, voor wat het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleidingen betreft.

Artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 betreffende de organisatie van het opleidingsaanbod in het volwassenenonderwijs bepaalt dat wanneer de inspectie geen advies uitbrengt over de aanvraag voor gecombineerd onderwijs, de aanvraag wordt geacht gunstig te zijn. Dit betekent dat al deze aanvragen voor 5 schooljaren aan 120% gefinancierd of gesubsidieerd worden zonder controle.

Artikel 197sexies is een uitzonderingsbepaling voor één schooljaar die de onduidelijkheid over de bevoegdheid van de onderwijsinspectie t.a.v. de controle op de criteria voor opleidingen van het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleidingen in gecombineerd onderwijs wegwerkt. Hierdoor kan de inspectie haar controletaak uitvoeren en zullen aanvragen voor het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleidingen niet automatisch leiden tot 120%-financiering of subsidiëring.

Het betreffende artikel moet ingaan op 1 september 2011 omdat de projecten gecombineerd onderwijs per schooljaar lopen. De budgettaire impact van de toekenning van de 120% financiering is er op de begroting 2012.

De retroactiviteit is onontbeerlijk. Indien de inspectie pas later bevoegd zou worden voor de controle, dan ontstaat rechtsonzekerheid over de controlebevoegdheid in de periode 1 september 2011 - 31 december 2011, wat nadelig is voor zowel de subsidiërende overheid als voor de centra in kwestie.

Afdeling 7. Financiering hogescholen en universiteiten

Artikel 18

Er wordt voor geopteerd om de huidige verdeelsleutel m.b.t. het aanmoedigingsfonds met een jaar te verlengen. De verdeling op basis van resultaatsindicatoren die voorzien was vanaf begrotingsjaar 2012 kan nog niet uitgevoerd worden omdat de evaluaties van de huidige beheersovereenkomsten nog niet afgerond zijn. De verdeling op basis van resultaatsindicatoren is immers gelinkt aan de resultaten van deze evaluaties.

Artikel 19

Er wordt voor geopteerd om de huidige verdeelsleutel met een jaar te verlengen. De verdeling op basis van resultaatsindicatoren die voorzien was vanaf begrotingsjaar 2012 kan nog niet uitgevoerd worden omdat de evaluaties van de huidige beheersovereenkomsten nog niet afgerond zijn. De verdeling op basis van resultaatsindicatoren is immers gelinkt aan de resultaten van deze evaluaties.

Afdeling 8. Vzw EPOS

Artikel 20

Teneinde enige stabiliteit te kunnen bekomen in de hoogte van de toegewezen erasmus-beurzen, wordt voorzien in een decreetsartikel dat de vzw EPOS verplicht eventuele niet-aangewende middelen over te dragen naar daaropvolgende academiejaren. Deze buffer laat toe een stabiel beursbedrag te garanderen bij de start van het academiejaar. Dit is vandaag niet mogelijk omdat er gewerkt wordt op basis van ramingen die kunnen verschillen van het aantal effectieve gerealiseerde mobiliteiten.

De overdracht heeft in eerste instantie als doel het opvangen van de toename van het aantal aanvragen (en dus constant houden van het maandbedrag). Het is niet de bedoeling om ‘recurrente’ verhogingen van het beursbedrag op te starten.

Afdeling 9. Flankerend onderwijsbeleid

Artikel 21

Bij de besparingsronde in 2010 werd artikel 18 van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau zo gewijzigd dat er geen indexering diende te gebeuren in 2010. Bij de begrotingsopmaak van 2011 werd de terugzetting van de indexformule uit het oog verloren.

Hoofdstuk 3. Studiecommissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen

Op 8 juli 2010 nam het Vlaams Parlement een resolutie aan betreffende de oprichting van een Studiecommissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen. Het Vlaams Parlement vroeg in de resolutie aan de Vlaamse Regering om een Studiecommissie Gewestbelastingen op te richten om de successierechten, schenkingsrechten, registratierechten en onroerende voorheffing fundamenteel door te lichten en coherente hervormingsvoorstellen te formuleren. De Studiecommissie Gewestbelastingen kwam een aantal keer samen teneinde de door het Vlaams Parlement opgelegde taak te vervullen en leverde een eerste rapport af waarin een aantal potentiële discriminaties potentiële inbreuken op het Europese recht en onderbenutte vrijstellingen/verminderingen werden gedetecteerd. Op basis van dit rapport werd vanuit het Vlaams Parlement gevraagd om al de items in dit rapport aan te passen in de wetgeving teneinde aan deze euvels te verhelpen.

Afdeling 1. Successierechten

Artikel 22

In dit artikel wordt een onderbenutte vermindering opgeheven. In het licht van artikel 60bis Vl.W.Succ. kan artikel 48.2 Vl.W.Succ. enkel nog tot nut dienen als een langstlevende echtgenoot of erfgenaam in rechte lijn het nultarief uit artikel 60bis Vl.W.Succ. (vrijstelling voor de vererving van familiale ondernemingen) niet kan genieten. Bovendien moet worden opgemerkt dat destijds artikel 48.2 Vl.W.Succ. werd opgesteld in functie van artikel 48 Vl.W.Succ. Met de splitsing van een roerend gedeelte en een onroerend gedeelte voor het tarief van de langstlevende echtgenoten en erfgenamen in rechte lijn sinds het Vlaamse decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 is artikel 48.2 Vl.W.Succ. bijna overbodig geworden. De gesplitste berekening zorgt ervoor dat zowel het roerend als het onroerend gedeelte de 250.000,00 EUR moet overstijgen.

Artikel 23

Door een aanpassing aan artikel 56 Vl.W.Succ. wordt verholpen aan een potentiële discriminatie ten aanzien van niet-rijksinwoners in geval van het verkrijgen van een kleine nalatenschap. Het huidige artikel 56 Vl.W.Succ. voorziet immers dat rijksinwoners worden belast op hun netto-verkrijging, daar waar niet-rijksinwoners worden belast op hun bruto-verkrijging. Bij decreet van 19 december 2008 werd artikel 27 Vl.W.Succ. reeds in die zin gewijzigd dat er voor het recht van overgang wordt voorzien in een aftrek van bepaalde passiva. Voordien konden niet-rijksinwoners – in tegenstelling tot inwoners – niet genieten van enige passiefaftrek. Voor de vermindering voor kleine nalatenschappen werd deze gelijkschakeling evenwel nog niet doorgevoerd. Huidige wijziging wil aan deze potentiële discriminatie een einde maken.

Afdeling 2. Registratierechten

Artikel 24 tot en met 26

Artikel 140nonies VI.W.Reg. voorziet een vermindering voor schenking van bouwgronden. Deze maatregel wordt hierbij een laatste maal met 3 jaar verlengd. Voor jonge gezinnen is het bouwen van een nieuwe woning, zonder financiële hulp van buitenaf bijzonder moeilijk. Bouwgronden zijn immers een schaars goed. De kostprijs van de bouwgrond vormt dan ook een belangrijk deel van de totale kostprijs van een nieuwe woning. Door deze positieve maatregel konden in 2010 ruim 700 gezinnen een bouwgrond verwerven. Door het aanhouden van de crisis dringt een verlenging zich dan ook op.

Het Vlaams Parlement heeft in 2010 aan de Studiecommissie Gewestbelastingen de opdracht gegeven een aantal topics nader te onderzoeken, zoals onder andere de tarieven voor schenkingen van onroerende goederen in zijn geheel, zodat een eventuele herziening hiervan mogelijk ook een impact kan hebben op de tarieven voor schenkingen van bouwgronden. Een eerste aanbeveling die de Studiecommissie formuleerde betreft het beperken van de maatregel tot Vlaamse bouwgronden. Daarnaast kwam ook de aanbeveling een bouwverplichting in het artikel op te nemen. Aan beide aanbevelingen wordt nu gevolg gegeven.

Om de vermindering meer effect te laten ressorteren, zijnde de bouw van een gezinswoning wordt voortaan vereist dat de begiftigde binnen de vijf jaar na de schenkingsakte zijn hoofdverblijfplaats vestigt op het adres van de geschonken bouwgrond. Dit gebeurt op straffe van het verschuldigd worden van de aanvullende rechten, vermeerderd met de wettelijk intrest. De wettelijke intrest is evenwel niet verschuldigd in geval van overmacht. De termijn van vijf jaar is naar analogie met deze verplichting voor de meeneembaarheid van de registratierechten.

De grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie worden gewaarborgd door de duidelijke ratio legis van deze maatregel, die er in bestaat in het kader van het Vlaams woonbeleid de slapende kavels in het Vlaamse Gewest te activeren en hierdoor de bouw te stimuleren op basis van een objectief onderscheidingscriterium, nl. de ligging van de bouwgronden in het Vlaamse Gewest. Het Vlaams woonbeleid axeert zich immers uitsluitend op deze gronden.

Afdeling 3. Onroerende Voorheffing

Artikel 27

Artikel 255, tweede lid, WIB 1992 voorziet een vermindering van onroerende voorheffing in geval de betreffende woning eigendom is van een welbepaalde Vlaamse of nationale instelling. Gelijkaardige instellingen uit een land van de Europese Economische Ruimte die de woningen in haar bezit in een gelijkaardig sociaal kader zou verhuren op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, zouden niet in aanmerking komen voor het verlaagd sociaal tarief. In het schenkings- en successierecht werd het Vlaamse Gewest reeds in gebreke gesteld omwille van een gelijklopende beperking van de verlaagde schenkings- en successierechten tot bepaalde instellingen. Teneinde een einde te stellen aan een potentiële inbreuk van het Europese recht wordt de vermindering ook toegestaan voor gelijkaardige instellingen van de Europese Economische Ruimte.

Artikel 28

Artikel 257, §2, 2°, laatste lid, WIB 1992 voorziet een vermindering van onroerende voorheffing voor gezinnen met een bepaalde kinderlast. Bij deze maatregel geven bepaalde situaties recht op een levend en kinderbijslaggerechtigd kind. Zo zal een kind dat gedu-

rende WO I en WO II als militair, politiek gevangene, burgerslachtoffer of weerstander overleden of vermist is, worden aangemerkt als een levend kind. Op dit ogenblik bestaan er geen gezinnen meer die kunnen genieten van een verlaging van onroerende voorheffing omwille van een kind dat aan deze voorwaarden voldoet. Deze bepaling aangaande deze specifieke situatie wordt dan ook opgeheven.

Hoofdstuk 4. Verkeersbelastingen

Afdeling 1. Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

Artikel 29

De bepaling rond de ambtshalve ontheffing wordt uit het wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen geschrapt. Dit houdt in dat inzake ambtshalve ontheffing de bepaling van artikel 376 WIB '92 via artikel 2 WIGB van toepassing wordt op de verkeersbelastingen. Daardoor is de ambtshalve ontheffing voortaan gebonden aan striktere voorwaarden.

Artikel 30

Door opheffing van artikel 32 WIGB met betrekking tot de bezwaartermijn wordt artikel 371 WIB' 92 van toepassing.

Artikel 31

Door opheffing van artikel 32 WIGB met betrekking tot de bezwaartermijn wordt artikel 371 WIB' 92 van toepassing.

Artikel 32

Zowel in artikel 29 WIGB als in artikel 36quater WIGB is er sprake van een termijn tot betaling.

Door de betaaltermijn uit artikel 36quater te halen en enkel de betaaltermijn voorzien in artikel 29 WIGB (twee maanden volgend op het verzenden van het aanslagbiljet) te gebruiken, vermijden we eventuele interpretatieproblemen. De betaaltermijn voorzien in artikel 29 WIGB is ruimer, dan deze voorzien in artikel 36quater WIGB, waardoor de termijnen voorzien in artikel 36quater WIGB in feite geen toepassing kennen. De wetswijziging is dus een aanpassing aan de reeds in de praktijk bestaande situatie.

Artikel 33

Door opheffing van artikel 103bis WIGB met betrekking tot de bezwaartermijn wordt artikel 371 WIB' 92 van toepassing.

Artikel 34

De bepaling rond de ambtshalve ontheffing wordt uit het wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen geschrapt. Dit houdt in dat inzake ambtshalve ontheffing de bepaling van artikel 376 WIB '92 via artikel 2 WIGB van toepassing wordt op de verkeersbelastingen. Daardoor is de ambtshalve ontheffing voortaan gebonden aan striktere voorwaarden.

Afdeling 2. Eurovignet

Artikel 35

Er wordt uitdrukkelijk bepaald dat de termijn waarvan sprake in artikel 12, §2, derde lid, geldt op straffe van verval. Dit om alle discussie te vermijden rond het feit dat de termijn bepaald in artikel 12, §2, weldegelijk een vervalt termijn betreft.

Artikel 36

Door de invoering van een tweede lid bij artikel 12, §3, Eurovignetwet wordt voorzien in een termijn waarbinnen de aanvraag tot terugbetaling van het eurovignet moet worden gedaan.

Deze termijn is identiek aan de termijn bij terugbetaling wegens inactiviteit zoals beschreven in artikel 12, §2, Eurovignetwet.

Afdeling 3. Wijzigingen aan het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Artikel 37

Gelet op de overname van de dienst van de verkeersbelastingen op 1 januari 2011 gebeurt de doorstorting en de verrekening van de opdecim op de verkeersbelastingen door de Vlaamse Belastingdienst. De werkwijze van de Vlaamse Belastingdienst wijkt op enkele punten af van de werkwijze van de administratie van de directe belastingen en bijgevolg ook van de bepalingen in artikel 470bis WIB'92. Om die reden dient een artikel 42bis WIGB te worden ingevoegd.

De Vlaamse Belastingdienst zal voortaan instaan voor de doorstorting van de opdecim met betrekking tot de belastingen waarvoor zij bevoegd zijn inzake inning en invordering, op heden betreft het de verkeersbelastingen. De opdecim wordt doorgestort aan de gemeentes.

Indien een uitstel van betaling wordt verleend zoals beschreven in het derde lid van artikel 42bis WIGB dan wordt dit niet gefinancierd door de administratie van de thesaurie, maar rechtstreeks door de Vlaamse Belastingdienst.

Er wordt door de Vlaamse Belastingdienst niet overgegaan tot een ambtshalve debitering van de financiële rekening van de provincie, de gemeente of de agglomeratie van gemeenten.

Hoofdstuk 5. Oppervlaktewateren

Afdeling 1. Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Artikel 38

Met het oog op een samenhangende heffingswetgeving wordt artikel 35bis, §3, afgestemd op het gewijzigde artikel 28ter, §3, van het Grondwaterdecreet. Voor het water opgenomen uit een grondwaterwinning wordt de heffingsplicht gelegd bij de personen aangewezen in artikel 28ter, §3. Deze aangepaste bepaling maakt duidelijk dat niet alleen de vergunninghouder of diegene die de melding heeft gedaan maar ook elke andere natuurlijke of rechtspersoon die beschikt over de grondwaterwinning heffingsplichtig is en verantwoordelijk voor de naleving van de verplichtingen opgelegd in de heffingswetgeving. Betreft een verduidelijking zodat de ontvangsten oppervlaktewaterheffing kunnen worden gerealiseerd.

Artikel 39

De 30%-regel strekt ertoe bedrijven financieel aan te moedigen te bemonsteren in een periode met normale bedrijfsactiviteit. Wanneer de gegevens van de VMM-campagne t.o.v. de bedrijfscampagne een 30% hoger N1-waarde geven, dan wordt de heffing uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de VMM (VMM: Vlaamse Milieumaatschappij). In dergelijk geval mag worden aangenomen dat de heffingsplichtige de campagne uitvoerde in een periode met verlaagde activiteit. De praktijk wijst echter uit dat voor bepaalde bedrijven de N1-component niet doorweegt op het uiteindelijk resultaat. In een aantal dossiers is de N1-component bekomen via de resultaten van de bedrijfscampagne méér dan 30% lager dan de N1-vuilvracht op grond van de VMM-analyses terwijl nochtans de totale vuilvracht voor N1, N2 en N3 op basis van beide campagnes hoger ligt. In één specifiek dossier is de vuilvracht zonder de toepassing van de 30%-regeling zelfs 2.272,34 VE hoger en moet het betreffende bedrijf veel minder heffing betalen. Om deze oneigenlijke toepassing van de 30%-regel te corrigeren wordt in de tekst van artikel 35quinquies, §4, toegevoegd: “voor zover dit resulteert in een hogere vuilvracht”.

Daarnaast heeft artikel 35quinquies, §4, nog een ander ongewenst neveneffect. Tot nu toe worden de kosten van de VMM-meetcampagne bij iedere 30%-overschrijding ten laste gelegd van de heffingsplichtige. In de gewijzigde tekst van artikel 35quinquies, §4, wordt nu toegevoegd wanneer de kosten niet worden teruggevorderd.

Artikel 40

Het decreet van 27 maart 2009 voegde aan het Milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985 een nieuw hoofdstuk IIIbis toe dat eenvormige regels bepaalt voor de erkenning van milieudeskundigen en milieulaboratoria. Het Vlaams Reglement Erkenningen Leefmilieu (VLAREL) van 19 november 2010 dat uitvoering geeft aan het Erkenningendecreet, integreert de bestaande erkenningsstelsels op het vlak van het leefmilieu.

Volgens het huidige artikel 35quinquies, §12, van de Oppervlaktewaterenwet van 26 maart 1971 moeten de debietmeters in gebruikgenomen na 1 januari 2004 verzegeld worden door de leverancier, de installateur of een erkend deskundige in de discipline grondwater of oppervlaktewater vermeld in hoofdstuk 1.3 van Vlarem II. Artikel 35quinquies, §12, wordt afgestemd op het VLAREL. In de aangepaste tekst wordt de taak van de deskundige overgenomen door een laboratorium in de discipline water erkend voor het pakket W.1.8. (controle op vast opgestelde meetapparatuur voor meting van debiet, pH, geleidbaarheid, temperatuur en opgeloste zuurstof). Dit nieuw pakket biedt voldoende garanties voor een correcte uitvoering van de verzegeling.

Daarnaast wordt in artikel 35quinquies, §12, verduidelijkt dat de verzegeling door een externe installateur moet gebeuren. Het komt regelmatig voor dat de heffingsplichtige de debietmeter zelf plaatst zonder een beroep te doen op een externe installateur. Uiteraard kan hij niet zelf de verzegeling uitvoeren.

Tenslotte wordt de verplichting tot verzegeling anders geformuleerd. Door deze verplichting meer afdwingbaar te maken, kunnen discussies hierover worden vermeden. Betreft een noodzakelijke aanpassing zodat de inkomsten kunnen blijven worden gerealiseerd.

Artikel 41

In artikel 35septies, §2, worden dezelfde aanpassingen als in artikel 35quinquies, §12, gedaan.

Artikel 42

Artikel 35terdecies, §§ 6 en 7, bepaalt dat zowel het kohier als het heffingsbiljet een aantal verplichte vermeldingen moeten bevatten. Als de heffingsplichtige water afneemt van het openbaar waterdistributienetwerk moeten de naam en het adres van facturatie worden vermeld. Dit vormvoorschrift dient aangepast voor de heffingsplichtigen die belast worden op basis van de gegevens van de aangifte. Bij deze categorie kunnen de heffingsbiljetten niet uitsluitend op basis van de facturatiegegevens worden opgemaakt. Wegens veel voorkomende wijzigingen in de facturatie wijken deze gegevens vaak af van de identiteit en het adres vermeld in de aangifte. De verplichte vermelding van de gegevens van facturatie geeft in de praktijk dan ook geregeld aanleiding tot problemen. Dit is ondermeer het geval wanneer het facturatieadres niet het adres van de maatschappelijke zetel is waarnaar het heffingsbiljet moet worden gestuurd.

Vandaar dat de huidige regeling nog enkel behouden wordt voor de heffingsplichtigen die onder de toepassing vallen van artikel 35quater. In artikel 35quater zijn de heffingsformules voor kleinverbruikers opgenomen. Als de drinkwatermaatschappij op de waterfactuur voor het gefactureerde verbruik een bijdrage aanrekent, valt het drinkwaterverbruik van de kleinverbruikers buiten de heffingsplicht. Door het grotendeels wegvallen van de heffingsplicht geldt deze regeling nog uitsluitend voor de inwoners van Baarle-Hertog die hun drinkwater afnemen van een Nederlandse drinkwatermaatschappij en voor wie nog steeds een heffing wordt gevestigd.

Voor de heffingsplichtigen die als grootverbruiker worden belast, is de vermelding van de naam en het adres van facturatie op het kohier en het heffingsbiljet niet langer verplicht. Aangezien de aanslag van rechtspersonen naar de plaats van de maatschappelijke zetel wordt gestuurd, is dit adres volgens de nieuwe regeling een verplichte vermelding. Deze aanpassingen zorgen ervoor dat het inningsproces efficiënter kan verlopen.

Afdeling 2. Oppervlaktewaterheffing

Artikel 43

In artikel 35ter, §4, is geregeld hoe het statuut van nullozer kan worden bekomen. Artikel 128 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wijzigt dit artikel. De datum van inwerkingtreding van de aangepaste tekst is afhankelijk van de nieuwe erkenningsregeling voor milieudeskundigen en labo's. Artikel 154 van het decreet van 18 december 2009 bepaalt dat de wijzigingen aan het nullozerstatuut van kracht worden op 1 januari van het jaar volgend op de inwerkingtreding van hoofdstuk IIIBis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Aangezien dit hoofdstuk conform het VLAREL op 1 januari 2011 in werking is getreden, geldt de gewijzigde aanvraagprocedure voor het bekomen van het nullozerstatuut pas vanaf 1 januari 2012. Bij de opmaak van deze nieuwe regeling kon nog geen rekening worden gehouden met het pas later goedgekeurde VLAREL. Volgens het aangepaste artikel 35ter, §4, kan alleen een milieudeskundige in de discipline water vermeld in hoofdstuk 1.3 van Vlarem II het dossier van nullozing opmaken. Deze categorie stemt overeen met de erkenning in de discipline water exclusief de deeldomeinen oppervlaktewater en grondwater bedoeld in artikel 1.3.2.2., §1, f), van Vlarem II. Het VLAREL heeft deze erkenning niet behouden. De huidige wijziging van artikel 128 schrapt de afgeschafte erkenning en legt thans een erkenning op als MER-deskundige in de discipline water, deeldomein oppervlaktewater en afvalwater. De erkenningsvoorwaarden voor deze categorie verzekeren een correcte opmaak van het vereiste rapport. Zo is één van de voorwaarden voor de erkenning dat de MER-deskundige een opleiding van minstens 60 uren heeft gevolgd m.b.t. de materies waterkwaliteit, waterverontreiniging, waterbesparing, waterrecuperatie en waterzuiveringstechnieken. Hij moet jaarlijks een bijscholing van minstens 8 uur volgen.

Deze wijziging wordt in de tekst van artikel 128 van het decreet van 18 december 2009 aangebracht omdat het nieuwe artikel 35ter, §4, pas op 1 januari 2012 in werking treedt. Uiteraard dient de huidige wijziging ook op die datum van kracht te worden.

Hoofdstuk 6. Grondwaterbeheer

Artikel 44

Artikel 28ter, §3, van het Grondwaterdecreet bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar over een grondwaterwinning beschikt, onweerlegbaar wordt vermoed de heffingsplichtige te zijn. Deze omschrijving werd bewust zeer algemeen gehouden. De ruime formulering ‘beschikken over een grondwaterwinning’ kan zowel betrekking hebben op de vergunninghouder, diegene die de melding heeft gedaan van de grondwaterwinning, de eigenaar van de pompinstallatie, de gebruiker van het water als diegene die de eigen waterwinning exploiteert. In de praktijk stelt zich een probleem indien de vergunninghouder en de gebruiker of exploitant verschillende personen zijn. Het komt geregeld voor dat de grondwatervergunning op naam staat van de verhuurder-eigenaar terwijl een huurder de grondwaterwinning exploiteert of het grondwater verbruikt. In dergelijke situaties wijzen beide partijen naar elkaar voor de naleving van de verplichtingen opgelegd in de heffingswetgeving. Om een einde te maken aan deze discussies en elke twijfel hierover weg te nemen, wordt in artikel 28ter, §3, duidelijk gesteld dat er twee mogelijke heffingsplichtigen zijn. Dit zijn:

- 1° de vergunninghouder of diegene die de melding heeft gedaan van de grondwaterwinning;
- 2° elke andere natuurlijke of rechtspersoon die over de grondwaterwinning beschikt.

De gewijzigde tekst vermeldt uitdrukkelijk dat beide categorieën verantwoordelijk zijn voor de naleving van de bepalingen van de heffingswetgeving. Bij eventuele inbreuken kunnen zowel de in punt 1° als de in punt 2° vermelde personen worden beboet.

De verduidelijking is noodzakelijk om een einde te maken aan de discussies hieromtrent zodat de opbrengsten van de heffingen kunnen worden gerealiseerd.

Artikel 45

Artikel 28quater, §3, bepaalt dat de grondwaterheffing niet lager kan zijn dan het minimumbedrag van 124 x index euro. Deze bepaling leidt ertoe dat een minimumheffing wordt aangerekend tot en met opgepompte hoeveelheden van 2480 m³ per jaar. De hoge minimumheffing zet niet aan tot een spaarzaam gebruik van grondwater en wordt om die reden afgeschaft.

De gedeelde inkomsten worden gesolidariseerd over de heffingsplichtige volumes.

Artikel 46

Aangezien de heffing op de waterverontreiniging en de grondwaterheffing samen worden gevestigd, brengt huidige artikel de vormvereisten inzake het kohier en het heffingsbiljet in overeenstemming met het gewijzigde artikel 35terdecies, §6, van de Oppervlaktewaterenwet van 26 maart 1971.

Hoofdstuk 7. Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Artikel 47

Bij decreet van 17 december 1997 werd het pensioenstelsel van het vastbenoemde personeel van de VMW vastgesteld. Dit decreet stelt dat de VMW moet instaan voor de finan-

ciering van de rust- en overlevingspensioenen van haar personeelsleden enerzijds door bijdragen aan te rekenen op de loonmassa en anderzijds door financiële opbrengsten te genereren op de reserves, die hiervoor aangelegd worden.

Op 1 januari 2007 is de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (de ‘IBP-Wet’) in werking getreden.

Op grond van deze wet heeft de VMW de keuze tussen de volgende twee pistes:

1. de VMW externaliseert zijn pensioenen middels een groepsverzekering of een autonoom pensioenfonds en zorgt voor een 100% dekking van alle pensioenverplichtingen;
2. het Vlaamse Gewest stelt zich uitdrukkelijk garant voor de goede afloop van de verbintenissen van haar pensioenregelingen.

Het externaliseren van de pensioenen betekent dat de VMW hiervoor van een omslagstelsel dient over te schakelen op een kapitalisatiestelsel. Dit laatste stelsel houdt in dat de VMW ten alle tijde de pensioenverplichtingen van de huidige gepensioneerden zowel als de toekomstig gepensioneerden (= huidige actieven) kan financieren en hiervoor de nodige financiële middelen voorziet. Volgens actuariële berekeningen bedragen de totale pensioenverplichtingen bijna 500 miljoen euro, terwijl de huidige beschikbare reserves afgerond 150 miljoen euro bedragen. Volgens de FSMA dienen de ontbrekende middelen binnen een periode van 10 jaar volledig beschikbaar te zijn, wat een onhaalbare financiële last voor de VMW inhoudt.

Het enige alternatief om de verplichtingen van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening na te leven is dat het Vlaamse Gewest de door de wet voorziene waarborgen verleent.

De artikelen 137 en 138 van de IBP-Wet luiden immers als volgt:

“Art. 137. De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de overheidsbedrijven en op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening waaraan ze het beheer van hun pensioenregelingen toevertrouwen.

De overheidsbedrijven zijn gemachtigd om een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening op te richten om te voldoen aan de bepalingen van deze wet.

Art. 138. In afwijking van artikel 137 zijn de bepalingen van deze wet niet van toepassing op de pensioenregelingen van de overheidsbedrijven voor wat betreft de opbouw van wettelijke pensioenen, voor zover de Staat, een gewest, een gemeenschap, een provincie of een gemeente de last draagt van de toegekende voordelen of zich uitdrukkelijk garant stelt voor de goede afloop van de verbintenissen van die pensioenregelingen.”.

De te verlenen gewestwaarborg kan gerealiseerd worden door aan artikel 5 van bovenvermeld decreet een paragraaf 5 toe te voegen.

Artikel 5, §1, van dit decreet bepaalt uitdrukkelijk dat de VMW de uitbetaling van de pensioenen waarborgt.

De reservering van de nodige financiële middelen is eveneens vastgelegd in artikel 5:

“§2. Ter nakoming van het bepaalde in §1, reserveert de Maatschappij als volgt de nodige financiële middelen:

- 1° een persoonlijke bijdrage van de vastbenoemde of tot de stage toegelaten personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, die ingehouden wordt op de bezoldiging ten belope van de wettelijk vastgestelde bijdragevoet;
- 2° een bijdrage ten laste van de werkingskosten van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening. Deze bijdrage wordt berekend op de bezoldiging en de bijdragevoet ervan wordt door de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening vastgesteld aan de hand van actuariële berekeningen, derwijze dat de gereserveerde middelen steeds in een voldoende dekkingsgraad voorzien van de lopende en toekomstige pensioenen;
- 3° de persoonlijke stortingen van personeelsleden ter uitvoering van door hen aangegane verbintenissen;
- 4° diverse ontvangsten.

§3. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening staat eveneens in voor het beheer van de financiële middelen, inclusief de uitbetaling van de in artikel 2 bedoelde pensioenen.

§4. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening wordt gemachtigd om deel te nemen aan de door de wet van 14 april 1965 ingestelde regeling tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector.”.

Er wordt voorgesteld om aan artikel 5 een vijfde paragraaf toe te voegen die stelt dat het Vlaamse Gewest conform artikel 138 van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening, zich uitdrukkelijk garant stelt voor de goede afloop van de verbintenissen van de pensioenregelingen.

De VMW stelt in staat te zijn de uitbetaling van de pensioenen permanent te blijven garanderen indien de huidige bijdragevoet jaarlijks met 2% stijgt van 40,5% in 2011 naar 56,5% in 2019.

Hoofdstuk 8. Besparing index werking beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 48

Met artikel 15 van het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011 werden enkele uitzonderingen toegevoegd aan de generieke bepaling van artikel 78 van het decreet van 23 december 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting van 2011 waardoor voor subsidie-elementen andere dan loonkosten in 2011 geen indexaanpassingen worden toegekend.

Met dit wijzigingsartikel werd een uitzondering ingevoerd voor de vergoedingen die pleeggezinnen van de voorzieningen voor de bijzondere jeugdbijstand ontvangen. De uitzondering wordt op deze wijze niet toegestaan voor de vergoeding die de pleeggezinnen van de sector van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap ontvangen.

Veel van de voorzieningen voor pleeggezinnen of voor plaatsing in gezinnen hebben een dubbele erkenning. Zij hebben zowel een erkenning als voorziening voor bijzondere jeugdbijstand als voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Binnen hetzelfde pleeggezin worden dan ook minderjarigen opgevangen zowel in het kader van de bijzondere jeugdbijstand als personen met een handicap. Met de decretale bepalingen die nu van toepassing zijn ontstaat er een discriminatie wat betreft de vergoeding die het pleeggezin ontvangt. De vergoeding voor de minderjarigen geplaatst in het kader van de bijzondere jeugdbijstand worden wel geïndexeerd, die in kader van de regelgeving van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap niet.

Om een einde te stellen aan deze discriminatie wordt nu voorzien dat de vergoedingen voor de pleeggezinnen van de sector van de personen met een handicap ook geïndexeerd worden.

Budgettair wordt de kost geraamd op 36.000 euro. Dit is ondervangbaar. Immers werd in de begroting voor de overheveling van het DAC-project Fevlado, een te hoog budget ingeschreven. De kost van 36.000 euro is dan ook ondervangbaar.

Deze maatregel dient uitwerking te hebben vanaf 1 januari 2010 en heeft onbeperkte werkdur.

Voorts wordt opgemerkt dat in het Belgisch Staatsblad waarschijnlijk een materiële vergissing is geslopen in de tekst van artikel 15. In het gewijzigde artikel 78 zoals het gepubliceerd is wordt in §3, derde streepje, na de woorden “Vlaams Agentschap” verkeerdelijk een nieuwe lijn begonnen. Hierdoor ontstaat een vierde streepje in de opsomming met enkel de woorden “van Personen met een Handicap”. Deze woorden horen eigenlijk nog bij het einde van het derde streepje en zijn zo zonder voorwerp.

Hoofdstuk 9. DAB Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen

Artikel 49 tot en met 52

Het Fonds voor de bestrijding van uithuiszettingen wordt opgericht met het oog op de invoering van een subsidieregeling die tot doel heeft een bijdrage te leveren tot de in de beleidsnota Wonen gestelde doelstellingen rond het garanderen van de woonzekerheid van de private huurder en het bestrijden van uitsluiting op de private huurmarkt. Op de huidige private huurmarkt stelt zich een schrijnend probleem van frequent voorkomende uithuiszetting bij huurachterstallen. De uithuiszetting veroorzaakt niet alleen een sociaal drama maar heeft voor de verhuurder tot gevolg dat door de hoog oplopende kosten belangrijk rendementsverlies op het verhuren van zijn woning wordt geleden. Dit risico heeft tot gevolg dat mensen die onvoldoende kunnen aantonen dat zij over voldoende financiële middelen beschikken, vlugger worden uitgesloten.

Door een subsidiemogelijkheid te voorzien bij een vordering tot uithuiszetting bij de vrederechter wordt getracht een escalatie van de huurachterstanden tegen te gaan en de uithuiszetting te vermijden.

In overleg met de eigenaarsorganisaties wordt momenteel nagegaan in hoeverre deze organisaties een bijdrage kunnen leveren in de financiering van de uitgaven van het fonds.

Omwille van de gemengde financiering (dotatie uit de Vlaamse begroting, bijdrage eigenaarsorganisaties en/of retributie) wordt geopteerd voor de dienst met afzonderlijk beheer-beheersstructuur. Zowel de verhuurders als de sector (eigenaarsverenigingen) zullen bij betaling van een inbreng of bijdrage immers garanties vragen voor het afzonderlijk houden van de ingebrachte middelen. Door de vergoedingen of bijdragen onder te brengen in een DAB is de overdraagbaarheid van de niet aanwende bijdragen mogelijk en kan de garantie worden geboden dat de betaalde bijdragen enkel voor de subsidiëring en voor de werkingskosten die verbonden zijn aan de toekenning van de subsidies, kunnen aangewend worden.

Hoofdstuk 10. Vlaams Stedenfonds

Artikel 53 tot en met 57

De Vlaamse Regering creëert een decretale basis voor een structurele financiering van een kenniscentrum Vlaamse steden. Hiervoor is 126.000 euro op de basisallocatie BI3053300 van de Vlaamse begroting voorzien.

Het belang van sterke steden is in het belang van de hele Vlaamse samenleving: dat is de basisredenering van de Vlaamse overheid om een stedenbeleid te voeren. Een onderbouwd en door de steden gedragen kenniscentrum draagt daar toe bij. De Vlaamse overheid wenst die maatschappelijke activiteiten die het algemeen belang dienen te ondersteunen.

Via het programmadecreet wordt de sinds 2008 uitgekeerde facultatieve toelage omgezet in een gereguleerde toelage. De toelage krijgt een reglementaire basis door de financiering in het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds te verankeren. De toelage aan de vzw VVSG wordt ingeschreven als een financiële voorafname in het stedenfonds.

De subsidie wordt verleend aan de vzw VVSG voor de werking van een kenniscentrum 'Vlaamse Steden' dat de 13 centrumsteden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie ondersteunt.

Het kenniscentrum moet de kennis die in de steden aanwezig is ontsluiten en delen, nieuwe kennis ontwikkelen, de samenwerking tussen de steden stimuleren en vanuit die kenniswerking interstedelijke beleidsacties opzetten om op alle beleidsniveaus te werken aan een meer en beter op stedelijkheid gericht beleid. Vanuit de bovenvernoemde taken onderhoudt en bouwt het kenniscentrum Vlaamse steden (vzw VVSG) een duurzaam netwerk uit met de steden, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Vlaamse overheid. Alle output van de werkzaamheden van het expertisecentrum wordt publiek gemaakt via de website en andere communicatie-instrumenten.

De modaliteiten van samenwerking tussen de vzw VVSG, de 13 centrumsteden en de VGC behoren tot de autonomie van het kenniscentrum en de betrokken steden. Het is vanzelfsprekend dat hierbij de bepalingen van het rekendecreet gerespecteerd worden.

Hoofdstuk 11. Derde Arbeidscircuit

Artikel 58

Voormeld artikel machtigt de Vlaamse Regering om de bepalingen inzake het Derde Arbeidscircuit (DAC) op te heffen.

Het DAC is een tewerkstellingsprogramma dat begint jaren '80 werd opgericht om structurele werklozen opnieuw in het arbeidsproces te betrekken. De essentie van dit stelsel bestaat in de tenlasteneming door de overheid van de loonkosten van structureel werklozen, die worden aangenomen voor duurzame projecten van collectief sociaal belang.

In 2001 werd de regularisering van het DAC ingezet. Sindsdien zijn de meeste arbeidsplaatsen geregulariseerd (5456,6 plaatsen voor een bedrag van 116.594.000 euro, voornamelijk in de welzijns- en cultuursector).

Momenteel bestaat er nog een restgroep van projecten. De gemiddelde tewerkstelling in 2010 bedroeg 686,72 VTE (gemiddeld 931 personen) met een budget van ongeveer 19,1 miljoen euro.

De Vlaamse Regering kan slechts tot een definitieve stopzetting van dit stelsel besluiten via het vaststellen van een regeling die voorziet in een graduele afbouw van de DAC-arbeidsplaatsen. Het is hierbij van belang dat bij die afbouw tijdig duidelijkheid en maximale rechtszekerheid zal worden geboden ten aanzien van de arbeidsrechtelijke situatie van de tewerkgestelde werknemers.

De projecten kunnen enkel ondergebracht worden onder één van volgende pistes:

Piste 1:

Regulariseren vanaf 1 januari 2012 door het bevoegde beleidsdomein dat ook de eventuele meerkost draagt.

De DAC-middelen worden overgeheveld naar het bevoegde beleidsdomein dat de meerkost draagt. De geregulariseerde projecten worden ingepast in het beleid van het betrokken domein. De werkgevers van de geregulariseerde projecten krijgen gedurende 3 jaar de garantie dat zij subsidies blijven ontvangen.

Piste 2:

Regulariseren vanaf 1 januari 2012 door het bevoegde beleidsdomein via projectsubsidies waarbij de werkgever de eventuele meerkost draagt.

De DAC-middelen worden overgeheveld naar het bevoegde beleidsdomein maar de meerkost wordt gedragen door de werkgever.

De werkgever ontvangt gedurende 3 jaar een projectsubsidie. De geregulariseerde projecten worden ingepast in het beleid van het betrokken domein.

Indien de werkgever niet over de nodige middelen beschikt om in te staan voor de meerkost, wordt zijn project ondergebracht bij piste 3.

Piste 3:

De DAC-projecten die niet voor regularisering in aanmerking komen, doven uit waarbij de organisatie (=werkgever) de garantie krijgt dat zij nog of 3 jaar DAC-loonsubsidies ontvangt van het Subsidieagentschap Werk en Sociale Economie.

Bij uitdiensttreding van een DAC'er binnen de 3 jaar, te rekenen vanaf 1 januari 2012, mag de werkgever nog een nieuwe werknemer aanwerven maar de DAC-loonsubsidie stopt uiterlijk op 31 december 2014.

De loonsubsidie voor de DAC'ers die in dienst zijn op 1 januari 2012 wordt uitbetaald door het Subsidieagentschap Werk en Sociale Economie tot zij uit dienst gaan. Dit kan dus na 31 december 2014 zijn.

Hoofdstuk 12. DAB Overheidspersoneel**Artikel 59**

Zoals vermeld in de beleidsbrief Bestuurszaken 2010-2011 (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-11, nr. 730/1, p. 20 en 33) beoogt het opgestarte programma 'Vlaamse overheidsrapportering' (VO-rapportering) een vlotte, transparante, efficiënte en effectieve doorstroming van geïntegreerde informatie naar het management en het politieke niveau, onder meer met betrekking tot het personeelsbeleid van alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Met het oog daarop wordt ook de aansluiting van de verschillende entiteiten van de Vlaamse overheid bij het gemeenschappelijke personeelssysteem Vlimpers (het Vlaams Intermodulair Personeelssysteem) bevorderd. Mits voldoende schaalgrootte heeft Vlimpers immers het potentieel om snel en eenduidig informatie over het personeelsbeleid te genereren ten behoeve van het beleid en het management. Dit moet onder meer toelaten om verdere efficiëntiewinsten te creëren.

Het Agentschap voor Overheidspersoneel (AgO) is verantwoordelijk voor de verdere uitbouw van Vlimpers/L4. De beheersovereenkomst 2011-2015 met het agentschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-11, nr. 888/1, p. 11) legt voor Vlimpers/L4 volgende ambitieuze doelstelling op:

- 50% van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ressorteren onder het algemene sectorale akkoord van het Sectorcomité XVIII gebruikt één of meerdere functionaliteiten van Vlimpers;
- Vlimpers heeft een dekkingsgraad van 75 % van het personeelsbestand van het totaal aantal personeelsleden dat ressorteert onder het algemene sectorale akkoord.

Dit betekent dat AgO streeft naar een dekkingsgraad van 16 van de 31 betrokken rechtspersonen en in bijkomende orde naar 20.456 personeelsleden van de 27.274 (personeelsaantal op 31/12/2009).

Deze doelstelling kan slechts bereikt worden als de dienstverlening naar de bestaande klanten van hoog niveau blijft en er tegelijk geïnvesteerd kan worden in het product en in het aantrekken van nieuwe klanten.

Het technisch aansluiten van nieuwe klanten bij het centrale personeelssysteem vergt echter telkenmale bijkomend werk en creëert dus een bijkomende personeelsbehoefte. Daarom zal een deel van de inkomsten van de DAB Overheidspersoneel gebruikt worden om tijdelijke medewerkers aan te trekken die ingezet zullen worden voor de verdere uitbouw van Vlimpers/L4 en het aantrekken en integreren van nieuwe gebruikers in het centrale personeelssysteem.

Hoofdstuk 13. DAB Digitale Drukkerij

Artikel 60

Volgens het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering betreffende de aanrekening op de vastleggings- en vereffeningskredieten en de controle erop, artikel 3, §2, kan de digitale drukkerij niet langer de kosten budgettair aanrekenen. Om de interne klant te kunnen factureren dient een DAB te worden opgericht, maar de oprichting is voor de Vlaamse overheid, klant en AFM/DAB Digitale Drukkerij budgetneutraal. Bij de begrotingsopmaak 2011 is 752.000 euro verdeeld naar de klanten van het vroeger MVG (a rato van hun trekkingsrechten zoals bepaald bij BBB) en dit budget vertegenwoordigt de variabele kost. Het budget voor de vaste kosten is ten bedrage van 608.000 euro bij AFM gebleven onder het begrotingsartikel BF503 1211 celkrediet BF50301. Het in 2011 onder BF503 (608 keur) en BF518 (100 keur) voor de digitale drukkerij bestemde budget wordt vanaf 2012 ingeschreven onder het nieuwe dotatieartikel BF515.

Naast de dotatie bestaan de inkomsten uit de facturatie (interne verrichting voor de entiteiten zonder rechtspersoonlijkheid die met OraFin werken) en externe/uitgaande facturen voor entiteiten met rechtspersoonlijkheid.

De dienstverlening van de digitale drukkerij staat ter beschikking van alle entiteiten van de Vlaamse overheid:

- departementen;
- intern verzelfstandigde agentschappen met of zonder rechtspersoonlijkheid;
- extern verzelfstandigde agentschappen;
- strategische adviesraden;
- kabinetten van de ministers van de Vlaamse Regering;

De drukkerij staat in voor volgende dienstverlening:

- opmaken en drukken van documenten, brochures, jaarverslagen, folders, flyers, uitnodigingen;
- bedrukken en adresseren van enveloppen (standaard grijs Vlaamse overheid);
- automatisch vullen van enveloppen;
- planafdruk (zwart);

- printen van affiches;
- grootformaat printen;
- mailings;
- cd's/dvd's printen en beschrijven.

Hoofdstuk 14. IVA Stationsomgevingen

Artikel 61

Het Fonds Stationsomgevingen wordt opgeheven.

In zijn brief N09-3.531.175 b1 van 9 februari 2010 concludeert het Rekenhof dat het IVA Fonds Stationsomgevingen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden voorverzelfstandiging uit het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid.

De samenstelling, opvolging en afhandeling van de dossiers berust bovendien voor het grootste deel bij de VVM.

Uit de huidige werking blijkt dat het fonds louter als tussenpersoon fungeert om het aandeel van de VVM-De Lijn in de stationsomgevingsprojecten te financieren met middelen uit de algemene uitgavenbegroting.

Om de projecten stationsomgeving nog steeds te financieren worden alle activiteiten en verbintenissen van het voormalige Fonds overgenomen door de VVM-De Lijn.

Er dient over gewaakt te worden dat de saldo's onbeperkt kunnen overgedragen worden naar volgende jaren (extra comptabel bijhouden). Op die manier blijft het mogelijk dat zowel het vastgelegde en niet betaalde gedeelte als het niet-vastgelegde gedeelte verwerkt worden binnen het overgedragen saldo van De Lijn.

Dit is nodig om zowel de reeds aangegane lange termijn verbintenissen te kunnen nakomen als om soepel te kunnen ingaan op nieuw aan te gane verbintenissen.

Het betreft een complex geheel van projecten en op het moment dat alle betrokken partijen een consensus bereiken over de inhoud en de verdeling van de kosten, moet De Lijn snel de zekerheid kunnen bieden dat ze de overeenkomst kan honoreren.

Het nog beschikbare saldo wordt uiterlijk 31 december 2011 doorgestort naar de VVM-De Lijn.

Hoofdstuk 15. Co-existentie van genetisch gemodificeerde maïsgewassen met conventionele maïsgewassen en biologische maïsgewassen

Artikel 62

Het Co-existentiedecreet van 3 april 2009 voorziet in artikel 7, §3, een verplichte decreetale bekrachtiging binnen de 18 maanden volgend op hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de artikelen die het bedrag vastleggen van de bijdrage die landbouwers moeten betalen aan het compensatiefonds. Zonder bekrachtiging wordt het artikel houdende de vaststelling van de bijdrage van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot de datum van de inwerkingtreding. De bijdrage wordt door de Vlaamse Regering via een beperkte machtiging voor elk afzonderlijk gewas vastgesteld.

De bijdrage voor de teelt van gg-maïs (15 euro/ha), vastgelegd in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2010 houdende de vaststelling van specifieke

maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde maïsgewassen met conventionele maïsgewassen en biologische maïsgewassen (en gepubliceerd op 30/11/2010), moet dus vóór 31 mei 2012 bekrachtigd zijn door de wetgever (het Vlaams Parlement).

In voorliggend artikel wordt deze bekrachtiging geregeld.

Hoofdstuk 16. Restauratie O.L.Vrouwbasiliek te Scherpenheuvel-Zichem

Artikel 63

Het ministerieel besluit van 5 december 2005 kende op basis van de aanvaarde kostenraming een restauratiepremie toe van 695.365,78 euro aan de kerkfabriek O.L.Vrouw te Scherpenheuvel-Zichem voor het uitvoeren van restauratiewerken aan buitenzijde van de O.L.Vrouwbasiliek te Scherpenheuvel-Zichem.

De kerkfabriek ging vervolgens over tot openbare aanbesteding van de werken. Echter, omdat discussie ontstond over de verantwoording van de laagste prijs offerte en vervolgens over een mogelijke prijsaanpassing, besloot de kerkfabriek in januari 2007 om geen risico's te lopen en de eerste aanbestedingsprocedure stop te zetten. Vervolgens ging men over tot heraanbesteding van het restauratiedossier. Dit leidde tot een juridisch dispuut met één van de oorspronkelijke inschrijvers. De kerkfabriek besloot daarom om opnieuw de (her)aanbesteding stop te zetten en zich eerst juridisch grondig te informeren. Pas in mei 2007 werd opnieuw aanbesteed. Begin juli 2007 konden de restauratiewerken dan uiteindelijk toegewezen worden. Op basis van de beste inschrijving werd dan bij besluit van de administrateur-generaal van 6 september 2007 de definitieve restauratiepremie bepaald op 764.902,35 euro, dit in overeenstemming met het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde gebouwen. In februari 2008 startte de aannemer dan met de uitvoering van de restauratiewerken.

De kerkfabriek heeft de bevoegde administratie steeds geïnformeerd over deze aanbestedingsperikelen.

Eind maart 2010 vroeg de aannemer of de contractueel bepaalde uitvoeringstermijn verlengd kon worden omdat hij niet tijdig klaar geraakte. De vertraging was onder meer te wijten aan de restauratie van de loden dakbedekking van de koepel van de basiliek, die meer werk vergde dan initieel ingeschat, en aan het feit dat de vlotte uitvoering van de werken ook belemmerd werd doordat de basiliek permanent open bleef voor pelgrims, kerkgangers en kerkelijke plechtigheden. De kerkfabriek stond deze verlenging toe en informeerde hierover ook de administratie.

Op 19 mei 2011 informeerde de administratie de kerkfabriek dat de termijn om het saldo van de premie (191.225,59 euro) op te vragen verstreken was. Dit had volgens de administratie namelijk voor 5 december 2010 moeten gebeuren. Vermits dit niet gebeurd was, was de administratie van mening dat de kerkfabriek geen recht meer had op de uitbetaling van dit saldo.

De administratie baseerde zich hierbij op artikel 9 van het vermelde restauratiepremiebesluit van 14 december 2001. Dit artikel stelt:

“§1. De restauratiewerkzaamheden waarvoor een restauratiepremie is toegekend, moeten volledig worden uitgevoerd. Uiterlijk binnen een termijn van vijf jaar na de toekenning van de restauratiepremie, moeten de restauratiewerkzaamheden zijn uitgevoerd, voorlopig opgeleverd en moet het in artikel 13 vermelde saldo zijn aangevraagd. Indien hieraan niet wordt voldaan, wordt de premienemer ambtshalve geacht afstand te doen van de premie en moet hij de eventueel in artikel 11 vermelde ontvangen voorschotten terugbetalen aan

het Vlaamse Gewest, dat ze na inhouding van het eigen aandeel zal uitkeren aan de recht-hebbende overheden in verhouding tot de door elk van hen toegekende bedragen.

§2. In geval van overmacht, kan slechts na grondige motivatie en met toelating van het agentschap een afwijking op deze regel worden toegestaan.”.

De administratie is van mening dat een vraag voor een termijnverlenging wegens over-macht krachtens artikel 9, §2, van het vermelde besluit slechts kan als deze vraag gesteld wordt voordat de vijfjarige termijn verstreken is waarbinnen het saldo aangevraagd moet worden krachtens artikel 9, §1, van hetzelfde besluit.

En vermits deze vijfjarige termijn berekend wordt vanaf de datum van de eerste principiële premietoekenning – in dit geval 5 december 2005 – had de vraag tot verlenging wegens overmacht volgens de administratie dus gesteld moeten worden voor 5 december 2010.

Echter, de redenen waarom er tussen de principiële toekenning van de restauratiepremie (december 2005) en de definitieve aanbesteding van de werken (juli/oktober 2007) onge-veer 1,5 jaar ‘verloren’ is gegaan, kunnen in dit geval redelijkerwijze beschouwd worden als ‘overmacht’.

De kerkfabriek heeft de administratie steeds correct op de hoogte gebracht van deze ver-traging in aanbesteding en had ook meegedeeld dat daardoor de werken zelf later dan oorspronkelijk gepland afgerond zouden kunnen worden.

Anderzijds heeft de administratie de kerkfabriek niet geïnformeerd over potentiële pro-blemen met de uitbetaling van het saldo totdat dit te laat was (de administratie hanteert die werkwijze nu wel: potentiële termijnoverschrijdingen worden anticipatief opgemerkt).

De kerkfabriek merkt tot slot op dat uit de regelgeving niet volledig duidelijk blijkt dat de vraag tot verlenging van de vijfjarige termijn waarbinnen de uitbetaling van het saldo aangevraagd moet worden, sowieso moet gesteld worden voordat die vijfjarige termijn is verstreken. Met andere woorden, dat – zelfs al is de overmacht aantoonbaar – een vraag tot verlenging na afloop van deze termijn puur formeel onontvankelijk is.

Die opmerking is niet volledig onterecht als men de tekst van het vermelde artikel 9, §2, letterlijk leest. Die onduidelijkheid van de regelgeving nu tegen de kerkfabriek inroepen lijkt geen behoorlijk bestuur.

Daarom wordt voorgesteld om ook het saldo van de toegekende restauratiepremie alsnog uit te betalen.

De Raad van State merkt terecht op dat dit artikel geen normatieve bepaling bevat in de materiële betekenis van het woord. De Raad formuleerde een identieke opmerking bij het vergelijkbare artikel 70 van het decreet van 9 juli 2010 houdende bepalingen tot begelei-ding van de aanpassing van de begroting 2010 (*Parl. St.* Vl. Parl. 2009-10, nr. 508/1, p. 67). Echter, zoals toen ook geargumenteed, wordt het voorgestelde artikel toch behouden in het programmadecreet omdat dit consistent is met de werkwijze die in het verleden tel-kenmale gehanteerd werd voor gelijkaardige bepalingen. Er kan verwezen worden naar de artikelen 53 en 54 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, artikel 81 van het decreet van 22 december 2000 hou-dende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001, de artikelen 44 tot en met 47 van het decreet van 5 juli 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002, de artikelen 50 en 51 van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003 en, meest recent, het vermelde artikel 70 van het decreet van 9 juli 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010.

Hoofdstuk 17. Overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen

Artikel 64 en 72

De bestaande fiscale maatregelen met betrekking tot de overdrachten van familiale ondernemingen en vennootschappen, hetzij bij leven, hetzij na overlijden, werden ingevoerd teneinde de continuïteit van deze ondernemingen en vennootschappen te garanderen. Na grondige evaluatie werd vastgesteld dat beide maatregelen onderbenut werden, enerzijds door hun complexiteit, anderzijds door het feit dat zij onvoldoende gekend waren bij de burger. Er werd dan ook geopteerd om de bestaande gunstmaatregelen grondig te wijzigen en vooral transparanter te maken.

Het Vlaamse Gewest draagt de continuïteit van Vlaamse ondernemingen hoog in het vaandel. Dit werd reeds aangegeven in de memorie van toelichting bij het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 van 20 december 1996. Ook nu nog is het een belangrijke doelstelling van het Vlaamse Gewest om de continuïteit van de Vlaamse ondernemingen te bevorderen en zo een duurzame tewerkstelling te garanderen. Voordien werd de nadruk gelegd op een verlaging en nadien vrijstelling van successierechten, vermits er van de premisse werd uitgegaan dat vooral hoge rechten de continuïteit van de onderneming in gevaar konden brengen. Uit studies blijkt evenwel dat het gebrek aan ervaring, knowhow en contacten, doordat de bedrijfsleider deze niet aan een opvolger heeft (kunnen) overbrengen, de continuïteit van de onderneming tevens in gevaar kunnen brengen.

Er werd daarom geopteerd om bedrijfsleiders te stimuleren om zich actief met hun opvolging bezig te houden door bij leven zoveel mogelijk kennis over te dragen en dit door middel van een vrijstelling in de schenkingsrechten.

Teneinde te vermijden dat de continuïteit van ondernemingen, van wie de bedrijfsleider niet bij leven in zijn opvolging heeft voorzien, in het gedrang komt na diens overlijden, werd geopteerd voor een verlaagd tarief in de successierechten.

Om de algemene transparantie te verhogen, zijn de voorwaarden voor de vrijstelling in schenkingsrechten en de vermindering in successierechten *mutatis mutandis* dezelfde, hetgeen tot nu toe niet het geval was.

Artikel 140bis, §1, W.Reg. voorziet in een vrijstelling van registratierechten, daar waar artikel 60/1, §1, W.Succ. voorziet in een vermindering van de evenredige rechten tot 3% voor een verkrijging in rechte lijn en tussen echtgenoten en samenwonenden en tot 7% voor een verkrijging tussen alle andere personen. De voorwaarden in beide artikelen zijn *mutatis mutandis* dezelfde.

Vooreerst dient de verkrijging de eigendom of het vruchtgebruik te betreffen van activa die beroepsmatig werden geïnvesteerd in een familiale onderneming dan wel van de aandelen van een familiale vennootschap in geval van schenking. Het toelaten van verkrijging van naakte eigendom laat de bedrijfsleider toe om de zeggenschap in de onderneming of vennootschap voorlopig te behouden. Er werd immers in studies vastgesteld dat bedrijfsleiders niet altijd klaar zijn om de zeggenschap definitief uit handen te geven, hetgeen het schenken afremt. Tegelijkertijd zorgt de schenking van naakte eigendom er voor dat in opvolging wordt voorzien. Dit verklaart waarom de schenker of erflater dient te beschikken over de volle eigendom van de familiale onderneming of de aandelen van de familiale vennootschap. Enkel in dit laatste geval kan men volle of naakte eigendom schenken. Naakte eigendom volstaat niet, daar nog steeds vereist is dat de schenker of erflater de onderneming mee controleert en dit veronderstelt uiteraard het bezitten van stemrechten. Teneinde te kunnen schenken is vereist dat de schenker of erflater over de volle eigendom van de aandelen beschikt. Dit verklaart dan ook de definitie van het begrip ‘aandeel’. De

schenker of erflater dient te beschikken over de controle van de onderneming en dus over aandelen waaraan een stemrecht gekoppeld is. Indien de schenker of erflater over de volle eigendom van aandelen (met stemrecht) beschikt, kan hij vrij kiezen om naar gelang het een schenking of erfenis betreft de volle eigendom, naakte eigendom dan wel vruchtgebruik van de aandelen over te dragen.

Door de nieuwe regeling wordt het begrip ‘familiale vennootschap’ uitgebreid in die zin dat aanvaard wordt dat een vennootschap met drie familietakken ook in aanmerking kan komen voor de vrijstelling of vermindering. In dit geval is evenwel vereist dat de erflater of schenker minstens 30% van de aandelen in volle eigendom heeft. Al naargelang hij samen met een andere aandeelhouder, dan wel twee andere aandeelhouders eigenaar is van de familiale vennootschap, volstaat dat zij gezamenlijk respectievelijk 70% of 90% van de aandelen in volle eigendom hebben. Deze invulling van de participatievoorwaarde is gelijkaardig aan deze die geldt in de Verenigde Staten.

Paragraaf 2 van beide artikelen voorziet in een aantal definities. Belangrijk hierin is de aangepaste definitie van het begrip ‘familiale vennootschap’. Er wordt uitdrukkelijk voor geopteerd om enkel die familiale vennootschappen in aanmerking te nemen die een maatschappelijke meerwaarde genereren. Het is derhalve niet de bedoeling om private personen die hun privaat patrimonium in vennootschappen onderbrengen (de zogenaamde ‘patrimoniumvennootschappen’) en derhalve niet de bedoeling hebben een economische (maatschappelijke) ondernemingswaarde te creëren van de gunstmaatregelen te laten meegenieten. Er kan evenmin van het fiscale gunstregime genoten worden indien, voor wat betreft familiale ondernemingen, onroerende goederen overdragen worden die hoofdzakelijk tot bewoning worden bestemd. Dit moet toelaten dat de verkrijgers van de kleine ondernemingen, waarbij de bedrijfsleider in het pand waarin de exploitatie wordt uitgeoefend woont of woonde, toch van de maatregel kunnen genieten. Holdings komen daarentegen wel in aanmerking, voor zover zij enerzijds voldoen aan de participatievoorwaarde en anderzijds minimum 50% van de aandelen in het bezit hebben van minimum 1 directe dochtervennootschap die een exploitatievennootschap – en derhalve geen management- of patrimoniumvennootschap – is en die haar zetel van werkelijke leiding heeft binnen de EER. In het geval van holdingvennootschappen wordt enkel rekening gehouden met de directe dochter, en niet met onderliggende klein- of achter...kleindochters. Managementvennootschappen komen in elk geval niet in aanmerking voor de vrijstelling of vermindering.

Er wordt tevens een nieuwe definitie van het begrip ‘aandelen’ ingevoerd, waarbij enkel deze deelbewijzen in aanmerking worden genomen die het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen en waaraan een stemrecht is gekoppeld. Het is in eerste instantie immers de bedoeling om de continuïteit van de onderneming te verzekeren. De continuïteit van een onderneming hangt voor een belangrijk deel samen met de controle. Om controle over te dragen is uiteraard vereist dat men over de controle van de onderneming beschikt, reden waarom de deelbewijzen dienen gekoppeld te zijn aan een stemrecht. Vorderingen komen niet langer in aanmerking voor een vrijstelling of vermindering.

Onder het begrip ‘samenwonenden’ worden zowel de wettelijk als de feitelijk samenwonenden begrepen. Zoals dit nu reeds het geval is in de wetboeken registratie- en successierechten, wordt ook hier vereist dat er een zekere bestendigheid is in geval van feitelijk samenwonenden. De bestaande regeling werd dan ook overgenomen teneinde transparantie ten aanzien van de burger te garanderen.

Nieuw aan de regeling is ook de introductie van het begrip ‘familie’ en dit onder andere om de tekst transparanter te maken. In familiale ondernemingen is het niet abnormaal dat bepaalde aandelen in handen zijn van kinderen, broers, zussen, echtgenoten en dit al dan niet in volle eigendom, naakte eigendom of vruchtgebruik. Het feit dat de aandelen in handen zijn van min of meer naaste familieleden, mag geen bezwaar vormen voor de toepassing van de vrijstelling of vermindering.

Paragraaf 3 van artikel 60/1 geeft een definitie van het begrip ‘nettowaarde’. Indien een holding wordt vrijgesteld omdat haar directe dochtervennootschap, waarin zij een minimumparticipatie heeft van 50%, een exploitatievennootschap – en derhalve geen management- of patrimoniumvennootschap betreft die gelegen is binnen de EER, wordt de vrijstelling of vermindering beperkt tot de waarde van de aandelen van deze holding in al haar directe dochtervennootschappen – die exploitatievennootschappen betreffen en gelegen zijn binnen de EER. Het is derhalve niet de bedoeling om een holdingvennootschap volledig vrij te stellen bijvoorbeeld omdat zij een minderheidsparticipatie heeft in een dochtervennootschap die wel voldoet aan de voorwaarden van de vrijstelling. Het is evenmin de bedoeling om onrechtstreeks, door het werken met een holdingconstructie, patrimonium- of managementvennootschappen vrij te stellen. Daarnaast dient de nettowaarde van de vrijstelling ook berekend te worden in functie van het percentage aan aandelen dat de schenker of erfflater aanhoudt in de holding, hetgeen logisch is daar dit de enige aandelen zijn die deel uitmaken van zijn bezit of nalatenschap.

Artikel 140ter W.Reg. en artikel 60/2 W.Succ. bevatten een aantal vormvoorwaarden dewelke dienen vervuld te zijn. Er zal onder andere een attest dienen gevoegd te worden waaruit blijkt dat de voorwaarden uit artikel 140bis W.Reg. en artikel 60/1 W.Succ. vervuld zijn. Dit attest wordt afgeleverd door de Vlaamse belastingdienst. De regeling zoals aangehaald is geïnspireerd op de regeling die op dit ogenblik al bestaat voor wat betreft het artikel 60bis Vl.W.Succ.

De artikelen 140quater W. Reg. en 60/3 W.Succ. bevatten een aantal voorwaarden die na de verkrijging dienen voldaan te worden. De aandelen van de onderneming dienen geen 3 jaar aangehouden te worden, doch de activiteit dient behouden te blijven. De loutere omschrijving van het maatschappelijk doel in de statuten volstaat niet om aan te tonen dat de onderneming of vennootschap enige activiteit heeft. Aanvullend werd voorzien dat ook het kapitaal dient behouden te blijven, teneinde misbruiken te vermijden. Indien een onroerend goed binnen een familiale onderneming overgedragen werd met toepassing van de vrijstelling of vermindering en binnen de 3 jaar na de authentieke schenkingsakte of overlijden hoofdzakelijk tot bewoning wordt aangewend of bestemd, zal dit onroerend goed volledig overeenkomstig het gewone tarief worden belast.

De artikelen 140quinquies W.Reg. en 60/4 W.Succ. bepalen de wijze waarop het attest waarvan sprake in de artikelen 140ter W.Reg. en 60/2 W. Succ. kan verkregen worden, alsook de wijze waarop de Vlaamse Belastingdienst een negatief attest kan afleveren. De artikelen 140sexies W.Reg. en 60/5 W.Succ. bepalen dat de Vlaamse Belastingdienst na 3 jaar zal nagaan of aan de voorwaarden tot behoud van de vrijstelling werd voldaan. De Vlaamse Belastingdienst zal op dat ogenblik ook nagaan of tussen het ogenblik van het verlenen van het attest en het ogenblik van het verlijden van de authentieke akte of het indienen van de aangifte, geen handelingen werden gesteld waardoor niet langer voldaan was aan de voorwaarden voor de vrijstelling of vermindering. In dit geval komt de vrijstelling en de vermindering volledig te vervallen. Daarnaast wordt aan de verkrijgers ook de mogelijkheid gelaten om spontaan een melding te doen bij de Vlaamse Belastingdienst wanneer zij niet langer voldoen aan de voorwaarden tot behoud van de vrijstelling. Tevens wordt in artikel 140septies W.Reg. en artikel 60/6 W.Succ. toegestaan dat de Vlaamse Belastingdienst de nodige inlichtingen kan opvragen aan de verkrijgers teneinde haar toe te laten de controle effectief te kunnen doen. Deze laatste regeling is geïnspireerd op het bestaande artikel 182bis W.Reg., dat evenwel niet in het wetboek Successierechten werd voorzien. De artikelen 140octies W.Reg. en 60/7 W.Succ. regelen de bezwaarprocedure in geval van weigering van afleveren van attest zoals bepaald in artikel 140quinquies, §1, dan wel het attest afleveren overeenkomstig artikel 140quinquies, §2. Deze procedures stemmen overeen met de procedures die op dit ogenblik reeds bestaan teneinde de vrijstelling in artikel 60bis W.Succ. te bekomen.

Artikel 65

Artikel 161, 11°, W. Reg. werd ingevoerd omwille van het feit dat artikel 140bis, §2, W.Reg. vereiste dat, bij gebreke aan een bevestiging hiervan door de notaris in de akte zelf, een attest door een bedrijfsrevisor of accountant diende gevoegd te worden bij de schenkingsakte. Dit attest kon kosteloos worden geregistreerd ingevolge dit artikel. Op dit ogenblik bestaat er geen dergelijke vereiste zodat de kosteloze registratie hiervan overbodig wordt.

Artikel 66 en 73

In de bestaande regeling aangaande artikel 60bis VI.W.Succ. werd voorzien in een recht van teruggaaf, wanneer binnen de twee jaar na betaling van de belasting het attest waarvan sprake in artikel 60bis werd neergelegd bij de ontvanger.

De Vlaamse Regering heeft er voor geopteerd om dit recht van teruggaaf te behouden en tevens in te voeren voor wat betreft de schenking van familiale ondernemingen of vennootschappen. Artikel 209 wordt dan ook met een punt 7° uitgebreid.

Ondanks de wijziging in de tekst, zal het recht van teruggaaf blijven bestaan voor de familiale ondernemingen en vennootschappen die werden overgedragen conform de toepassing van artikel 60bis W.Succ.

Artikel 67

Op dit ogenblik voorziet artikel 7 W.Succ. in een zogenaamde ‘verdachte’ periode van drie jaar. Het is maar pas indien de schenker overlijdt binnen de drie jaar na de schenking dat hierop successierechten zullen moeten betaald worden. Gelet op de beperkte periode en vermits het gelopen risico relatief goedkoop verzekeraar is, gebeuren nog veel overdrachten familiale ondernemingen en vennootschappen zonder dat hierop enig registratierecht worden betaald. Teneinde begunstigen te stimuleren om familiale ondernemingen en vennootschappen via authentieke akte over te dragen, wordt de verdachte periode voor dit specifieke soort schenking uitgebreid tot 7 jaar. Dit cijfer ligt in de lijn van het cijfer dat gehanteerd wordt in de ons omringende buurlanden. Teneinde te vermijden dat een dergelijke maatregel retroactieve effecten zou hebben, wordt de verlenging van de periode tot 7 jaar maar toegepast voor schenkingen overeenkomstig artikel 140bis en volgende W.Reg. die hebben plaatsgevonden vanaf 1 januari 2012 en waarvoor geen registratierechten werden betaald of waarvoor niet van de vrijstelling werd genoten. Voor de schenkingen die dateren van voor 1 januari 2012, blijft de termijn van 3 jaar gelden.

Artikel 68 tot en met 70

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 71

De bepaling van artikel 60bis W.Succ. wordt opgeheven voor overlijdens vanaf 1 januari 2012. Dit impliceert dat voor overlijdens voor 1 januari 2012 de regeling uit artikel 60bis W.Succ. integraal dient te worden toegepast.

Gelet op het feit dat de nieuwe regelgeving van toepassing is op overlijdens vanaf 1 januari 2012, wordt, voor de overlijdens tot en met 31 december 2011 waarvoor de huidige regelgeving blijft gelden, mede gelet op de huidige opstoot van de economische crisis, de periode tijdens dewelke het minimum aan loonlasten, die de onderneming of de vennootschap uitbetaalt aan werknemers die in de Europese Economische Ruimte tewerkgesteld zijn, met 100 procent verminderd, verlengd. Dit betekent derhalve dat de garantieperiode,

die in principe afliep op 1 april 2011, wordt verlengd. Het artikel treedt dan ook retroactief in werking op 1 april 2011.

De nieuwe regelgeving treedt in werking op 1 januari 2012, zodat ook voor wat betreft 140bis VI.W.Reg. het artikel maar van toepassing is op schenkingen die plaatsvinden vanaf die datum.

De Raad van State besluit in haar advies op grond van diverse aspecten tot onbevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Het advies haalt daarbij terecht aan dat dienst van de belasting een federale aangelegenheid is gebleven. Het begrip ‘dienst’ wordt daarbij als volgt ingevuld:

“De dienst van de belasting omvat de vaststelling van de belastinggrondslag, de berekening van de belasting, de controle van de belastinggrondslag en van de belasting, de daarop betrekking hebbende betwistingen (zowel administratief als gerechtelijk), de inning en de invordering van de belastingen (met inbegrip van de kosten en de intresten).”.

Hoewel de Raad van State aldus een juist uitgangspunt hanteert, verbindt zij aan dit uitgangspunt verkeerde gevolgen. Bovendien blijkt de gehanteerde zienswijze in strijd met de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

Artikel 5, §3, van de Bijzondere Financieringswet bepaalt het volgende:

“Tenzij het gewest er anders over beslist, zorgt de Staat met inachtneming van de door hem vastgestelde procedureregels kosteloos voor de dienst van de in artikel 3, eerste lid, 1° tot 8° en 10° tot 12° bedoelde belastingen voor rekening van en in overleg met het betrokken gewest. Vanaf het tweede begrotingsjaar volgend op de datum van notificatie van de gewestregering aan de federale regering van de beslissing tot het zelf verzekeren van de dienst van de betrokken belastingen, zorgt het betrokken gewest voor de dienst van deze belastingen. De overheveling van de dienst van de belastingen naar een gewest kan slechts per groep van belastingen geschieden:

- de in artikel 3, eerste lid, 1° tot 3°, bedoelde belastingen;
- de in artikel 3, eerste lid, 5°, bedoelde belasting;
- de in artikel 3, eerste lid, 4° en 6° tot 8°, bedoelde belastingen;
- de in artikel 3, eerste lid, 10° tot 12° bedoelde belastingen.

De gewesten staan ten minste tot en met 31 december 2003 in voor de dienst van de belastingen waarvoor zij reeds vóór de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten instonden.

Zolang de federale overheid de dienst van de in artikel 3, eerste lid, 1° tot 8° en 10° tot 12°, bedoelde belastingen verzekert, wordt de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van de voorgenomen wijzigingen inzake voormelde gewestelijke belastingen bepaald in het in artikel 1bis bedoelde samenwerkingsakkoord.”.

Hoewel de formulering van deze bepalingen bij bijzondere wet van 13 juli 2001 werd gewijzigd, zijn deze wijzigingen niet van aard om relevante arresten van het Grondwettelijk Hof in deze hun geldingskracht te ontnemen.

De arresten – waarnaar de Raad van State overigens zelf verwijst – laten in hun consideransen weinig aan de verbeelding over:

Arrest 128/98 van 9 december 1998:

“B.8.4. Door te bepalen dat het verlaagde tarief wordt verleend op voorwaarde dat de belastingplichtige een attest bij de aangifte voegt of binnen twee jaar na betaling van de belasting een attest indient en door te bepalen dat het verlaagde tarief wordt behouden op voorwaarde dat de belastingplichtige gedurende vijf jaar jaarlijks meldt dat blijvend aan de voorwaarden voor de toepassing van het verlaagde tarief is voldaan, beperkt de decreetgever zich ertoe te preciseren welke gegevens de belastingplichtige moet meedelen wanneer hij het verlaagde tarief wenst te genieten. Die bepalingen doen geen afbreuk aan de federale procedureregels. (...)”

B.9.3. Artikel 60bis, dat in een verlaagd tarief voor familiale ondernemingen en vennootschappen voorziet, verbindt de toekenning van dat tarief aan voorwaarden. De erfgenamen die het verlaagde tarief wensen te genieten, moeten bij hun aangifte een attest van de Vlaamse Gemeenschap voegen waaruit blijkt dat aan de voorwaarden is voldaan. Het toezicht daarop behoort tot de dienst van de bedoelde belasting die het Vlaamse Gewest, conform artikel 5, § 3, eerste lid, van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, vermag op zich te nemen. De bestreden regeling houdt geen verzwaring in van de federale dienst.”.

Arrest 86/99 van 15 juli 1999:

“B.4.3. Artikel 60bis, dat in een verlaagd tarief voor familiale ondernemingen en vennootschappen voorziet, verbindt de toekenning van dat tarief aan voorwaarden. De erfgenamen die het verlaagde tarief wensen te genieten, moeten bij hun aangifte een attest van het Waalse Gewest voegen waaruit blijkt dat aan de voorwaarden is voldaan. Het toezicht daarop behoort tot de dienst van de bedoelde belasting die het Waalse Gewest, conform artikel 5, § 3, eerste lid, van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, vermag op zich te nemen. De bestreden regeling houdt geen verzwaring in van de federale dienst(...)”.

Voormelde consideransen geven duidelijk aan dat het Vlaamse Gewest wel degelijk bevoegd is om vrijstellingen dan wel verlaagde tarieven te koppelen aan attesten en om aan deze attesten bepaalde meldingen op te hangen die de controle op de voorwaarden belichaamt door de attesten moeten mogelijk maken.

Die aspecten zijn overigens ook aanwezig in de bestaande regelgeving die door voorliggende bepalingen wordt gewijzigd.

De artikelen 140bis e.v. W.Reg. en 60/1 e.v. W.Succ. hebben tot doel om een vrijstelling en vermindering in het leven te roepen. Hiervoor worden een aantal voorwaarden ingevoerd die voor of op het ogenblik van de schenking of de aangifte dienen vervuld te zijn, alsook voorwaarden die nadien dienen vervuld te zijn en waaruit blijkt dat de continuïteit van de onderneming gedurende 3 jaar werd gegarandeerd.

Volgens bovenvermelde arresten van het Grondwettelijk Hof mag het Vlaamse Gewest het toezicht uitoefenen op het al dan niet vervullen van de voorwaarden door de belastingplichtigen. Dit aspect behoort tot een dienstaspect dat het Vlaamse Gewest ingevolge artikel 5, §3, van de Bijzondere Financieringswet op zich mag nemen.

De bezwaarprocedures die voorzien worden laten de belastingplichtige toe om bezwaar aan te tekenen tegen de beslissing van de Vlaamse Belastingdienst en laat hen toe om aan te tonen dat zij niettemin aan de voorwaarden voldoen. Deze bezwaarprocedure kadert derhalve volledig in de bevoegdheidsuitoefening die, ingevolge bovenvermelde arresten van het Grondwettelijk Hof, toekomt aan het Vlaamse Gewest. Gelet op het feit dat de attesten door het Vlaamse Gewest mogen worden toegekend, is het ook nodig dat de burger bij de attestverlenende instantie haar bezwaar kan indienen.

Hoofdstuk 18. Vlaams Fonds voor de Lastendelging

Artikel 74

Op de Vlaamse Regering van 22 juli 2011 werd in eerste lezing principiële goedkeuring verleend aan het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 1995 houdende vaststelling van de regelen betreffende de werking en het beheer van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging.

Dit voorontwerp van besluit voorzag in de implementatie van een aantal maatregelen in de werking van het VFLD teneinde gevolg te geven aan de conclusies van een interne audit en aanbevelingen van het Rekenhof.

Zo zouden de leidende ambtenaren van de departementen, verzelfstandigde agentschappen en Vlaamse publiekrechtelijke rechtspersonen voortaan verplicht alle schadedossiers moeten melden aan het VFLD van zodra de last 500.000 EUR bedraagt.

De Raad van State merkte in zijn advies nr. 50.216/1 van 29 september 2011 evenwel het volgende op:

“Krachtens artikel 53, §2, van het decreet van 21 december 1994 heeft het Fonds tot taak de lasten in hoofde van ‘de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest’ na te komen. Aldus begrepen moet die bepaling worden geacht enkel betrekking te hebben op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest als rechtspersoon.

De ontworpen regels hebben echter niet enkel betrekking op de rechtspersonen Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse Gewest, doch ook op andere rechtspersonen vermits melding wordt gemaakt van schadedossiers van departementen, verzelfstandigde agentschappen én Vlaamse publiekrechtelijke rechtspersonen. Om in overeenstemming te zijn met de rechtsgrond, zullen de Vlaamse publiekrechtelijke rechtspersonen derhalve moeten worden geschrapt in artikel 2 van het ontwerp en zal de regeling moeten worden beperkt tot de diensten van de Vlaamse Regering (d.w.z. de departementen en de intern verzelfstandigde agentschappen (IVA's) zonder rechtspersoonlijkheid).

De gemachtigde gaf volgende toelichting bij de draagwijdte van het ontwerp:

‘de bestaansreden van het VFLD is (...) dat de beleidsdomeinen niet gehinderd mogen worden in de uitoefening van hun opdrachten van algemeen belang doordat de zware financiële lasten uit het verleden de beperkte beschikbare budgetten hypothekeren. Ook indien verzelfstandigde agentschappen met eigen rechtspersoonlijkheid zware financiële lasten moeten dragen, komt de uitoefening van de taken van algemeen belang in het gedrang.’

Om het vooropgezet doel te bereiken, zal de taak van het Fonds, zoals geformuleerd in artikel 53, §2, eerste lid, van het decreet van 21 december 1994, moeten worden verruimd. Pas nadat dit is gebeurd, zal het ontwerp zoals het voorligt, doorgang kunnen vinden.”

Dit advies van de Raad van State hypothekeert ernstig de werking van het Vlaams Fonds voor de lastendelging zoals het vandaag bestaat. Er werden in het verleden immers reeds vele lasten overgenomen van Vlaamse instellingen met eigen rechtspersoonlijkheid (men denke bv. aan de Liefkenshoek tunnel, de VRT, NV Waterwegen en Zeekanaal, NV De Scheepvaart, De Lijn, de Vlaamse Opera enzovoort)

Vandaag oordeelt de Raad van State dat deze gangbare praktijk blijkbaar contra legem is.

Zonder uitbreiding van artikel 53, §2, eerste lid, van het programmadecreet 1995, zullen deze instellingen hun lasten voortaan volledig zelf moeten dragen, wat de dagelijkse werking van deze instellingen ernstig zal hypothekeren, evenals de openbare dienstverlening.

Dit voorstel voorziet in de verruiming van artikel 53, §2, eerste lid, naar de verzelfstandigde agentschappen mét aparte rechtspersoonlijkheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest (IVA's met aparte rechtspersoonlijkheid of EVA's) en de Vlaamse publiekrechtelijke rechtspersonen (men denke hierbij bv. aan VOI's).

Dit voorstel heeft geen budgettaire impact, gezien het voorziet in de regularisering van een bestaande praktijk. Het is uiteraard niet de bedoeling dat met deze puur legistieke uitbreiding méér lasten zullen worden overgenomen door het VFLD. Voor de lasten die dateren van na de bevoegdheidsoverdracht, moet dit immers nog steeds geval per geval door de Vlaamse Regering goedgekeurd worden (artikel 53, §2, tweede lid, 2°, programmadecreet 1995).

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen,
Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en
Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
begroting 2012**

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK 1.
Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK 2.
Onderwijs

Afdeling 1. Gemeenschapsonderwijs

Art. 2. Artikel 4 van het onderwijsdecreet II van 31 juli 1990 wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4. Teneinde het Gemeenschapsonderwijs in staat te stellen zelf in het eigenaarsonderhoud van zijn gebouwen te voorzien, wordt jaarlijks een krediet van 7.809.000 euro in de dotatie van het Gemeenschapsonderwijs ingeschreven. Vanaf het begrotingsjaar 2012 wordt dit bedrag aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.

Het krediet wordt onder de schoolraden, raden van bestuur en bij ontstentenis hiervan de instellingen of centra, verdeeld volgens objectieve, door het Gemeenschapsonderwijs te bepalen, criteria.”.

Afdeling 2. Deeltijds kunstonderwijs

Art. 3. Aan het decreet van 10 juli 2008 houdende enkele dringende maatregelen voor het deeltijds kunstonderwijs wordt een hoofdstuk IIter toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IIter. Pilotprojecten hervorming deeltijds kunstonderwijs

Art. 8ter. In de periode van 1 januari 2012 tot 31 augustus 2014 kan de Vlaamse Regeringsubsidies toekennen aan pilotprojecten ter voorbereiding op de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs.

De projecten worden georganiseerd door een pedagogische begeleidingsdienst voor het deeltijds kunstonderwijs en/of één of meer specifieke lerarenopleidingen die aansluiten op een vakinhoudelijke opleiding in de kunsten en/of één of meer geïntegreerde lerarenopleidingen in de onderwijsvakken muzikale opvoeding, plastische opvoeding of project kunstvakken.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere inhoudelijke, organisatorische en procedurele regels met betrekking tot de afbakening van de thema's, de doelstellingen, de selectie van projecten en de toekenning van subsidies. Zij treft de nodige maatregelen om de transfer van de projectresultaten naar het brede werkveld te realiseren.”.

Afdeling 3. Stelsel van leren en werken

Art. 4. In artikel 95 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap, vervangen bij het decreet van 8 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt in 1° een punt c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“c) Profo : 15.360”;

2° in paragraaf 1 wordt 14° vervangen door wat volgt:

“14° werkingsgebied regionaal overlegplatform Westhoek :

a) Groep Intro : 10.629,10

b) Profo : 7.680;

3° een paragraaf 1/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1/1. Een herziening van het aantal deelnemersuren als vermeld in §1 voor een bepaald centrum voor deeltijdse vorming kan slechts na indiening van een schriftelijke aanvraag door het betrokken centrumbestuur bij het Agentschap voor Onderwijsdiensten uiterlijk 31 januari van het voorafgaand schooljaar.

De toekenning van het aantal deelnemersuren als vermeld in §1 voor een bepaald centrum voor deeltijdse vorming dat met de organisatie van persoonlijke

ontwikkelingstrajecten later opstart dan het schooljaar vanaf wanneer het is erkend of heropstart na tijdelijke stopzetting, kan slechts na indiening van een schriftelijke aanvraag door het betrokken centrumbestuur bij het Agentschap voor Onderwijsdiensten uiterlijk 31 januari van het voorafgaand schooljaar.

De tijdelijke of definitieve stopzetting door een centrum voor deeltijdse vorming van de organisatie van persoonlijke ontwikkelingstrajecten waardoor het aantal deelnemersuren als vermeld in §1 niet meer wordt toegekend, wordt door het betrokken centrumbestuur aan het Agentschap voor Onderwijsdiensten meegedeeld uiterlijk 31 januari van het voorafgaand schooljaar.”.

Afdeling 4. Hogescholen

Art. 5. Artikel 204 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 204. §1. Naast de werkingsuitkeringen ontvangen de Vlaamse autonome hogescholen vanaf het begrotingsjaar 2011 een bedrag van 868.000 euro voor het eigenaarsonderhoud.

§2. Vanaf het begrotingsjaar 2012 wordt dit bedrag geïndexeerd volgens de gezondheidsindex.

§3. Indien een beroep wordt gedaan op de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap kan deze zich laten terugbetalen met behulp van de volgende verrichtingen, in de volgorde waarin zij zijn aangegeven:

- a) afhouding op de werkingsuitkering verschuldigd aan de hogeschool die in het gebouw is gehuisvest;
- b) afhouding op de dotatie toegekend aan andere onderwijsinstellingen die door dezelfde inrichtende macht zijn georganiseerd;
- c) invordering door het bestuur van Registratie en Domeinen van het Ministerie van Financiën op het patrimonium van de inrichtende macht.”.

Afdeling 5. Universiteiten

Art. 6. In artikel 140, §1, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, worden de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 en 2011” vervangen door de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 en 2012”.

Afdeling 6. Volwassenenonderwijs

Art. 7. Artikel 64 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009, 8 mei 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 64. §1. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan voor een andere opleiding dan de opleidingen bedoeld in artikel 63, §1, 1°, onderwijsbevoegdheid aanvragen bij de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering

kan de aangevraagde bevoegdheid uitsluitend weigeren of verlenen na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en bij een met redenen omklede beslissing. De algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs is gehouden het advies binnen de dertig kalenderdagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag aan de Vlaamse Regering bekend te maken. Bij ontstentenis van een advies binnen de gestelde termijn, beslist de Vlaamse Regering zonder het advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs over de aanvraag tot onderwijsbevoegdheid voor een opleiding.

De Vlaamse Regering bepaalt de aanvraagprocedure voor het toekennen van onderwijsbevoegdheid aan de besturen van de Centra voor Volwassenenonderwijs.

§2. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs dat gedurende vijf opeenvolgende schooljaren een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs of de specifieke lerarenopleiding niet georganiseerd heeft, verliest vanaf het daaropvolgende schooljaar de onderwijsbevoegdheid voor die opleiding.

In afwijking van het eerste lid verliest een Centrum voor Volwassenenonderwijs de onderwijsbevoegdheid voor de specifieke lerarenopleiding als het niet deelneemt aan de externe beoordeling van de specifieke lerarenopleiding door een visitatiecommissie als vermeld in artikel 93 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Om opnieuw onderwijsbevoegdheid voor die opleiding te verkrijgen, moet het centrumbestuur de procedure volgen, zoals vermeld in paragraaf 1.

§3. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan de onderwijsbevoegdheid die toegekend wordt op basis van de procedure, vermeld in paragraaf 1, uitsluitend uitoefenen in de vestigingsplaatsen gelegen in het werkingsgebied van het consortium volwassenenonderwijs waartoe de hoofdvestigingsplaats van het centrum behoort.

§4. In afwijking van paragraaf 1 tot en met paragraaf 3 wordt de onderwijsbevoegdheid voor een opleiding van het hoger beroepsonderwijs aan het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs toegekend, overeenkomstig de bepalingen in titel II van het decreet van 30 april 2009 betreffende het secundair na secundair onderwijs en het hoger beroepsonderwijs.

§5. In afwijking van artikel 63, §1, kan de Vlaamse Regering aan één of meerdere Centra voor Volwassenenonderwijs die onderwijsbevoegdheid hebben voor de opleiding Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs onderwijsbevoegdheid toekennen voor de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van de basiseducatie, op voorwaarde dat het Centrum voor Basiseducatie dat beschikt over een wachtlijst, zoals bedoeld in artikel 37, eerste lid, voor deze opleiding gelegen is in het werkingsgebied van het consortium volwassenenonderwijs waartoe de hoofdvestigingsplaatsen van de betrokken Centra voor Volwassenenonderwijs behoren.

De Vlaamse Regering zal voorafgaandelijk aan het nemen van een beslissing, het advies van de Vlaamse Onderwijsraad en van de algemene vergadering van het betreffende consortium volwassenenonderwijs inwinnen. De algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs is gehouden het advies binnen de dertig kalenderdagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag aan de Vlaamse Regering bekend te maken. Bij ontstentenis van een advies binnen de gestelde termijn, beslist de Vlaamse Regering zonder het advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs over de aanvraag tot onderwijsbevoegdheid voor de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van de basiseducatie.

De onderwijsbevoegdheid wordt toegekend voor twee schooljaren en kan met twee schooljaren verlengd worden na een evaluatie door de bevoegde administratie. De in het eerste lid bedoelde opleiding wordt ingedeeld in het studiegebied Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs.”.

Art. 8. Artikel 68 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 68. §1. Het bestuur van een Centrum voor Basiseducatie kan binnen het werkingsgebied van het consortium volwassenenonderwijs vrij de VTE en de functies opgericht op basis van de puntenenveloppe aanwenden in bijkomende vestigingsplaatsen.

§2. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan bij de Vlaamse Regering een aanvraag indienen om leraarsuren en ambten opgericht op basis van de puntenenveloppe in een bijkomende vestigingsplaats aan te wenden. De Vlaamse Regering kan de aanvraag uitsluitend weigeren of verlenen na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en bij een met redenen omklede beslissing. De algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs is gehouden het advies binnen de dertig kalenderdagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag aan de Vlaamse Regering bekend te maken. Bij ontstentenis van een advies binnen de gestelde termijn, beslist de Vlaamse Regering zonder het advies van het consortium volwassenenonderwijs over de aanvraag om leraarsuren en ambten opgericht op basis van de puntenenveloppe te mogen aanwenden in een bijkomende vestigingsplaats.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor het aanvragen van het aanwenden van leraarsuren en ambten opgericht met de puntenenveloppe in bijkomende vestigingsplaatsen.”.

Art. 9. In artikel 75, §1, van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 5° worden de woorden “§2 en §3” opgeheven;
- 2° in punt 6° worden de woorden “en §3” opgeheven.

Art. 10. In artikel 103, §4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt in punt 2° het woord “artikel 64, §9” vervangen door het woord “artikel 64, §5”.

Art. 11. In artikel 109, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 8 mei 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, wordt in punt 10° het woord “artikel 64, §9” vervangen door het woord “artikel 64, §5”.

Art. 12. In artikel 113quater, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2011 wordt het woord “artikel 64, §9” vervangen door het woord “artikel 64, §5”.

Art. 13. In artikel 113quinquies, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2011 wordt het woord “artikel 64, §9” vervangen door het woord “artikel 64, §5”.

Art. 14. Artikel 113septies van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 113septies. Een Centrum voor Volwassenenonderwijs dat beschikt over een wachtlijst, zoals bedoeld in artikel 37, eerste lid, voor een opleiding uit het studiegebied Nederlands tweede taal, dient de leraarsuren die het gegenereerd heeft in dit studiegebied in de referteperiode 1 april n-1 tot en met 31 maart n, volledig aan te wenden voor de organisatie van opleidingen in dit studiegebied in het schooljaar n / n+1.

De Vlaamse Regering bepaalt voor welke Centra voor Volwassenenonderwijs en voor welke termijn de bepaling in het eerste lid van toepassing is.”.

Art. 15. Artikel 113octies van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 16. Aan artikel 198 van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° artikelen 113bis tot en met 113sexies treden in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum.”.

Art. 17. In het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs wordt een artikel 197sexies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 197sexies. In afwijking van artikel 31 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs, is de inspectie tijdens het schooljaar 2011-2012 bevoegd voor de controle van de criteria, vermeld in artikel 28 van dit decreet, voor de opleidingen van het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleidingen.”.

Afdeling 7. Financiering hogescholen en universiteiten

Art. 18. In artikel 44, §1 en §2, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, worden de jaartallen “2011” en “2012” vervangen door de jaartallen “2012” en “2013”.

Art. 19. In artikel 45, §3, van hetzelfde decreet wordt het jaartal “2011” vervangen door het jaartal “2012”.

Afdeling 8. Vzw EPOS

Art. 20. In artikel V.4 van het decreet van 16 mei 2007 betreffende dringende maatregelen voor het onderwijs wordt een punt 3° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“3° De vzw EPOS dient de niet-aangewende middelen die werden toegekend in het kader van Erasmus mobiliteit met aanvang van het academiejaar 2011-2012 opnieuw in te zetten voor deze actie in de daaropvolgende academiejaren. De vzw zal deze middelen beheren op een uitsluitend daartoe bestemde rekening.”.

Afdeling 9. Flankerend onderwijsbeleid

Art. 21. Artikel 18 van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 18. Binnen de beschikbare begrotingskredieten wordt in subsidies voorzien voor projecten in de gemeenten die het Vlaamse onderwijsbeleid versterken. Het bedrag dat hiervoor wordt ingeschreven in de begroting 2012 in uitvoering van het decreet flankerend onderwijsbeleid wordt vanaf het begrotingsjaar 2012 aangepast aan de evolutie van de gezondheidindex.”.

HOOFDSTUK 3.

Studiecommissie Gewestbelastingen in verband met successie,
schenkingen en onroerende goederen

Afdeling 1. Successierechten

Art. 22. Artikel 48.2 van het Wetboek der successierechten, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, zoals ingevoegd bij de wet van 8 augustus 1980 en gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2001, wordt opgeheven.

Art. 23. In het artikel 56, zesde lid van hetzelfde wetboek, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, zoals ingevoegd door het decreet van 21 december 2001, wordt het woord “bruto-verkrijging” vervangen door het woord “netto-verkrijging”.

Afdeling 2. Registratierechten

Art. 24. In artikel 140nonies van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest en laatste gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt de zin “In afwijking van artikel 131 wordt voor schenkingen onder de levenden van een perceel grond dat volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw, waarvan de akte verleden wordt in de periode van 1 januari 2010 tot en met 31 december 2011, over het bruto-aandeel van een natuurlijk persoon in de geschonken bouwgrond, een evenredig recht geheven dat als volgt wordt bepaald:” vervangen door de zin “In afwijking van artikel 131 wordt voor schenkingen onder de levenden van een perceel grond gelegen in het Vlaamse Gewest dat volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw, waarvan de akte verleden wordt in de periode van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014, over het bruto-aandeel van

een natuurlijk persoon in de geschonken bouwgrond, een evenredig recht geheven dat als volgt wordt bepaald:”.

Art. 25. Artikel 140undecies van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2002 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 140undecies. Het in artikel 140nonies bepaalde bijzonder evenredig recht wordt alleen toegepast indien in de akte van schenking uitdrukkelijk wordt vermeld:

1° dat het perceel grond volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw;

2° dat de begiftigde zich ertoe verbindt om binnen de vijf jaren te rekenen van de datum van de akte zijn hoofdverblijfplaats te vestigen op het adres van het verkregen goed.

In geval van onjuiste verklaring betreffende de bestemming van de grond zijn de schenker en de begiftigde ondeelbaar gehouden tot betaling van de aanvullende rechten en van een boete gelijk aan die rechten.

Bij niet-nakoming van de in het eerste lid, punt 2° vermelde aangegane verbintenis is de begiftigde gehouden de reeds betaalde rechten aan te vullen tot de normaal verschuldigde rechten, vermeerderd met de wettelijke intrest, over die aanvullende rechten. De intresten zijn niet verschuldigd wanneer de niet-nakoming van de aangegane verbintenis het gevolg is van overmacht.”.

Art. 26. Artikel 140 undecies.2 van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, wordt opgeheven.

Afdeling 3. Onroerende Voorheffing

Art. 27. Aan artikel 255 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De verlagingen vermeld in het tweede lid zijn ook van toepassing op gelijkaardige rechtspersonen die opgericht zijn volgens en onderworpen zijn aan de wetgeving van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte, en die bovendien hun statutaire zetel, hun hoofdbestuur of hun hoofdvestiging binnen de Europese Economische Ruimte hebben.”.

Art. 28. Artikel 257, §2, 2°, laatste lid van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 4. Verkeersbelastingen

Afdeling 1. Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

Art. 29. In artikel 31 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen worden de woorden “Ontheffing kan binnen dezelfde

termijn ambtshalve worden verleend als de belasting ten onrechte betaald of geheven is.” geschrapt.

Art. 30. Artikel 32 van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.

Art. 31. In artikel 36bis van hetzelfde wetboek worden de woorden “32,” geschrapt.

Art. 32. In artikel 36quater van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 2 worden de woorden “uiterlijk op 15 december van dat aanslagjaar” geschrapt;
- 2° in paragraaf 5 wordt het woord “onmiddellijk” geschrapt;
- 3° in paragraaf 6 wordt het woord “onmiddellijk” geschrapt.

Art. 33. Artikel 103bis van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.

Art. 34. In artikel 104 van hetzelfde wetboek worden de woorden “Ontheffing kan binnen dezelfde termijn ambtshalve worden verleend als de belasting ten onrechte betaald of geheven is.” geschrapt.

Afdeling 2. Eurovignet

Art. 35. Artikel 12, §2, derde lid van de wet van 27 december 1994 tot invoering van een eurovignet wordt gewijzigd door wat volgt:

“Deze aanvraag moet worden ingediend bij de gemachtigde ambtenaar van het Vlaamse Gewest verantwoordelijk voor de diensten belast met de inning van het eurovignet uiterlijk zes maanden vanaf de laatste dag van de belastbare periode op straffe van verval.”.

Art. 36. Aan artikel 12, §3, van dezelfde wet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze aanvraag moet worden ingediend bij de gemachtigde ambtenaar van het Vlaamse Gewest verantwoordelijk voor de diensten belast met de inning van het eurovignet uiterlijk zes maanden vanaf de laatste dag van de belastbare periode op straffe van verval.”.

Afdeling 3. Wijzigingen aan het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 37. Artikel 470bis van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing op de verkeersbelastingen in het Vlaamse Gewest, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 470bis. De Vlaamse Belastingdienst kent aan de gemeenten de voor hun rekening verwezenlijkte ontvangsten voor orde toe, verminderd met de ontheffingen die voor hun rekening worden uitbetaald tijdens de maand van de inning van die ontvangsten.

Wanneer de ontheffingen die in de loop van een maand zijn betaald ten laste van een gemeente meer bedragen dan de ontvangsten die door de Vlaamse Belastingdienst gedurende diezelfde maand voor rekening van die overheid werden geïnd, vormt dat excedent voor genoemde administratie een in hoofde van de gemeente terugvorderbare schuldvordering.

De voormelde schuldvordering wordt ingevorderd door ambtshalve inhouding op de toekenning van de ontvangsten van de maand die volgt op die van de verrekening van de ontheffingen.

Indien het bedrag van de ontvangsten toegekend gedurende de maand die volgt op die van de verrekening van de ontheffing ontoereikend is om het bedrag van de schuldvordering dat overblijft te vrijwaren, wordt dat saldo van de schuldvordering ingevorderd door ambtshalve inhouding op de toekenning van de ontvangsten van de daaropvolgende maand. Deze verrekening wordt herhaald tot de schuldvordering is aangezuiverd.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast die nodig zijn voor de toepassing van dit artikel.”.

HOOFDSTUK 5.

Vlaamse instrumenterende ambtenaren

Art. 38. Aan artikel 95 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° of een gemeente, district, provincie, intergemeentelijk samenwerkingsverband, ocmw en andere gemeentelijke en provinciale instellingen, met inbegrip van de verenigingen zonder winstoogmerk, waarin een of meer gemeenten of provincies minstens de helft van de stemmen in een van de beheersorganen hebben, gelegen in het Nederlandse taalgebied.”.

Art. 39. Aan artikel 97 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt een alinea toegevoegd, die luidt als volgt:

“De Dienst Vastgoedakten kan de aanduiding van landmeters en/of experts bij de afhandeling van vastgoeddossiers in het algemeen en minnelijke onteigeningen in het bijzonder coördineren.”.

HOOFDSTUK 6.

Oppervlaktewateren

Afdeling 1. Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 40. In artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt aan paragraaf 3, ingevoegd bij het

decreet van 25 juni 1992, en gewijzigd bij het decreet van 22 december 1993, een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor het water opgenomen uit een grondwaterwinning worden de personen aangewezen in artikel 28ter, §3, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn. Zij zijn eveneens onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk IIIbis van deze wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten.”.

Art. 41. In artikel 35ter, §5, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen bij het decreet van 21 december 2007, worden de woorden “uiterlijk binnen drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet” vervangen door de woorden “uiterlijk binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de dag waarop het heffingsbiljet aan de postdiensten overhandigd werd”.

Art. 42. In artikel 35ter, §6, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen bij het decreet van 21 december 2007, worden de woorden “uiterlijk binnen twaalf maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet” vervangen door de woorden “uiterlijk binnen een termijn van twaalf maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de dag waarop het heffingsbiljet aan de postdiensten overhandigd werd”.

Art. 43. In artikel 35ter, §7, 5° en 6°, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004, vervangen bij het decreet van 21 december 2007, en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden “uiterlijk binnen drie maanden vanaf de verzending van het heffingsbiljet” en “uiterlijk binnen drie maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet” telkens vervangen door de woorden “uiterlijk binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de dag waarop het heffingsbiljet aan de postdiensten overhandigd werd”.

Art. 44. In artikel 35ter, §8, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004, 19 mei 2006, 21 december 2007 en 19 december 2008, worden de woorden “uiterlijk binnen de drie maanden vanaf de verzending van het heffingsbiljet” vervangen door de woorden “uiterlijk binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de dag waarop het heffingsbiljet aan de postdiensten overhandigd werd”.

Art. 45. In artikel 35quiquies, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2000, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2003 en vervangen bij het decreet van 24 juni 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij” vervangen door de woorden: “uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij voor zover dit resulteert in een hogere vuilvracht.”;

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt: “In dit geval kunnen de kosten voor monsterneming en analyses die als basis dienen voor bedoelde heffing ten laste worden gelegd van de heffingsplichtige.”.

Art. 46. In artikel 35quinquies, §12, van dezelfde wet, wordt het laatste lid, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003, en vervangen bij het decreet van 23 december 2010, vervangen door wat volgt:

“De in de vorige paragrafen bedoelde systemen voor registratie van het debiet die vóór 1 januari 2004 in gebruik zijn genomen, worden verzegeld door de Maatschappij. De overige debietmeetsystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld door de leverancier, de externe installateur of een laboratorium in de discipline water dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu voor het pakket W.1.8. is erkend. Deze verplichting geldt niet voor de meetsystemen waarmee het geloosde debiet wordt gemeten.”.

Art. 47. In artikel 35septies, §2, van dezelfde wet, wordt het laatste lid, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003, en vervangen bij het decreet van 23 december 2010, vervangen door wat volgt:

“De in de vorige paragrafen bedoelde systemen voor registratie van het debiet die vóór 1 januari 2004 in gebruik zijn genomen, worden verzegeld door de Maatschappij. De overige debietmeetsystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld door de leverancier, de externe installateur of een laboratorium in de discipline water dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu voor het pakket W.1.8. is erkend.”.

Art. 48. In artikel 35terdecies, §6, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

- “1° -1) voor de heffingsplichtigen, vermeld in artikel 35quater, §1:
- a) waaraan een openbare watervoorzieningsmaatschappij waterverbruik in het Vlaamse Gewest heeft gefactureerd betreffende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar: de naam en het adres van facturatie;
 - b) die geen water hebben afgenomen van een openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar: de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de rechtspersonen;
- 2) voor de overige heffingsplichtigen: de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de maatschappelijke zetel van de rechtspersonen;
- 3) indien de natuurlijke persoon, vermeld in punt 1) of 2), is overleden, wordt de aanslag ingekohierd op de naam van de overleden persoon voorafgegaan van het woord "Nalatenschap" en eventueel gevolgd door de aanduiding van

de persoon of personen die zich aan de Maatschappij hebben bekend gemaakt als erfgenaam of legataris;”.

Afdeling 2. Oppervlaktewaterheffing

Art. 49. In artikel 128 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt de eerste zin van punt 2° vervangen door wat volgt:

“Elke heffingsplichtige welke van bovenstaande regeling gebruik wenst te maken, moet daartoe bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, §1, een dossier voegen dat opgesteld is door een MER-deskundige in de discipline water, deeldomein oppervlaktewater en afvalwater, erkend volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu.”.

HOOFDSTUK 7. Grondwaterbeheer

Art. 50. In artikel 28ter van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt paragraaf 3, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999, vervangen door wat volgt:

“§3. Voor de toepassing van dit decreet wordt onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn:

- 1° de vergunninghouder of de natuurlijke of rechtspersoon die conform het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning melding heeft gedaan van een grondwaterwinning als vermeld in paragraaf 1;
- 2° elke andere natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaams Gewest heeft beschikt over de grondwaterwinning.

De bepalingen van hoofdstuk IVbis van dit decreet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten, zijn onverminderd van toepassing op de personen, vermeld in 1° en 2°.”.

Art. 51. In artikel 28quater, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, vervangen bij het decreet van 21 december 2001 en gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

2° voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening:

- a) indien de exploitatie voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid aangelegd in een freatische watervoerende laag aanleiding geeft tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar van 500 tot en met 30.000 m³:

$Z = 6$ eurocent per m^3 * index;

$Q =$ opgepompt grondwater (in m^3);

- b) indien de exploitatie voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid aanleiding geeft tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar van meer dan 30.000 m^3 of tot een gewonnen hoeveelheid grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar uit een afgesloten watervoerende laag:

$Z =$ een lineaire tarieffunctie (in eurocent per m^3) die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid van toepassing is en als volgt bepaald wordt:

$(6,2 + 0,75 \times Q_{gwe}/100.000) \times a \times \text{index}$

Met :

$Q_{gwe} = m^3$ opgepompt grondwater voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid

$a = 0,75$ op 1 januari 2002;

$a = 1$ vanaf 1 januari 2003;

$$Q = \sum(\lambda * Q_{gwp})$$

Grondwaterputten

Met :

$\lambda =$ een grondwaterputspecifieke multiplicator zijnde het product van twee termen : laagfactor en gebiedsfactor. Daarbij nemen de laagfactor en gebiedsfactor de waarde aan die is aangegeven in de bijlage gevoegd bij dit decreet;

$Q_{gwp} =$ opgepompt grondwater (in m^3) per grondwaterput.

De index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001, basis 1988, met name 134,46.

De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging te geschieden op 1 januari van elk jaar.

Het aangepast bedrag wordt afgerond tot de hogere eurocent.”.

Art. 52. In artikel 28decies, §6, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de maatschappelijke zetel van de rechtspersonen;”.

HOOFDSTUK 8. Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Art. 53. Aan artikel 5 van het decreet van 17 december 1997 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde en tot de stage toegelaten personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden wordt een paragraaf 5 toegevoegd die luidt als volgt:

“§5. Het Vlaamse Gewest stelt zich conform artikel 138 van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening garant voor de goede afloop van de verbintenissen van de pensioenregelingen.”.

HOOFDSTUK 9. Besparing index werking beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 54. Artikel 78 van het decreet van 23 december 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011, vervangen bij het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 78. §1. Voor alle subsidieregelingen binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, of de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, de sprong in augustus 2010 niet verrekend.

§2. Voor de subsidie-elementen, andere dan loonkosten, die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt geen indexaanpassing toegekend in 2011.

§3. Bovenstaande twee paragrafen zijn niet van toepassing op:

- het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden;
- de vergoeding betaald aan private personen die begunstigten in hun gezin opnemen volgens artikel 11 en artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen;

- de vergoeding betaald aan pleeggezinnen volgens artikel 39 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidie normen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en op het zakgeld uitbetaald aan minderjarigen volgens artikel 40 van hetzelfde besluit;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 houdende de wijze van vereffening van een vrij besteedbaar bedrag en de toekenning ervan aan de minderjarigen aan wie residentiële jeugdhulpverlening geboden wordt, ter uitvoering van een beschikking van de jeugdrechtbank of van een advies van het bureau voor bijzondere jeugdbijstand, in voorzieningen die erkend en gesubsidieerd zijn door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;
- artikel 2 en 2bis van het ministerieel besluit van 10 september 2008 betreffende de vergoeding voor aangesloten onthaalouders en diensten voor onthaalouders;
- artikel 49sexies van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning, ingevoegd bij het besluit van 17 december 2010;
- het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen in diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg.”.

HOOFDSTUK 11.

DAB Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen

Art. 55. Bij het beleidsdomein RWO wordt een Dienst met Afzonderlijk Beheer opgericht met als naam “Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen”, hierna het Fonds genoemd.

Art. 56. De Vlaamse Regering regelt, in toepassing van artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, de werking en het beheer van het Fonds. Zij stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds.

Art. 57. De middelen van het Fonds zijn:

- 1° een dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting;
- 2° alle inkomsten voortvloeiend uit activiteiten en beleggingen van het Fonds;
- 3° het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds;
- 4° de terugvorderingen voortvloeiend uit ten onrechte gedane betalingen;
- 5° de bijdragen van derden.

Art. 58. De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden om uitgaven te financieren verbonden aan:

- 1° het verstrekken van subsidies aan de verhuurders of huurders die voldoen aan de voorwaarden voor het bekomen van de tegemoetkoming, zoals die bepaald worden door de Vlaamse Regering;
- 2° de werkingskosten eigen aan het Fonds.

HOOFDSTUK 11. Vlaams Stedenfonds

Art. 59. In artikel 2 van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2003, 24 december 2004, 20 mei 2005, 21 december 2007, 23 december 2010 en 8 juli 2011 wordt punt 2° gewijzigd als volgt:

“2° Vastleggingskrediet: het vastleggingskrediet dat jaarlijks in de begroting wordt ingeschreven en dat het bedrag bepaalt dat jaarlijks in de vorm van trekkingsrechten wordt toegekend aan de steden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie en een subsidie bevat voor de vzw Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten voor de werking van een Kenniscentrum Vlaamse Steden.”.

Art. 60. Aan artikel 2 van hetzelfde decreet wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° Kenniscentrum Vlaamse Steden: zoals beschreven in artikel 6.”.

Art. 61. In artikel 5 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. Jaarlijks wordt voor het stedenfonds in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een vastleggingskrediet ingeschreven. Dit bedrag is minstens gelijk aan het vastleggingskrediet van vorig jaar. Vanaf 2012 wordt dit bedrag verhoogd met 126.000 euro voor de subsidiëring van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw voor de werking van een Kenniscentrum Vlaamse Steden. Het vastleggingskrediet verminderd met deze voorafname van 126.000 euro wordt jaarlijks aangepast met een evolutiepercentage. Bij de vastlegging van dat bedrag wordt geen rekening gehouden met de verhoging, bedoeld in artikel 8, §5.”.

Art. 62. Artikel 6 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 6. §1. Aan de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten vzw wordt jaarlijks een subsidie verleend voor de werking van een kenniscentrum Vlaamse Steden voor de ondersteuning van de 13 centrumsteden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Dit kenniscentrum heeft als taak:

- 1° Kennisverzameling en –ontsluiting: impliciete en expliciete kennis in de steden verzamelen en toegankelijk maken voor de steden;
- 2° Kennisontwikkeling: nieuwe kennisbehoeften in de steden detecteren en kennis hierop afstemmen;
- 3° Kennisbemiddeling: (ad hoc) kennisvragen over stedelijkheid voorzien van antwoorden;
- 4° Netwerkvorming: interactie en ervaringsuitwisseling tussen de steden faciliteren en versterken;
- 5° Beleidsbeïnvloeding: vanuit de kennis het stedenbeleid van andere overheden beïnvloeden.

Het bedrag van de subsidie wordt vastgesteld op 1 januari 2012 op 126.000 euro. De subsidie wordt ingeschreven op een aparte basisallocatie.

De subsidie wordt verleend in twee schijven: een voorschot van 90 % wordt uitbetaald na de inlevering van een goedgekeurd jaarplan, het saldo van 10 % op basis van een overkoepelend werkingsverslag en een financieel overzicht van de besteding van de middelen.

§2 Van het vastleggingskrediet verminderd met de voorafname voor de vzw Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten voor de werking van het kenniscentrum Vlaamse Steden wordt jaarlijks tien procent voorafgenomen als trekkingsrecht voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie.”.

Art. 63. Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7. Van het vastleggingskrediet, verminderd met de voorafname voor de vzw Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten, verminderd met de voorafname voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt jaarlijks een bedrag van 630.000 euro voorafgenomen voor vorming, sensibilisering en communicatie. Die voorafname wordt ingeschreven op twee basisallocaties in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (libellé communicatie, sensibilisering en Vorming Stedenbeleid en libellé ondersteuning van initiatieven in het kader van het Stedenbeleid).”.

HOOFDSTUK 12. Derde Arbeidscircuit

Art. 64. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de hervorming vast te stellen van het Derde Arbeidscircuit, vermeld in het hoofdstuk III van het koninklijk besluit nr. 25 tot opzetten van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector. Binnen dit kader wordt de Vlaamse Regering gemachtigd de no-dige modaliteiten te bepalen tot aanpassing en wijziging van het DAC.

HOOFDSTUK 13. Vlaamse inburgeringsbeleid

Art. 65. In artikel 3, §4, tweede lid, van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 2006 en gewijzigd bij het decreet van 1 februari 2008, wordt punt 5° opgeheven.

Art. 66. In artikel 5 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 14 juli 2006 en gewijzigd bij het decreet van 1 februari 2008, wordt paragraaf 7 opgeheven.

HOOFDSTUK 14. DAB Overheidspersoneel

Art. 67. In artikel 78 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en 23 december 2010, wordt paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

“§4. De DAB Overheidspersoneel kan de eigen inkomsten alsook de inkomsten uit de dotatie aanwenden voor de betaling van de lonen en sociale lasten van de monitoren voor de kinderopvang van de Vlaamse overheid en voor de betaling van de lonen en sociale lasten van tijdelijke medewerkers voor de uitbouw van het personeelssysteem van de Vlaamse overheid.”.

HOOFDSTUK 15. DAB Digitale Drukkerij

Art. 68. Er wordt een dienst met afzonderlijk beheer opgericht, zoals bedoeld in artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof met als naam "digitale drukkerij" die belast wordt met het drukwerk.

De tegoeden, financiële schulden, openstaande vastleggingen en vorderingen van de intendance-rekening “BFO 8B0920 IVA Facilitair Management” en BFO BF50301 worden overgedragen aan de dienst met afzonderlijk beheer.

De Vlaamse Regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Digitale Drukkerij.

HOOFDSTUK 16. IVA Stationsomgevingen

Art. 69. Artikel 21 tot en met 25 van het decreet van 29 juni 2007 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2007 worden opgeheven.

HOOFDSTUK 17.**Fonds van de brander- en stookolietechnici**

Art. 70. §1. Alle middelen, rechten en verplichtingen van het “Fonds voor de controle op de uitvoerende taken van de technici (brander- en stookolie) op het veld” dat werd opgericht door middel van artikel 25 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, worden integraal overgedragen aan het “Fonds voor de behandeling van de erkenningsaanvragen en de uitoefening van het toezicht op de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu” bedoeld in artikel 21 van het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011.

§2. Artikel 25 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 18.**Co-existentie van genetisch gemodificeerde maïsgewassen met conventionele maïsgewassen en biologische maïsgewassen**

Art. 71. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2010 houdende de vaststelling van specifieke maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde maïsgewassen met conventionele maïsgewassen en biologische maïsgewassen, dat het bedrag vastlegt van de bijdrage aan het Fonds voor Landbouw en Visserij voor de teelt van een genetisch gemodificeerd maïsgewas, wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 7, §3, van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen.

HOOFDSTUK 19.**Restauratie O.L.Vrouwbasiliek te Scherpenheuvel-Zichem**

Art. 72. De bij besluit van de administrateur-generaal van 6 september 2007 toegekende definitieve restauratiepremie van 764.902,35 euro voor het uitvoeren van restauratiewerken aan het beschermd monument O.L.Vrouwbasiliek te Scherpenheuvel-Zichem wordt volledig uitbetaald.

HOOFDSTUK 20.**Overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen****Afdeling 1. Schenkingen van familiale ondernemingen en vennootschappen**

Art. 73. In het Wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten wordt Titel I, Hoofdstuk IV, Afdeling 12, Onderafdeling II, die bestaat uit de artikelen 140bis tot en met 140octies, vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling II Bijzondere bepalingen voor schenkingen van ondernemingen en vennootschappen

Art. 140bis. §1. In afwijking van artikel 131 wordt van het registratierecht vrijgesteld de nettowaarde van:

1° de schenking van de volle eigendom of naakte eigendom van de activa die door de schenker, zijn echtgenoot of de met hem samenwonende beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming.

Deze vrijstelling is niet van toepassing op de overdrachten van onroerende goederen die hoofdzakelijk tot bewoning worden aangewend of zijn bestemd;

2° de schenking van de volle eigendom of naakte eigendom van aandelen van een familiale vennootschap op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van de schenking voor ten minste 50% in volle eigendom toebehoren aan de schenker en/of zijn familie.

In afwijking van het vorige lid, dienen de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van de schenking minstens voor 30% in volle eigendom toe te behoren aan de schenker en/of zijn familie indien hij:

- hetzij gezamenlijk met 1 andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar is van minstens 70% van de aandelen van de vennootschap;
- hetzij gezamenlijk met 2 andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar is van minstens 90% van de aandelen van de vennootschap.

§2. Voor de toepassing van deze onderafdeling wordt verstaan onder :

1° Familiale onderneming: een nijverheids-, handels-, ambachts-, of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de schenker of zijn echtgenoot of samenwonende, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd en uitgeoefend;

2° Familiale vennootschap: de vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte en die de uitoefening van een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwactiviteit, of van een vrij beroep tot doel heeft die:

- ofwel zelf beantwoordt aan de voorwaarden van paragraaf 1;
- ofwel hieraan niet beantwoordt, maar rechtstreeks aandelen houdt van directe dochtervennootschappen die aan deze voorwaarden beantwoorden;

Wordt niet beschouwd als familiale vennootschap: een patrimoniumvennootschap waarvan uit de jaarrekening van minstens een van de drie boekjaren voorafgaand aan de datum van de authentieke schenkingsakte cumulatief blijkt:

- dat de bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen een percentage gelijk of lager dan 1,50% uitmaken van de totale activa;
- en
- de terreinen en gebouwen meer dan 50% uitmaken van het totaal actief;

De begiftigde kan het tegenbewijs hiervan leveren.

3° Aandelen:

- elk deelbewijs met stemrecht dat een deel van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigt;

- de certificaten van aandelen, uitgereikt door rechtspersonen met een zetel in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan gestelde voorwaarden voldoen en waarvan de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere vermogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder;

4° Samenwonende:

1° de persoon die op de dag van de schenking, overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek met de schenker wettelijk samenwoont;

2° de persoon of de personen die op de dag van de schenking ten minste drie jaar ononderbroken met de schenker samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren. Deze voorwaarden worden geacht ook vervuld te zijn indien het samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding met de schenker aansluitend op de bedoelde periode van drie jaar tot op de dag van de schenking, ingevolge overmacht onmogelijk is geworden. Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding;

5° Familie van de schenker of de aandeelhouder, waarvan sprake in paragraaf 1, 2°:

1° de echtgenoot of samenwonende van de schenker of aandeelhouder;

2° de verwanten in rechte lijn van de schenker of aandeelhouder alsook hun echtgenoten of samenwonenden;

3° zijverwanten van de schenker of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun echtgenoten of samenwonenden;

4° kinderen van vooroverleden broers en zusters van de schenker of aandeelhouder.

§3. Onder nettowaarde wordt verstaan de waarde van de activa of aandelen verminderd met de schulden, behalve dewelke specifiek werden aangegaan om andere goederen te verwerven of te behouden.

Ingeval een vennootschap overeenkomstig paragraaf 2, 2° als een familiale vennootschap wordt beschouwd op grond van het feit dat zij aandelen houdt van een of meer dochtervennootschappen die aan de voorwaarden van paragraaf 1 voldoen, wordt de nettowaarde van de aandelen van de vennootschap beperkt tot de waarden van de aandelen van de vennootschap in de dochtervennootschappen die aan de voornoemde voorwaarden voldoen.

§4. De vrijstelling vermeld in paragraaf 1 kan slechts één maal worden genoten voor een schenking van aandelen of activa van eenzelfde familiale onderneming of vennootschap door eenzelfde schenker aan eenzelfde begiftigde.

Art. 140ter. Artikel 140bis is slechts toepasselijk wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:

1° De schenking van de activa of aandelen van de familiale onderneming of vennootschap wordt vastgesteld bij authentieke akte;

2° In de akte of in een vermelding onder aan de akte, verklaren de partijen dat de voorwaarden voor de toepassing van de vrijstelling uit artikel 140bis vervuld zijn. In geval de schenking ook andere goederen omvat dan die waarvan sprake in artikel 140bis, §1, dienen de partijen daarbij nader aan te geven welke van de geschonken goederen deel uitmaken van de universaliteit, van de bedrijfstak of van het aandelenpakket;

3° Bij de akte wordt een attest gevoegd dat werd uitgereikt door de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst en waaruit blijkt dat aan de voorwaarden vermeld in artikel 140bis werd voldaan. Indien dit attest niet wordt ingediend voordat de rechten opeisbaar zijn, moeten deze, tegen het normale tarief berekend, binnen de wettelijke termijn betaald worden, onverminderd de toepassing van artikel 209.

Art. 140quater. De bij artikel 140bis, §1, 1°, bepaalde vrijstelling wordt behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

1° indien de activiteit van de familiale onderneming zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van datum van authentieke schenkingsakte;

2° indien en in de mate dat de onroerende goederen die met toepassing van de vrijstelling werden overgedragen, niet hoofdzakelijk tot bewoning aangewend of bestemd worden gedurende een periode van 3 jaar te rekenen van de datum van authentieke schenkingsakte;

De bij artikel 140bis, §1, 2°, bepaalde vrijstelling wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

1° indien de familiale vennootschap gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van authentieke schenkingsakte blijft voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 140bis, §2, 2°;

2° indien de activiteit van de familiale vennootschap zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke schenkingsakte en er voor elk van de 3 jaren een jaarrekening wordt opgemaakt en in voorkomend geval wordt gepubliceerd overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de maatschappelijke zetel gevestigd is op het ogenblik van het overlijden, welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest, maar binnen België moeten een jaarrekening opmaken en in voorkomend geval publiceren overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving in België op de datum van de authentieke schenkingsakte;

3° Indien het kapitaal gedurende de 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke schenkingsakte niet daalt door uitkeringen of terugbetalingen;

4° indien de zetel van werkelijke leiding van de vennootschap niet wordt overgebracht naar een staat die geen lid is van de Europees Economische Ruimte gedurende 3 jaar te rekenen van datum van authentieke schenkingsakte.

Art. 140quinquies. §1. De begiftigde die het voordeel van artikel 140bis wenst te genieten, richt bij schrijven een verzoek tot de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst tot het bekomen van het in artikel 140ter, 3° bedoelde attest. Dit verzoek is vergezeld van alle bewijskrachtige gegevens waaruit blijkt dat voldaan is aan de gestelde voorwaarden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten waaronder een attest, bedoeld in artikel 140ter, 3°, aangevraagd en verstrekt wordt.

§2. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst leveren aan de bevoegde ontvanger een nieuw attest af wanneer de voorwaarden waaronder de vrijstelling werd bekomen wijzigingen ondergaan waardoor de vrijstelling vervalt.

Art. 140sexies. §1. Na verloop van een termijn van 3 jaar na de datum van de authentieke akte van schenking controleren de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst of de voorwaarden, gesteld voor het behoud van de vrijstelling, vervuld zijn.

Bij niet-vervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het tarief overeenkomstig artikel 131, §2, zonder toepassing van de vrijstelling. Bovendien is dan over de aanvullende rechten de wettelijke intrest naar fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de datum van de registratie van de authentieke akte van schenking.

§2. Indien bijkomende rechten verschuldigd worden doordat de voorwaarden, gesteld tot behoud van de vrijstelling, niet langer vervuld zijn, kunnen de begiftigden dit melden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten aangaande deze melding.

Bovendien is dan over de aanvullende rechten de wettelijke intrest in fiscale zaken, te rekenen van de datum van de registratie van de authentieke akte van schenking, van rechtswege verschuldigd.

Art. 140septies. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst kunnen, zonder verplaatsing, aan de begiftigden de nodige inlichtingen, evenals inzage vragen van de nodige stukken, teneinde te kunnen controleren of aan de voorwaarden gesteld in deze onderafdeling is voldaan.

Indien de inlichtingen of stukken waarvan sprake in het eerste lid niet worden meegedeeld binnen een termijn van 2 maanden, vervalt de vrijstelling waarvan sprake in deze onderafdeling.

Indien de vrijstelling overeenkomstig lid 2 vervalt, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het tarief overeenkomstig artikel 131, §2, zonder toepassing van de vrijstelling. Bovendien is dan over de aanvullende rechten de wettelijke intrest naar fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de datum van de registratie van de authentieke akte van schenking.

Art. 140octies. Tegen de beslissing waarbij de aflevering van een attest, als bedoeld in artikel 140quinquies, §1, wordt geweigerd, of een attest als bedoeld in artikel 140quinquies, §2, wordt afgeleverd, kunnen de begiftigden bezwaar aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. Dat gemotiveerd bezwaar moet worden ingediend per brief uiterlijk 3 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van de administratieve beslissing waarbij de attestaanvraag werd afgewezen.

De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst bevestigen per brief de ontvangst van het bezwaarschrift aan de indieners en sturen tezelfdertijd, eveneens per brief, een kopie van het bezwaarschrift aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend.

Uiterlijk 4 maanden na de in het vorige lid bedoelde datum van ontvangst van het bezwaarschrift, zenden de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst per brief hun gemotiveerde beslissing over het bezwaarschrift aan de verzoekers en tezelfdertijd aan de ontvanger van het kantoor waar de schenkingsakte wordt of werd geregistreerd. Bij gebreke van kennisgeving van de gemotiveerde beslissing binnen de gestelde termijn wordt het bezwaarschrift geacht te zijn ingewilligd.”.

Art. 74. Artikel 161, 11°, van hetzelfde wetboek, vervangen bij het decreet van 27 juni 2003, wordt opgeheven.

Art. 75. Aan artikel 209, eerste lid, van hetzelfde wetboek wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de rechten geheven omdat partijen in gebreke zijn gebleven het attest waarvan sprake in artikel 140ter bij te brengen zodat geen toepassing werd gemaakt van artikel 140bis, wanneer dit attest neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting;”.

Afdeling 2. Verervingen van familiale ondernemingen en vennootschappen

Art. 76. Aan artikel 7 van het Wetboek der successierechten wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid, worden aandelen en activa bedoeld in artikel 140bis van het Wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten waarover, naar het door het bestuur geleverd bewijs, de afgestorvene kosteloos beschikte gedurende de zeven jaren vóór zijn overlijden, geacht deel uit te maken van zijn nalatenschap, indien de bevoordeling niet onderworpen werd aan het registratierecht gevestigd voor de schenkingen of ervan werd vrijgesteld, behoudens verhaal van de erfgenamen of legatarissen op de begiftigde voor de wegens die goederen gekweten successierechten.”.

Art. 77. In artikel 48, §2, lid 6 en lid 8, van hetzelfde wetboek wordt het woord "60bis" vervangen door het woord "60/1".

Art. 78. In Boek I, hoofdstuk VII van hetzelfde wetboek worden de opschriften, opgeheven door het decreet van 20 december 2002, hersteld in de volgende lezing:

1° Afdeling I.- Vrijstellingen;

2° Afdeling II. –Verminderingen

Art. 79. Artikel 60bis van hetzelfde wetboek, laatst gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt opgeheven voor overlijdens vanaf 1 januari 2012.

Art. 80. In artikel 60bis, §5/1, van hetzelfde wetboek wordt het tweede lid, voor overlijdens tot en met 31 december 2011, vervangen door wat volgt:

“Voor de overlijdens vanaf 1 november 2007 wordt, voor het behoud van de vrijstelling, het in paragraaf 5, vierde en zesde lid, vermelde minimum aan loonlasten, die de onderneming of de vennootschap uitbetaalt aan werknemers die in de Europese Economische Ruimte tewerkgesteld zijn, met 100 procent verminderd op voorwaarde dat er minimaal drie kwartalen van de twintig kwartalen na het overlijden vallen in de periode vanaf het derde kwartaal van 2008.”.

Art. 81. Aan Hoofdstuk VII Vrijstellingen en Verminderingen van Boek I van hetzelfde wetboek wordt een afdeling III toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling III.- Bijzondere bepalingen voor het verkrijgen van ondernemingen en vennootschappen

Art. 60/1. §1. In afwijking van de artikelen 48 en 48/2 wordt het successierecht en het recht van overgang bij overlijden verminderd tot 3% voor een verkrijging in rechte lijn en tussen echtgenoten of samenwonenden en tot 7% voor een verkrijging tussen andere personen voor:

1° de verkrijging van de volle eigendom, de naakte eigendom of het vruchtgebruik van de activa die door de erflater of zijn echtgenoot of samenwonende beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming.

Deze vermindering is niet van toepassing op de verkrijging van onroerende goederen die hoofdzakelijk tot bewoning worden aangewend of zijn bestemd;

2° de verkrijging van de volle eigendom, het vruchtgebruik of de naakte eigendom van aandelen van een familiale vennootschap op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van het overlijden voor ten minste 50% in volle eigendom toebehoren aan de erflater en/of zijn familie.

In afwijking van het vorige lid, dienen de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van overlijden minstens voor 30% in volle eigendom toe te behoren aan de erflater en/of zijn familie indien hij:

- hetzij gezamenlijk met 1 andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar is van minstens 70% van de aandelen van de vennootschap;
- hetzij gezamenlijk met 2 andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar is van minstens 90% van de aandelen van de vennootschap.

§2. Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

1° Familiale onderneming: een nijverheids-, handels-, ambachts-, of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de schenker en/of zijn echtgenoot of samenwonende, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd en uitgeoefend;

2° Familiale vennootschap: de vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte en die de uitoefening van een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwactiviteit of van een vrij beroep tot doel heeft die:

- ofwel zelf beantwoordt aan de voorwaarden van paragraaf 1;
- ofwel hieraan niet beantwoordt, maar rechtstreeks aandelen houdt van directe dochtervennootschappen die aan al deze voorwaarden beantwoorden;

Wordt niet beschouwd als familiale vennootschap: een patrimoniumvennootschap waarvan uit de jaarrekening van minstens een van de drie boekjaren voorafgaand aan de datum van overlijden van de erflater cumulatief blijkt:

- dat de bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen een percentage gelijk of lager dan 1,50% uitmaken van de totale activa;
- en
- de terreinen en gebouwen meer dan 50% uitmaken van het totaal actief;

De verkrijger kan het tegenbewijs hiervan leveren.

3° Aandelen:

- elk deelbewijs met stemrecht dat een deel van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigt;
- de certificaten van aandelen, uitgereikt door rechtspersonen met een zetel in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan gestelde voorwaarden voldoen en waarvan de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere vermogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder;

4° Samenwonende:

1° de persoon die op de dag van overlijden van de erflater, overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek met de erflater wettelijk samenwoont;

2° de persoon of de personen die op de dag van overlijden van de erflater ten minste drie jaar ononderbroken met de erflater samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren. Deze voorwaarden worden geacht ook vervuld te zijn indien het samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding met de erflater aansluitend op de bedoelde periode van drie jaar tot op de dag van overlijden van de erflater, ingevolge overmacht onmogelijk is geworden. Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding;

5° Familie van de erflater of de aandeelhouder, waarvan sprake in paragraaf 1, 2°:

a) de echtgenoot of samenwonende van de erflater of aandeelhouder;

- b) de verwanten in rechte lijn van de erflater of aandeelhouder alsook hun echtgenoten of samenwonenden;
- c) zijverwanten van de erflater of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun echtgenoten of samenwonenden;
- d) kinderen van vooroverleden broers en zusters van de erflater of aandeelhouder.

§3. De vermindering vermeld in paragraaf 1, is niet van toepassing voor een verkrijging van activa of aandelen van een familiale onderneming of vennootschap indien de verkrijger, ingevolge een voorafgaande schenking van de erflater, reeds heeft genoten van de vrijstelling zoals bepaald in artikel 140bis van het Wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten met betrekking tot dezelfde familiale onderneming of vennootschap.

Art. 60/2. Artikel 60/1 is slechts toepasselijk voor zover de volgende voorwaarden zijn vervuld:

1° In de aangifte dienen de verkrijgers te bevestigen dat zij aanspraak wensen te maken op de vermindering waarvan sprake in artikel 60/1 en dat de voorwaarden van dit artikel vervuld zijn;

2° Bij de aangifte wordt een attest gevoegd dat is uitgereikt door de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst en waaruit blijkt dat aan de voorwaarden vermeld in artikel 60/1 is voldaan. Indien dit attest niet wordt ingediend voordat de rechten opeisbaar zijn, moeten deze rechten, tegen het normale tarief berekend, binnen de wettelijke termijn betaald worden, onverminderd de toepassing van artikel 135, 8° W.Succ.

Art. 60/3. De bij artikel 60/1, §1, 1°, bepaalde vermindering wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

1° indien de activiteit van de familiale onderneming zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van datum van overlijden van de erflater;

2° indien en in de mate dat de onroerende goederen die met toepassing van de vermindering werden overgedragen, niet hoofdzakelijk tot bewoning aangewend of bestemd worden gedurende een periode van 3 jaar te rekenen van de datum van overlijden van de erflater;

De bij artikel 60/1, §1, 2°, bepaalde vermindering wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

1° indien de familiale vennootschap gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van overlijden van de erflater blijft voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 60/1, §2, 2°;

2° indien de activiteit van de familiale vennootschap zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van overlijden van de erflater en er voor elk van de 3 jaren een jaarrekening wordt opgemaakt en in voorkomend geval wordt gepubliceerd overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de maatschappelijke zetel gevestigd is op het ogenblik van het overlijden,

welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest, maar binnen België moeten een jaarrekening opmaken en in voorkomend geval publiceren overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving in België op het ogenblik van het overlijden;

3° Indien het kapitaal gedurende de 3 jaar te rekenen van de datum van overlijden van de erflater niet daalt door uitkeringen of terugbetalingen;

4° indien de zetel van werkelijke leiding van de vennootschap niet wordt overgebracht naar een staat die geen lid is van de Europees Economische Ruimte gedurende 3 jaar te rekenen van overlijden van de erflater.

Art. 60/4. §1. De verkrijgers die het voordeel van artikel 60/1 wensen te genieten, richten bij schrijven een verzoek tot de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst tot het bekomen van het in artikel 60/2, 2°, bedoelde attest. Dit verzoek is vergezeld van alle bewijskrachtige gegevens waaruit blijkt dat voldaan is aan de gestelde voorwaarden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten waaronder een attest, bedoeld in artikel 60/2, 2°, aangevraagd en verstrekt wordt.

§2. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst leveren aan de bevoegde ontvanger een nieuw attest af, als voorwaarden waaronder de vermindering werd bekomen wijzigingen ondergaan waardoor de vermindering vervalt.

Art. 60/5. §1. Na verloop van een termijn van 3 jaar na de datum van overlijden van de erflater controleren de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst of de voorwaarden, gesteld voor het behoud van de vermindering, vervuld zijn.

Bij niet-ervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewoon tarief, zonder toepassing van de vermindering. Bovendien is dan over de aanvullende rechten de wettelijke intrest naar fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de onder de eerste alinea van artikel 77 voorziene termijn.

§2. Indien bijkomende rechten verschuldigd worden doordat de voorwaarden, gesteld tot behoud van de vermindering, niet langer vervuld zijn, kunnen de verkrijgers dit melden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten aangaande deze melding.

Bovendien is dan over de aanvullende rechten de wettelijke intrest in fiscale zaken, te rekenen van de onder de eerste alinea van artikel 77 voorziene termijn, van rechtswege verschuldigd.

Art. 60/6. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst kunnen, zonder verplaatsing, aan de verkrijgers de nodige inlichtingen,

evenals inzage vragen van de nodige stukken, teneinde te kunnen controleren of aan de voorwaarden, gesteld in deze afdeling, is voldaan.

Indien de inlichtingen of stukken waarvan sprake in het eerste lid niet worden meegedeeld binnen een termijn van 2 maanden, vervalt de vermindering waarvan sprake in deze afdeling.

Indien de vermindering overeenkomstig het tweede lid vervalt, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het evenredig tarief, zonder toepassing van de vermindering. Bovendien is dan over de aanvullende rechten de wettelijke intrest naar fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de onder de eerste alinea van artikel 77 voorziene termijn.

Art. 60/7. §1. Tegen de beslissing waarbij de aflevering van een attest, als bedoeld in artikel 60/4, §1, wordt geweigerd, of een attest als bedoeld in artikel 60/4, §2, wordt afgeleverd, kunnen de verkrijgers bezwaar aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. Dat gemotiveerd bezwaar moet worden ingediend per brief uiterlijk 3 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van de administratieve beslissing waarbij de attestaanvraag werd afgewezen.

De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst bevestigen per brief de ontvangst van het bezwaarschrift aan de indieners en sturen tegelijkertijd, eveneens per brief, een kopie van het bezwaarschrift aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend.

Uiterlijk 4 maanden na de in het vorige lid bedoelde datum van ontvangst van het bezwaarschrift, zenden de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst per brief hun gemotiveerde beslissing over het bezwaarschrift aan de verzoekers en tegelijkertijd aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend. Bij gebreke van kennisgeving van de gemotiveerde beslissing binnen de gestelde termijn wordt het bezwaarschrift geacht te zijn ingewilligd.”.

Art. 82. In artikel 135, 8°, van hetzelfde wetboek wordt de zin "wanneer, in het geval van artikel 60bis, het attest bedoeld in paragraaf 10 van dat artikel neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting;" vervangen door de zin "wanneer, in het geval van toepassing van artikel 60/1, het attest bedoeld in artikel 60/2 neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting;".

HOOFDSTUK 21.
Slotbepalingen

Art. 83. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2012, met uitzondering van:

- Artikel 4, dat in werking treedt op 1 september 2012, met uitzondering van punt 1° en punt 2° die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2011;
- Artikel 5, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2011;
- Artikel 17, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2011;
- Artikel 20, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2011;
- Artikel 54, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2010;
- Artikel 80, dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 2011.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES
VAN DE RAAD VAN STATE
OP HET VOORONTWERP VAN DECREET

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.441/1/3
VAN 13 EN 18 OKTOBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste en derde kamer, op 11 oktober 2011 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012’, heeft op 13 oktober 2011 (derde kamer) en op 18 oktober 2011 (eerste kamer) het volgende advies gegeven:

50.441/1/3

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling als volgt gemotiveerd:

“Het verzoek om spoedbehandeling is gemotiveerd door het feit dat het voorontwerp van decreet tegen 21 oktober 2011¹ bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend. Wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement wordt het programmadecreet in dezelfde periode ingediend”.

Voor een aantal bepalingen van het voorontwerp is de nauwe band met de begroting 2012 niet of onvoldoende duidelijk, zodat voor die onderdelen de spoedeisendheid niet is aangetoond. Het gaat om volgende artikelen van het ontwerp, waarover dan ook geen advies wordt gegeven:

- artikel 4, 3°;
- artikelen 38 en 39;
- artikelen 41 tot 44;
- artikelen 65 en 66.

Op 14 oktober 2011 heeft de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring gehecht aan amendementen op het voorliggende ontwerp. Het gaat onder meer om een nieuwe tekst voor het hoofdstuk over de overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen (hoofdstuk 20). Over die nieuwe tekst is de Raad van State intussen om een spoedadvies verzocht.² Gelet daarop, onthoudt de Raad van State zich ervan om advies over dat hoofdstuk te geven, vermits het wordt vervangen door de nieuwe tekst.

*
* * *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de

¹ (Voetnoot in de adviesaanvraag:) Protocol van 21 december 2007 tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering over de samenwerking tussen hun diensten (gewijzigd op 9 juni 2010).

² Het nieuwe verzoek om advies (50.476/1) is ingediend op 17 oktober 2011. In het kader van die adviesvraag zal de Raad van State, afdeling Wetgeving, zich derhalve kunnen uitspreken over hoofdstuk 20.

50.441/1/3

steller van de handeling, van de rechtsgrond,³ alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

VORMVEREISTEN

Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 7 oktober 2011 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies in te winnen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (Mora), de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), de Vlaamse Woonraad, de Minaraad, de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed (Saro), de Strategische Adviesraad Landbouw en Visserij (SALV), de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid (SAR WGG) en de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST). Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Bovendien heeft de Vlaamse Regering beslist dat over de bepalingen van hoofdstuk 2 (“Onderwijs”) zal worden onderhandeld in een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X (onderwijs Vlaamse Gemeenschap) en van de onderafdeling “Vlaamse Gemeenschap” van afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten en in een vergadering van het overkoepelend onderhandelingscomité van het vrij gesubsidieerd onderwijs. Deze onderhandelingen blijken nog niet te zijn afgerond.

Aan de Raad van State is meegedeeld dat in het kader van de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van voorgenomen wijzigingen inzake gewestelijke belastingen waarvan de federale overheid nog steeds de dienst verzekert⁴, een uittreksel van het ontwerp met de betrokken bepalingen aan de federale overheid is bezorgd. Het antwoord van de federale Minister van Financiën is evenwel nog niet bekend.

³ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

⁴ Zie artikel 5, § 3, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ en artikel 8 van het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat en de gewesten ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

50.441/1/3/1

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKING

Gelet op artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State zijn een aantal teksten uitgesloten van het raadplegingsvereiste van de afdeling Wetgeving. Het gaat meer bepaald om teksten die geen normatieve bepalingen bevatten in de materiële betekenis van het woord.

De artikelen 4, 1° en 2°, en 72 van het ontwerp bevatten dergelijke teksten. Over die bepalingen wordt dan ook geen advies gegeven.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk 1 - Algemeen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 - Onderwijs

Artikel 14

Artikel 14 van het ontwerp strekt ertoe artikel 113^{septies} van het decreet van 15 juni 2007 ‘betreffende het volwassenenonderwijs’ te vervangen.

Volgens de toelichting gaat het erom dat de Vlaamse Regering vanaf 1 januari 2012 “een kleuring van de aanwending van leraarsuren kan invoeren in bepaalde centra”. Het tweede lid van het ontworpen artikel geeft de Vlaamse Regering inderdaad de bevoegdheid om te bepalen voor welke centra en hoelang de verplichting opgenomen in het eerste lid (de gegenereerde leraarsuren voor het studiegebied Nederlands tweede taal dienen volledig voor de organisatie van opleidingen in dit studiegebied te worden aangewend) zal gelden. Uit de ontworpen bepaling blijkt echter niet duidelijk dat de Vlaamse Regering die bevoegdheid slechts

50.441/1

kan aanwenden “op basis van de vaststelling van een capaciteitsprobleem in relatie tot de afwending van leraarsuren NT2”, zoals uit de memorie van toelichting blijkt. Gelet op artikel 24, § 5, van de Grondwet, is het ontworpen artikel 113^{septies}, tweede lid, te ruim geformuleerd: aan de regering wordt de bevoegdheid gegeven om de verplichting opgenomen in het eerste lid van dat artikel naar eigen goeddunken te activeren voor die centra voor volwassenenonderwijs die zij aanduidt en zolang zij dit nodig acht. De beleidsruimte die daarmee aan de uitvoerende macht wordt gelaten is, gelet op het legaliteitsbeginsel in onderwijszaken, te onbeperkt.

Artikel 17

Artikel 17 van het ontwerp voegt in het decreet van 15 juni 2007 een artikel 197^{sexies} in. Volgens de memorie van toelichting gaat het om “een uitzonderingsbepaling voor één schooljaar die de onduidelijkheid over de bevoegdheid van de onderwijsinspectie t.a.v. de controle op de criteria voor opleidingen van het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleidingen in gecombineerd onderwijs wegwerkt”.

Uit artikel 83, derde streepje, van het ontwerp volgt dat artikel 197^{sexies} tot 1 september 2011 zal terugwerken.

Zoals het Grondwettelijk Hof er reeds meermaals heeft op gewezen, is de niet-retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid en vereist die waarborg dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht; de terugwerkende kracht van wetten of decreten kan enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.⁵ Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot doel heeft de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin te beïnvloeden of de rechtscolleges te verhinderen zich uit te spreken over een bepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang, een verantwoording bieden voor het optreden van de wet- of decreetgever dat ten nadele van een categorie van burgers afbreuk doet aan de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.⁶

Voor de terugwerkende kracht wordt in de memorie van toelichting volgende uitleg gegeven:

⁵ Zie bv. GwH 24 februari 2011, nr. 30/2011, B.2.2, en GwH 31 mei 2011, nr. 90/2011, B.18.

⁶ Zie bv. GwH 13 januari 2011, nr. 3/2011, B.7, en GwH 27 januari 2011, nr. 8/2011, B.15.4.3.

50.441/1

“Het betreffende artikel moet ingaan op 1 september 2011 omdat de projecten gecombineerd onderwijs per schooljaar lopen.”

De gemachtigde verstrekte bijkomend volgende toelichting:

“Hier grijpen we terug naar de specificiteit van onderwijs. Een schooljaar loopt van 1 september tot 31 augustus en valt dus nooit samen met kalenderjaren/burgerlijke jaren. Een begrotingsdecreet volgt een kalenderjaar. Omdat regelingen (meestal) ingaan per schooljaar is deze retroactiviteit soms noodzakelijk. Desgewenst kan dit in de memorie van toelichting nog verder worden verduidelijkt. Het niet-retroactief maken van bepalingen kan er voor zorgen dat er ongelijke behandeling optreedt:

(...)

M.b.t. artikel 17 geven we de onderwijsinspectie (in afwachting van een definitieve regeling) de opdracht om dit schooljaar ook de opleidingen in het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleidingen te inspecteren. Zonder deze inspectie krijgen deze opleidingen immers automatisch een financiering aan 120%, welke in sommige gevallen onterecht zou zijn en zou leiden tot een budgettaire uitgave die moeilijk te verantwoorden is.

Er zijn m.b.t. deze punten geen gerechtelijke procedures hangende. (...).”

Het gegeven dat het onderwijs per schooljaar wordt georganiseerd, is op zich geen voldoende argument om decretale bepalingen inzake onderwijs te laten terugwerken tot het begin van het lopende schooljaar. De Raad van State heeft echter geen voldoende kennis van alle feitelijke elementen in verband met de ontworpen bepaling, en kan dan ook niet beoordelen of de retroactiviteit hier onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.

Hoofdstuk 3 - Studiecommissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen⁷

Artikel 24

Artikel 24 van het ontwerp strekt tot wijziging van artikel 140^{nonies} van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten. Die wijziging houdt in dat, om in aanmerking te komen voor de vermindering van het registratierecht bij schenking van

⁷ Weliswaar komen de bepalingen in dit hoofdstuk er op voorstel van een studiecommissie, nl. de Studiecommissie Gewestbelastingen, maar ze hebben geen betrekking op die studiecommissie. Het opschrift dient dan ook te luiden: “Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen” in plaats van “Studiecommissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen”.

50.441/1/3

bouwgronden, vanaf 1 januari 2012 vereist zal zijn dat het perceel grond gelegen is in het Vlaamse Gewest. Gelet op de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, zal voor deze verschillende behandeling een deugdelijke verantwoording gegeven moeten kunnen worden. Het verdient aanbeveling om de verantwoording op te nemen in de memorie van toelichting.

Hoofdstuk 4 - Verkeersbelastingen

Artikel 37

Artikel 37 van het ontwerp vervangt artikel 470*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92), “zoals van toepassing op de verkeersbelastingen in het Vlaamse Gewest”. Artikel 470*bis* WIB 92 (federale versie) is krachtens artikel 2, eerste lid, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (hierna : WIGB) van toepassing op de verkeersbelasting op autovoertuigen, voor zover daarvan in het WIGB niet wordt afgeweken.

Door de gevolgde werkwijze zullen in het WIB 92 twee artikelen 470*bis* voorkomen, nl. een federaal artikel 470*bis* en een artikel 470*bis* geldig voor de verkeersbelastingen in het Vlaamse Gewest. Daarmee zou het kluwen inzake de verkeersbelastingen alleen maar groter worden.

Ter wille van de rechtszekerheid wordt ter overweging gegeven om het ontworpen artikel in te voegen in titel II van het WIGB, in plaats van in het WIB 92.

Hoofdstuk 6 - Oppervlaktewateren

Artikel 40

1.1. In artikel 35*bis*, § 3, eerste lid, van de wet van 26 maart 1971 ‘op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging’ worden de personen aangewezen die als heffingsplichtige worden beschouwd voor de heffing op de waterverontreiniging. Deze zijn de natuurlijke persoon of rechtspersoon die water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet, de natuurlijke persoon of rechtspersoon die over een eigen waterwinning heeft beschikt en de natuurlijke persoon of rechtspersoon die water heeft geloosd ongeacht de herkomst van het water.

50.441/3

In artikel 35*bis*, § 3, tweede lid, van dezelfde wet wordt bepaald dat de persoon waaraan een openbare watervoorzieningsmaatschappij waterverbruik in het Vlaamse Gewest factureert in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, onweerlegbaar wordt vermoed de heffingsplichtige te zijn ter zake van het aan hem gefactureerde waterverbruik afgenomen van een openbare watervoorzieningsmaatschappij, onverminderd diens verhaal op de werkelijke verbruiker van het water.

Artikel 40 van het ontwerp strekt ertoe in artikel 35*bis*, § 3, van de wet van 26 maart 1971 een derde lid toe te voegen, waarin onder meer wordt bepaald dat voor het water opgenomen uit een grondwaterwinning de personen aangewezen in (het ontworpen) artikel 28*ter*, § 3, van het decreet van 24 januari 1984 ‘houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer’,⁸ onweerlegbaar worden vermoed de heffingsplichtigen te zijn. De in dat (ontworpen) artikel 28*ter*, § 3, bedoelde personen zijn (1°) de vergunninghouder of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die conform het decreet van 28 juni 1985 ‘betreffende de milieuvergunning’ melding heeft gedaan van een grondwaterwinning en (2°) elke andere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest heeft beschikt over de grondwaterwinning.

1.2. In het vigerende artikel 35*bis*, § 3, tweede lid, van de wet van 26 maart 1971 wordt een duidelijke band gecreëerd tussen, enerzijds, de heffingsplichtige, zijnde de natuurlijke persoon of rechtspersoon die water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet als bedoeld bij artikel 35*bis*, § 3, eerste lid, van dezelfde wet en, anderzijds, de persoon waaraan een openbare watervoorzieningsmaatschappij waterverbruik in het Vlaamse Gewest factureert in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en die onweerlegbaar wordt vermoed de heffingsplichtige te zijn ter zake van het aan hem gefactureerde waterverbruik afgenomen van een openbare watervoorzieningsmaatschappij. Het is daarentegen niet duidelijk welke band er bestaat tussen de in artikel 35*bis*, § 3, bedoelde heffingsplichtige, zijnde de natuurlijke persoon of rechtspersoon die over een eigen waterwinning heeft beschikt, en de in het ontworpen artikel 35*bis*, § 3, derde lid, bedoelde personen in wier hoofde een onweerlegbaar vermoeden van heffingsplichtige wordt gecreëerd. In artikel 35*bis*, § 3, eerste lid, wordt immers een persoon die grondwater opneemt uit een openbaar waterdistributienet niet als zodanig als een heffingsplichtige beschouwd voor de heffing op de waterverontreiniging.

De stellers van het ontwerp dienen bijgevolg het ontworpen artikel 35*bis*, § 3, derde lid, van de wet van 26 maart 1971 beter af te stemmen op het vigerende artikel 35*bis*, § 3, eerste lid, van dezelfde wet.

⁸ Zie artikel 50 van het ontwerp.

50.441/3

1.3. Zoals hiervóór reeds is opgemerkt, worden de in het ontworpen artikel 28ter, § 3, van het voornoemde decreet van 24 januari 1984 bedoelde personen, namelijk (1°) de vergunninghouder of de natuurlijke persoon of rechtspersoon die conform het decreet van 28 juni 1985 melding heeft gedaan van een grondwaterwinning en (2°) elke andere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest heeft beschikt over de grondwaterwinning, onweerlegbaar vermoed heffingsplichtige te zijn.

In tegenstelling tot het bepaalde in het vigerende artikel 35bis, § 3, tweede lid, van de wet van 26 maart 1971 wordt in het ontworpen artikel 35bis, § 3, derde lid, van dezelfde wet in geen verhaalsmogelijkheid voorzien tussen de in het (ontworpen) artikel 28ter, § 3, van het decreet van 24 januari 1984 bedoelde personen onderling. Uit de toelichting die de gemachtigde aan de auditeur-verslaggever heeft gegeven, blijkt echter dat dit wel de bedoeling is.

Het ontworpen artikel 35bis, § 3, derde lid, van de wet van 26 maart 1971 dient bijgevolg ook op dat punt te worden aangepast.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor het ontworpen artikel 28ter, § 3, van het decreet van 24 januari 1984 (artikel 50 van het ontwerp).

Artikel 45

Luidens het ontworpen artikel 35quinquies, § 4, derde lid, van de wet van 26 maart 1971 kunnen voor het in deze paragraaf 4 bedoelde geval, de kosten voor monsterneming en analyses die als basis dienen voor de bedoelde heffing, ten laste worden gelegd van de heffingsplichtige.

Gevraagd welke de criteria zijn waarop gesteund zal worden om al dan niet de kosten ten laste van de heffingsplichtige te leggen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“De criteria voor het niet aanrekenen van de kosten zijn niet in de wet maar wel in de memorie van toelichting opgenomen. Volgens de memorie van toelichting zullen geen kosten worden aangerekend in situaties waarin er een overschrijding wordt vastgesteld zonder dat er echt een noemenswaardig verschil is. Als voorbeeld wordt verwezen naar een verschil van minder dan 50 VE of wanneer de 30 % -afwijking te wijten is aan foutenmarges bij de analyses. Het [is] nagenoeg onmogelijk algemeen geldende criteria limitatief in de wet te regelen. Vandaar de optie om dit in de memorie van toelichting te vermelden.”

50.441/3

Teneinde willekeur te vermijden en omwille van de rechtszekerheid, moeten de criteria waarop zal worden gesteund toch wel in het ontworpen artikel 35*quinquies*, § 4, derde lid, van de wet van 26 maart 1971 worden opgenomen.

Hoofdstuk 7 - Grondwaterbeheer

Er wordt verwezen naar opmerking 1.3 bij artikel 40 van het ontwerp.

Hoofdstuk 8 - Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 9 - Besparing index werking beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 11 (lees: 10) - DAB Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen

Artikel 56

Luidens de tweede zin van artikel 56 van het ontwerp stelt de Vlaamse Regering de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van de op te richten dienst met afzonderlijk beheer “Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen”.

Die bepaling dient te worden getoetst aan artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, naar luid waarvan iedere Regering over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel beschikt. Uit die bepaling vloeit een eigen bevoegdheid van de Vlaamse Regering voort tot regeling van de organisatie van haar diensten, terwijl de afscheiding die de oprichting van een dienst met afzonderlijk beheer inhoudt, slechts betrekking heeft op het budgettaire en financieel-beheersmatige aspect.

Derhalve moet en kan zelfs geen delegatie aan de Vlaamse Regering worden verleend om diensten, uitrusting, installaties en personeel ter beschikking te stellen van het

50.441/3/1/3

genoemde fonds. De tweede zin van artikel 56 van het ontwerp dient derhalve te worden weggelaten.

Hoofdstuk 11 - Vlaams Stedenfonds

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 12 - Derde Arbeidscircuit

Artikel 64

Het is niet duidelijk wat dient te worden verstaan onder “de hervorming van het Derde Arbeidscircuit”, waartoe artikel 64 van het ontwerp de Vlaamse Regering machtigt. Zo is het niet duidelijk of de Vlaamse Regering ook de desbetreffende bepalingen opgenomen in hoofdstuk III van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 ‘tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector’ kan wijzigen of opheffen. Voor dat laatste is in elk geval een uitdrukkelijke machtiging door de decreetgever vereist, welke thans niet voorhanden is. De machtiging aan de Vlaamse Regering om het Derde Arbeidscircuit te hervormen, dient bijgevolg nader te worden afgebakend, door de essentiële elementen van die regeling in het ontwerp zelf op te nemen, en tegelijk, waar nodig, te worden gepreciseerd, door aan te geven welke maatregelen kunnen worden genomen.

Hoofdstuk 14 - DAB Overheidspersoneel

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

50.441/1/3

Hoofdstuk 15 - DAB Digitale Drukkerij

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen op te maken.

Hoofdstuk 16 - IVA Stationsomgevingen

Artikel 69

Artikel 69 van het ontwerp strekt tot de opheffing van de artikelen 21 tot 25 van het decreet van 29 juni 2007 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2007’, waarbij het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Fonds Stationsomgevingen” is opgericht en geregeld. De gemachtigde is het ermee eens dat artikel 69 van het ontwerp niet beperkt kan blijven tot de opheffing van de genoemde artikelen van het decreet van 29 juni 2007, maar dient te worden aangevuld met een bepaling naar luid waarvan de middelen, de rechten en de verplichtingen van het Fonds Stationsomgevingen van rechtswege worden overgedragen aan het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn”.

Hoofdstuk 17 - Fonds van de brander- en stookolietechnici

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 18 - Co-existentie van genetisch gemodificeerde maïsgewassen met conventionele maïsgewassen en biologische maïsgewassen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

50.441/1/3

Hoofdstuk 20 - Overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen

Vermits intussen een nieuwe adviesaanvraag is ingediend over een nieuwe tekst voor dit hoofdstuk, wordt geen advies gegeven over de te vervangen tekst.

Hoofdstuk 21 - Slotbepalingen

Er wordt verwezen naar de opmerking bij artikel 17 van het ontwerp.

50.441/1

Het advies betreffende de hoofdstukken 1 tot 4, 12, 15, 20 en 21 werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heren R. AERTGEERTS en P. DEPUYDT, eerste auditeurs-afdelingshoofden, Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur, de Heren B. STEEN en F. VANNESTE, en Mevrouw N. VAN LEUVEN en Mevrouw A. SOMERS, auditeurs.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A. BECKERS

M. VAN DAMME

50.441/3

Het advies betreffende de hoofdstukken 1, 5 tot 11, 13, 14, 16 tot 19 en 21 werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door Mevrouw R. THIELEMANS, de Heer W. PAS en Mevrouw K. BAMS, eerste auditeurs, Mevrouw G. SCHEPPERS, de Heren B. STEEN, P. T'KINDT en F. VANNESTE en Mevrouw A. SOMERS, auditeurs, en de Heer T. CORTHAUT, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS

ADVIES
VAN DE MOBILITEITSRAAD



Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
Phoenixgebouw – 11^{de} verd.
1210 BRUSSEL

contactpersoon
Frank Van Thillo
fvthillo@serv.be

ons kenmerk
MORA_BR_20111014_begroting_2012

Brussel
14 oktober 2011

Uw adviesvraag van 10 oktober 2011 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012

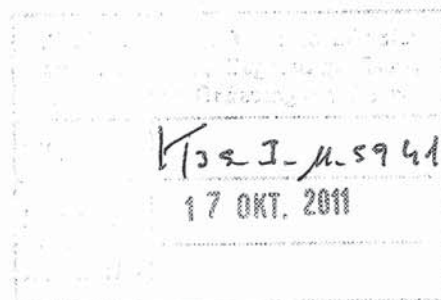
Mijnheer de minister,

De Mobiliteitsraad van Vlaanderen heeft gezien de hoogdringendheid van de adviesvraag een schriftelijke procedure gevoerd over het bovenvermelde voorontwerp van decreet.

Bij deze kan ik u meedelen dat de Raad geen bemerkingen heeft bij de mobiliteitsaspecten van het voorgelegde voorontwerp van decreet.

Met de meeste hoogachting,

Daan Schalck
Voorzitter



ADVIES
VAN DE VLAAMSE WOONRAAD

**Vlaamse Woonraad**

Koning Albert II-laan 19 bus 23

1210 Brussel

vlaamse.woonraad@rwo.vlaanderen.be

www.vlaamsewoonraad.be

Advies 2011/14

Datum	18 oktober 2011
bestemming	De heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.
kopie	Mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie
onderwerp	Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012

1. Situering

Op 7 oktober 2011 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 (programmadecreet). De Vlaamse Woonraad ontving op 10 oktober 2011 het verzoek tot spoedadvies (10 werkdagen). Op 18 oktober 2011 heeft de Vlaamse Woonraad zijn advies overgemaakt aan de minister bevoegd voor financiën en begroting en de minister bevoegd voor wonen.

Mede gelet op het korte tijdsbestek waarin dit advies dient te worden geformuleerd, beperkt de Vlaamse Woonraad zich tot een algemene bespreking van de hoofdstukken uit het voorontwerp van decreet die direct betrekking hebben op het beleidsveld wonen, echter zonder diepgaande analyse van de geformuleerde voorstellen.

2. Huisvestingsfiscaliteit afstemmen op de doelstellingen van het woonbeleid

Hoofdstuk 3 van het voorontwerp van decreet handelt over de Studiecommissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen. Deze commissie kwam tot stand op vraag van het Vlaams Parlement



(resolutie van 8 juli 2010) en heeft tot doel de successierechten, schenkingsrechten, registratierechten en onroerende voorheffing fundamenteel door te lichten en coherente hervormingsvoorstellen te formuleren.

In het Institutioneel akkoord voor de zesde staatshervorming wordt de regionalisering van de fiscale uitgaven inzake huisvesting (fiscale aftrek enige woning, verhoogde korting woonsparen, bijkomende aftrek hypothecaire intresten) aangekondigd.¹ Indien dit akkoord wordt geïmplementeerd, vraagt de Vlaamse Woonraad de Vlaamse Regering en de Studiecommissie Gewestbelastingen de doorlichting en eventuele hervorming van de fiscale uitgaven inzake huisvesting mee in haar werkzaamheden op te nemen. Doelstelling moet zijn om de globale huisvestingsfiscaliteit (inkomsten én uitgaven) af te stemmen op de uitdagingen en doelstellingen van het Vlaamse beleid, in het bijzonder het Vlaamse woonbeleid. De Vlaamse Woonraad is graag bereid hier zijn medewerking aan te verlenen.

3. Vermindering van onroerende voorheffing in bij verhuring aan een sociaal verhuurkantoor

In Vlaanderen is de aanslagvoet inzake de onroerende voorheffing vastgesteld op 2,5 % van het geïndexeerd kadastraal inkomen. Woningen eigendom van sociale huisvestingsmaatschappijen, gemeenten, OCMW's of het Vlaams Woningfonds genieten van een gunsttarief van 1,6 % onroerende voorheffing als de woningen verhuurd worden als sociale huurwoning.

Woningen die door sociale verhuurkantoren worden onderverhuurd vallen niet onder het gunsttarief, terwijl ze in de diverse regelgeving van het Vlaamse woonbeleid wel degelijk onder het toepassingsgebied van sociale verhuring vallen (onder meer kaderbesluit sociale huur, grond- en pandendecreet en de Vlaamse Wooncode).

Het Regeerakkoord voorziet in een verminderde onroerende voorheffing voor eigenaars die hun woning verhuren aan een sociaal verhuurkantoor.² De Vlaamse Woonraad vraagt de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement dan ook aan Hoofdstuk 3 – Afdeling 3 (Onroerende Voorheffing) een artikel toe te voegen dat voorziet in een vermindering van onroerende voorheffing van 2,5% naar 1,6% van

¹ Di Rupo, E. (red.) (2011) *Een efficiëntere federale staat en een grotere autonomie voor de deelstaten. Institutioneel akkoord voor de zesde staatshervorming*. Brussel, 11 oktober 2011, p. 47-50. http://www.dekamer.be/kvvcr/pdf_sections/home/NLdirupo.pdf

² Vlaamse Regering (2009) *De Vlaamse Regering 2009-2014. Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden Voor een vernieuwende, duurzame en warme samenleving*, Brussel, p. 50.

het kadastraal inkomen bij verhuring via een sociaal verhuurkantoor. Privé-eigenaars worden zo gestimuleerd om hun panden in huur te geven aan een sociaal verhuurkantoor.

De budgettaire impact van deze maatregel moet nog exact worden berekend, maar zal op de totaliteit van de Vlaamse begroting wellicht eerder gering zijn. De maatregel kan wel een belangrijke bijkomende impuls vormen voor een verruimde sociale aanwending van de private huurmarkt en kan de doelstelling van het decreet grond- en pandenbeleid (6.000 bijkomende SVK-woningen tegen 2020) ondersteunen.

De Vlaamse Woonraad wenst er tevens op te wijzen dat meer globale fiscale impulsen voor de private huurwoningmarkt noodzakelijk zijn om een verdere afkalving van dit segment van de woonmarkt te vermijden en een kwaliteitsvol aanbod te realiseren.³

4. Overige bepalingen inzake registratierechten en onroerende voorheffing

De Vlaamse Woonraad is tevreden met de verlenging van de **vermindering van de registratierechten voor schenking van bouwgronden** (art.24). Op die manier kan de totale kostprijs voor de bouw van een woning –waar de kosten voor bouwgrond een belangrijk deel van uitmaken- voor een grote groep mensen aanzienlijk worden verminderd.

De Vlaamse Woonraad vraagt aandacht voor de **automatische toekenning van de verminderde onroerende voorheffing aan gezinnen met kinderlast**. Deze maatregel is aangekondigd, maar nog niet geïmplementeerd. Niet iedereen die recht heeft op bepaalde toelagen, statuten of sociale voordelen vraagt die immers ook effectief aan. Onwetendheid of “de weg niet kennen” zijn belangrijke oorzaken voor onderbenutting van sociale voordelen. Door rechten automatisch toe te kennen ontvangen rechthebbenden daadwerkelijk en automatisch waar ze recht op hebben.

5. Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen

³ Vlaamse Woonraad (2010) *Naar een beleid ter ondersteuning van de private huurwoningmarkt*. Advies 2010/11 van 30 september 2010. www.vlaamsewoonraad.be

Hoofdstuk 10 van het voorontwerp van decreet (art.55-58) kondigt de oprichting van een Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen aan. Dit fonds heeft tot doel de woonzekerheid van private huurders te verhogen en uitsluiting op de private huurmarkt te bestrijden. Er wordt gestreefd naar een gemengde financiering van het fonds (dotatie uit de Vlaamse begroting, bijdrage eigenaarsorganisaties en/of retributie).

De Vlaamse Woonraad is tevreden met de aangekondigde oprichting van het Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen. Hiermee komt de Vlaamse Regering tegemoet aan één van de aanbevelingen uit een recent advies van de Vlaamse Woonraad m.b.t. de private huurmarkt⁴ en de initiatieven die diverse van de leden van de Raad hiertoe ondernamen.

De Vlaamse Woonraad en de rechtstreeks betrokken organisaties kijken met belangstelling uit naar de operationalisering van het Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen en vragen betrokken te kunnen worden bij de verdere uitwerking (financiering, doelgroep, werkwijze,...) hiervan. In dit verband vraagt de Vlaamse Woonraad om in Hoofdstuk 10 (art.55-58) van de memorie van toelichting de limitatieve verwijzing naar "inkomensverlies door werkloosheid of ziekte" te heroverwegen of alvast het limitatief karakter ongedaan te maken. Deze bepaling houdt een te sterke voorafgaande inperking van de doelgroep van het Fonds in. Er zijn immers tal van andere situaties denkbaar waardoor inkomensverlies wordt geleden (bv. echtscheiding) of waarbij huurders structureel te kampen hebben met betaalbaarheidsproblemen. De Vlaamse Woonraad heeft in het verleden meermaals gepleit voor maatregelen gericht op het structureel probleem van de betaalbaarheid op de private huurmarkt.

⁴ Ibid.

ADVIES VAN DE
SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN



Advies

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 (Programmadedcreet 2012)

Brussel, 19 oktober 2011

adviesSERV-SERV_ADV_20111019_PD 2012.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012
Adviesvrager: Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Ontvangst adviesvraag: 13 oktober 2011
Adviestermijn: bij hoogdringendheid

Goedkeuring dagelijks bestuur SERV: 19 oktober 2011
Bekrachtiging raad: 16 november 2011



De heer Philippe Muylers
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19 – bus 11
1210 BRUSSEL

contactpersoon
Michel Dethée
mdethee@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20111019_PD2011_mdit

Brussel
19 oktober 2011

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012

Mijnheer de minister,

Op 13 oktober 2011 heeft de SERV uw vraag ontvangen om bij spoedbehandeling zijn advies te verstrekken over het voorontwerp van decreet hiervoor vermeld.

U vindt hierbij het advies van de SERV.

In de aan de SERV voorgelegde documenten wordt zeer beperkt en fragmentair een berekening gemaakt van de maatregelen die worden voorgesteld. Op die manier is het onmogelijk om een zicht te krijgen op de globale budgettaire impact van het programmadecreet, noch op de budgettaire impact van de individuele maatregelen afzonderlijk.

De SERV dringt er op aan dat de Vlaamse Regering in de toekomst samen met de tekst van het programmadecreet ook de achterliggende budgettaire berekeningen en tabellen voor advies zou ter beschikking stellen.

De SERV heeft naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadecreten reeds herhaaldelijk afgekeurd dat in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen worden vastgelegd die dit kader overstijgen. Aangelegenheden die op structurele wijze worden gewijzigd of worden gecreëerd dienen afzonderlijk via zelfstandige decreten te worden geregeld. Deze werkwijze biedt ook meer waarborgen voor een grondige, afgewogen advisering, ernstige parlementaire behandeling en een coherente en transparante regelgeving.

In het voorgelegde programmadecreet komt gesignaleerde tekortkoming bijzonder scherp tot uiting in hoofdstuk 20 waarbij de fiscale ondersteuning van overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen ingrijpend wordt gewijzigd. Naast vermelde dienen ook andere thema's in het programmadecreet op een afzonderlijke wijze te worden geregeld. Zeer specifiek met betrekking tot het voorgelegde

programmadecreet dringt de SERV er op aan dat de Vlaamse Regering niet langer haar fiscaal beleid vorm geeft via programmadecreten.

Het gegeven dat de Vlaamse regering intussen op 14 oktober 2011 bij amendement het programmadecreet heeft gewijzigd, beïnvloedt het standpunt van de SERV niet. Immers, ook deze wijziging wordt in een spoedadviesprocedure voorgelegd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans

Administrateur-generaal

Krachtlijnen van het advies

De SERV heeft naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadecreten reeds herhaaldelijk afgekeurd dat in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen worden vastgelegd die dit kader overstijgen. Aangelegenheden die op structurele wijze worden gewijzigd of worden gecreëerd dienen afzonderlijk via zelfstandige decreten te worden geregeld. Deze werkwijze biedt ook meer waarborgen voor een grondige, afgewogen advisering, ernstige parlementaire behandeling en een coherente en transparante regelgeving.

In het voorgelegde programmadecreet komt, naast andere thema's, de gesignaleerde tekortkoming bijzonder scherp tot uiting in hoofdstuk 20 waarbij de fiscale ondersteuning van overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen ingrijpend wordt gewijzigd.

De problematiek van de overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen is voor de SERV dermate belangrijk dat elke structurele aanpassing van de regeling – zoals nu opgenomen in het programmadecreet – voorwerp dient uit te maken van een zelfstandig decreet, met uiteraard respect voor de erbij horende adviesprocedures.

Indien advisering ten gronde door de sociale partners de facto onmogelijk wordt gemaakt (spoedprocedure, geen reguleringsimpactanalyse, geen cijfermatige onderbouwing) wordt meteen het noodzakelijk sociaal-economisch draagvlak aangetast.

Het gegeven dat de Vlaamse regering intussen op 14 oktober 2011 bij amendement het programmadecreet heeft gewijzigd, beïnvloedt het standpunt van de SERV niet. Immers, ook deze wijziging wordt in een spoedadviesprocedure voorgelegd.

Advies

1. Situering

Op 13 oktober 2011 werd de SERV bij hoogdringendheid door de Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 (programmadedcreet 2012).

Hierna formuleert de SERV zijn visie in hoofdlijnen bij het voorontwerp van decreet, waarbij elementen uit de respectieve hoofdstukken als illustratie bij de visie worden opgenomen.

2. Visie in hoofdlijnen

2.1. Structurele aanpassingen niet via een programmadedcreet

De SERV heeft naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadedcreten reeds herhaaldelijk afgekeurd dat in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen worden vastgelegd die dit kader overstijgen. Aangelegenheden die op **structurele wijze worden gewijzigd of worden gecreëerd dienen afzonderlijk via zelfstandige decreten te worden geregeld**. Deze werkwijze biedt ook meer waarborgen voor een grondige, afgewogen advisering, ernstige parlementaire behandeling en een coherente en transparante regelgeving.

In het voorgelegde programmadedcreet komt gesignaleerde tekortkoming bijzonder scherp tot uiting in hoofdstuk 20 waarbij de fiscale ondersteuning van overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen ingrijpend wordt gewijzigd.

Dit is niet het enige thema waarover overleg ten gronde door de sociale partners mogelijk dient te worden gemaakt.

Zo onder meer ook wat betreft:

- Het hoofdstuk 2 (afd. 6) waar een structurele aanpassing van het volwassenenonderwijs wordt ingevoerd;
- Het hoofdstuk 7 waar de minimumheffing op grondwater wordt geschrapt. Zonder een compensatieregeling uit te sluiten, is de voorgestelde regeling, met name een lineaire tariefverhoging van 20 %, onaanvaardbaar bij gebrek aan duidelijke onderbouwing en de facto afwezigheid van de mogelijkheid tot overleg ten gronde.

- In hoofdstuk 3 (afd. 2) wordt de verlenging van de vermindering van het tarief bij schenking van bouwgronden doorgevoerd. Ook deze structurele maatregel dient via afzonderlijke regelgeving te worden voorgesteld en te worden onderbouwd;
- De machtiging om het Derde Arbeidscircuit te wijzigen en te hervormen dient eveneens op een grondige wijze te kunnen worden overlegd. Los hiervan dienen de sectoren waarin DAC'ers tewerkgesteld zijn te worden betrokken bij de uitvoering van het artikel 64 van het programmadecreet;
- De SERV vraagt dat de opportuniteit van een DAB Digitale Drukkerij voorafgaandelijk wordt afgewogen in het kader van het kerntakendebat van de overheid.

Zeer specifiek met betrekking tot het voorgelegde programmadecreet dringt de SERV er op aan dat de Vlaamse Regering niet langer haar fiscaal beleid vorm geeft via programmadecreten.

Een gedragen fiscaal beleid vergt coherentie in visie en uitvoeringsinstrumenten en een grondig overleg met de sociale partners. Resultaten van onderzoek terzake – zoals in verband met de regeling in hoofdstuk 20, maar ook hoofdstuk 3 - kunnen een beginpunt vormen voor overleg met de sociale partners.

Echter, het zonder meer impliceren van onderzoeksbevindingen in regelgeving, waarbij advisering ten gronde door de sociale partners de facto onmogelijk wordt gemaakt (spoedprocedure, geen reguleringssimpactanalyse, geen cijfermatige onderbouwing) leidt tot aantasting van het sociaal-economisch draagvlak.

2.2. Budgettaire impact kenbaar maken

In de aan de SERV voorgelegde documenten wordt zeer beperkt en fragmentair een berekening gemaakt van de maatregelen die worden voorgesteld, en zo ja dan nog bij thema's uit het programmadecreet met een quasi verwaarloosbare sociaal-economische relevantie (cf. bijvoorbeeld hoofdstuk 19 van het programmadecreet).

Op die manier is het onmogelijk om een zicht te krijgen op de **globale budgettaire impact van het programmadecreet**, noch op de budgettaire impact van de individuele maatregelen afzonderlijk.

De sociale partners dringen er dan ook op aan dat de Vlaamse Regering in de toekomst samen met de tekst van het programmadecreet ook de achterliggende budgettaire berekeningen en tabellen voor advies zou ter beschikking stellen.

Algemeen dient de concordantie van de Memorie van Toelichting met de tekst van het voorontwerp van decreet te worden nagegaan (cf. bijvoorbeeld artikels 31, 51...).

ADVIES
VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN



Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Koning Albert II-laan 19 bus 10
1210 Brussel

vragen naar / e-mail

Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.be

telefoonnummer

02 553 40 15

datum

19 oktober 2011

kenmerk

11 BZ 09

Betreft: briefadvies programmadecreet begrotingsopmaak 2012

Mijnheer de minister,

In haar zitting van 7 oktober 2011 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 principieel goed (verder: programmadecreet). Tevens besliste de Vlaamse Regering hierover het spoedadvies te vragen aan de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (verder: VLABEST).

Situering

VLABEST licht drie voorstellen uit het programmadecreet die hier kort worden gesitueerd:

Artikels 38 – 39: Vlaamse instrumenterende ambtenaren

Eind 2009 werd binnen het departement Financiën en Begroting per decreet een dienst Vastgoedakten opgericht die voornamelijk tot doel heeft de federale Comités tot Aankoop te ontlasten en daardoor de wachttijden te doen afnemen voor het realiseren van bepaalde doelstellingen binnen de entiteiten van de Vlaamse overheden. Binnen deze dienst kunnen ‘Vlaamse instrumenterende ambtenaren’ akten voorbereiden, ondertekenen en authenticeren.

In het voorontwerp van programmadecreet wordt voorgesteld om het toepassingsgebied van de dienst Vastgoedakten nu uit te breiden naar de lokale en provinciale besturen. Dit moet de nog steeds problematische wachttijden voor het realiseren van bepaalde projecten binnen vooral de lokale besturen doen afnemen.

Artikels 59 tot 63: Kenniscentrum Vlaamse Steden

De Vlaamse Regering cre  rt met het voorontwerp een decretale basis voor een structurele financiering van het Kenniscentrum Vlaamse Steden, via een aanpassing van het decreet betreffende het Vlaams Stedenfonds. Hiervoor is 126.000 euro op de Vlaamse begroting voorzien. Het kenniscentrum is een interlokale vereniging van de dertien Vlaamse centrumsteden en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). De werking van het Kenniscentrum is ingebed in de VVSG. In ruil voor de subsidie worden aan het Kenniscentrum een aantal taken opgelegd die passen

binnen het Vlaamse Stedenbeleid, en moeten de uitgaven verantwoord worden doormiddel van een jaarplan, een werkingsverslag en een financieel overzicht. Hiermee regulariseert de Vlaamse Regering een bestaande situatie.

Artikels 65 – 66: asielzoekers in Vlaams inburgeringsinbeleid

In het voorontwerp is een voorstel opgenomen om de plaats van de asielzoekers binnen het Vlaamse inburgeringsbeleid te herzien:

- De plicht tot MO (Maatschappelijke Oriëntatie) voor asielzoekers wordt opgeheven en deze groep wordt ‘rechthebbend’. Dit omwille van de beperking in middelen en om tegemoet te komen aan de te hoge caseload in de onthaalbureaus.
- Asielzoekers worden niet meer tot de prioritaire doelgroepen van inburgering gerekend (maar hebben er wel nog toegang toe). De voornaamste reden is dat asielzoekers die na 4 maanden lopende asielpcedure doelgroep worden van inburgering, nog altijd een precair statuut hebben.

Advies

VLABEST ontving de adviesvraag op 10 oktober 2011, met de mededeling dat de definitieve goedkeuring van het ontwerp van programmadecreet gepland is op vrijdag 21 oktober 2011. Dit betekent dat de reële adviestermijn minder lang is dan de minimumtermijn die het kaderdecreet oplegt.¹ Het is voor VLABEST onmogelijk om binnen een dergelijk korte tijdspanne een zicht te krijgen op de reikwijdte en impact van de opgenomen bepalingen en daarover binnen de Raad een tegensprekelijk debat te organiseren. VLABEST onthoudt zich daarom in dit advies van inhoudelijke bedenkingen.

VLABEST wenst in deze context wel te herhalen dat de Vlaamse Regering opnieuw geen rekening houdt met de eigen **principes voor kwaliteitsvolle regelgeving**.² Het dossier bevat geen RIA, terwijl het op heel wat gebieden een belangrijke invloed heeft op verschillende gebruikersgroepen, bevat geen codificatie, waardoor het moeilijk is om bepaalde artikels in een juiste context te bestuderen, en het dossier bevat geen weergave van het eventueel gevolgde consultatieproces voorafgaand aan de principiële goedkeuring (is eigenlijk wel overleg gepleegd?).

Ten slotte kan opnieuw worden vastgesteld dat de **link tussen verschillende bepalingen en de begroting soms hoogst onduidelijk** is. Vooral het voorstel over de **plaats van asielzoekers in het Vlaamse inburgeringsbeleid** hoort niet thuis in het programmadecreet en moet volgens VLABEST worden ondergebracht in een apart regelgevingstraject, waarbij tijd en ruimte wordt gemaakt voor overleg, impactanalyse en verdere motivering. Op zijn minst moet een antwoord geformuleerd worden op volgende vragen:

- Kan het argument van een 'te hoge caseload' op zich volstaan als aanleiding om dienstverlening terug te schroeven? Bestaat daardoor niet het gevaar dat de deur wordt opgezet om de

¹ Artikel 16 §2 van decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden bepaalt het volgende: “De adviezen worden in de regel verstrekt binnen een termijn van dertig dagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag. In geval van spoed, die met redenen wordt omkleed, kan de Vlaamse regering de termijn inkorten zonder dat hij minder dan tien werkdagen mag bedragen.”

² In het strategisch beleidskader kwaliteitsvolle regelgeving, dat de Vlaamse Regering goedkeurde op 17 december 2010, wordt herhaald dat de Vlaamse Regering streeft naar regelgeving die voldoet aan de acht kenmerken van goede regelgeving: noodzakelijk en doeltreffend, doelmatig en afgewogen, uitvoerbaar en handhaafbaar, rechtmatig, samenhangend, eenvoudig, duidelijk en toegankelijk, onderbouwd en overlegd, blijvend relevant. Meer info: <http://www.bestuurszaken.be/strategisch-beleidskader-voor-kwaliteitsvolle-regelgeving-en-administratieve-vereenvoudiging>.

verplichting voor andere groepen verplichte inburgeraars te schrappen? Bijvoorbeeld wat met de 'gezinsherenigers van buiten de EU'? En zo zijn er nog verschillende categorieën.

- Een ander argument dat wordt naar voor geschoven is dat het statuut van asielzoekers te precair is. Dat is juist, maar is dat een argument om het beleid te gaan heroriënteren? Hen inburgeringslessen laten volgen is nu reeds anticiperen op wat kan volgen na de 'precaire fase'. Tijdens de asielprocedure hebben zowel de asielzoeker als de ruimere samenleving er baat bij dat het samenleven zo vlot mogelijk kan verlopen, preciaire verblijfsfase of niet.
- De mogelijkheid blijft bestaan om vrijwillig in de lessen te stappen, wat VLABEST uiteraard toejuicht. Maar zijn asielzoekers er wel van op de hoogte dat deze mogelijkheid bestaat? Een recht dat niet gekend is, zal ook niet gebruikt worden. Een flankerend beleid zal dus nodig zijn.

Wij hopen, mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest.

Hoogachtend,

(getekend)

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

(getekend)

Bram OPSOMER
Secretariaat

ADVIES
VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN



De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19, bus 6
1210 Brussel

datum	20 oktober 2011
uw referentie	DepFB/BORG/Prgcdcr2012
onze referentie	01/L3/2011/1138
betreft	Briefadvies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012

Mijnheer de minister,

Op 12 oktober 2011 ontving de Minaraad uw adviesvraag over het vermelde voorontwerp van Programmadecreet 2012.

Overeenkomstig artikel 16 van het Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden worden de adviezen in de regel verstrekt binnen een termijn van dertig dagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag. In geval van spoed, die met redenen wordt omkleed, kan de Vlaamse regering de termijn inkorten zonder dat hij minder dan tien werkdagen mag bedragen.

Het verzoek om spoedbehandeling wordt in de brief die de adviesvraag begeleidt, gemotiveerd door het feit dat het ontwerp van decreet tegen 21 oktober 2011 bij het Vlaams Parlement moeten worden ingediend. Wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement wordt het programmadecreet in dezelfde periode ingediend.

De Raad stelt het advies vast in zijn geplande zitting van 20 oktober 2011. Daarmee brengt de Raad zijn advies uit binnen de termijn van de spoedprocedure.

De Raad herhaalt de opmerkingen die hij maakte naar aanleiding van zijn adviezen over voorgaande voorontwerpen Programmadecreet, met name dat een adviesvraag met betrekking tot een decreet tot begeleiding van een ontwerpbegroting steeds een spoedeisend karakter heeft, en derhalve te weinig tijd biedt voor een diepgaander maatschappelijk debat over de voorgestelde hervormingen. De Minaraad werd ook vooraf niet betrokken bij de voorstellen en kan zich nu dus enkel via een spoedadvies en op grond van een spoedprocedure uitspreken.

'Hoofdstuk 6 – Oppervlaktewateren' voorziet de wijziging van enkele artikelen van de 'Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, Hoofdstuk IIIbis. Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake heffingen op de waterverontreiniging' en 'Hoofdstuk 7 – Grondwaterbeheer' wijzigt het 'Decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer, Hoofdstuk IVbis. Heffingen op de winning van grondwater'. De Raad merkt op dat de wijzigingen aan het grondwaterdecreet en de wet oppervlaktewater niet in één, maar in twee hoofdstukken gevat zijn. Dit voldoet aan de opmerking die de Raad daaromtrent in zijn advies over het ontwerp Programmadecreet 2011 formuleerde.

In vergelijking met het Programmadecreet 2011 bevat het voorliggende ontwerpdecreet

geen voorstellen voor ingrijpende wijzigingen aan de beide waterheffingsregelingen. De Minaraad vindt dat terecht, maar hij wijst nogmaals op het ontbreken van een geëxpliciteerd beleidskader voor de inzet van milieuheffingen. De inzet van financieel-economische instrumenten om de milieu-impact van afval of afvalwater aan te pakken moet zo integraal mogelijk worden bekeken. Dit betekent onder meer dat men blijvend oog moet hebben voor het regulerend karakter van economische instrumenten.

Via art.50 van het ontwerp Programmadecreet (Hoofdstuk 7) wordt art.28ter, §3 van het Grondwaterdecreet bijgesteld. Het verduidelijkt dat er twee mogelijke heffingsplichtigen zijn en dat zij beide verantwoordelijk zijn voor naleving van de heffingswetgeving. Dat is enerzijds de vergunninghouder of de natuurlijke of rechtspersoon die conform het Milieuvergunningsdecreet melding heeft gedaan van een grondwaterwinning en anderzijds de gebruiker van het grondwater. Sinds 1 mei 1999 is de grondwatervergunning geïntegreerd in de milieuvergunning. Vergunningen verleend met toepassing van het Grondwaterdecreet blijven geldig voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste twintig jaar te rekenen vanaf 1 januari 1999. Dit impliceert dat momenteel grondwaterwinningen kunnen vergund zijn met een milieuvergunning of met een oude grondwatervergunning. De Raad vraagt zich af of en vindt het desgevallend wenselijk dat de doelstellingen van art.50 ook gedekt zijn voor de grondwaterwinningen met een oude grondwatervergunning.

De Minaraad kan akkoord gaan dat – zoals geregeld door 'Hoofdstuk 17 Fonds van de brander- en stookolietechnici' - het fonds voor brander- en stookolietechnici opgaat in het algemeen fonds voor de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu. Dit mag evenwel niet leiden tot een verlaagde frequentie van het bestaande toezicht.

Het ABVV, het ACLVB, het ACV, de Boerenbond, de UNIZO en de VOKA onthouden zich bij dit advies aangezien zij advies uitbrengen in het kader van de SERV.



Marc Van den Bosch,
Voorzitter Minaraad

AMENDEMENT VAN DE VLAAMSE REGERING
OP HET VOORONTWERP VAN DECREET
D. D. 14 OKTOBER 2011

VLAAMS PARLEMENT



stuk **[aanvullen]** (2010-2011) - Nr. **[aanvullen]**
ingediend op [aanvullen]

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012

Amendementen

AMENDEMENT nr. [aanvullen]**voorgesteld door de Vlaamse Regering**

Hoofdstuk 20. (vervanging)

Hoofdstuk 20 wordt vervangen door wat volgt:*"HOOFDSTUK 20. Overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen**Afdeling 1. Schenkingen van familiale ondernemingen en vennootschappen*

Art. 73. *In het Wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten wordt Titel I, Hoofdstuk IV, Afdeling 12, Onderafdeling II, die bestaat uit de artikelen 140bis tot en met 140octies, vervangen door wat volgt:*

"Onderafdeling II Bijzondere bepalingen voor schenkingen van ondernemingen en vennootschappen

Art 140bis. §1. In afwijking van artikel 131 wordt van het registratierecht vrijgesteld.
1° de schenking van de volle eigendom, de naakte eigendom of het vruchtgebruik van de activa die door de schenker, zijn echtgenoot of de met hem samenwonende beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming.

Deze vrijstelling is niet van toepassing op de overdrachten van onroerende goederen die hoofdzakelijk tot bewoning worden aangewend of zijn bestemd;

2° de schenking van de volle eigendom, de naakte eigendom of het vruchtgebruik van aandelen van een familiale vennootschap op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van de schenking voor ten minste 50% in volle eigendom toebehoren aan de schenker en/of zijn familie.

In afwijking van het vorige lid, dienen de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van de schenking minstens voor 30% in volle eigendom toe te behoren aan de schenker en/of zijn familie indien hij:

- hetzij gezamenlijk met 1 andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar is van minstens 70% van de aandelen van de vennootschap,*
- hetzij gezamenlijk met 2 andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar is van minstens 90% van de aandelen van de vennootschap.*

§2. Voor de toepassing van deze onderafdeling wordt verstaan onder:

1° *Familiale onderneming*: een nijverheids-, handels-, ambachts-, of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de schenker of zijn echtgenoot of samenwonende, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd en uitgeoefend;

2° *Familiale vennootschap*: de vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte en die de uitoefening van een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwactiviteit, of van een vrij beroep tot doel heeft die:

- ofwel zelf beantwoordt aan de voorwaarden van paragraaf 1;
- ofwel hieraan niet beantwoordt, maar rechtstreeks aandelen houdt van minstens 1 directe dochtervennootschap die aan deze voorwaarden beantwoordt;

Wordt niet beschouwd als familiale vennootschap: een patrimoniumvennootschap waarvan uit de balansposten van ofwel de jaarrekening in geval van een vennootschap bedoeld onder paragraaf 2, punt 2°, eerste streepje, ofwel de geconsolideerde jaarrekening in geval van een vennootschap bedoeld onder paragraaf 2, punt 2°, tweede streepje, van minstens een van de drie boekjaren voorafgaand aan de datum van de authentieke akte van schenking cumulatief blijkt:

- dat de bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen een percentage gelijk of lager dan 1,50% uitmaken van de totale activa;

en

- de terreinen en gebouwen meer dan 50% uitmaken van het totaal actief;

De begiftigde kan het tegenbewijs hiervan leveren;

3° *Aandelen*:

- elk deelbewijs met stemrecht dat een deel van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigt;
- de certificaten van aandelen, uitgereikt door rechtspersonen met een zetel in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan de gestelde voorwaarden voldoen en waarvan de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere vermogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder;

4° *Samenwonende*:

1° de persoon die op de dag van de schenking, overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek met de schenker wettelijk samenwoont;

2° de persoon of de personen die op de dag van de schenking ten minste drie jaar ononderbroken met de schenker samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren. Deze voorwaarden worden geacht ook vervuld te zijn indien het samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding met de schenker aansluitend op de bedoelde periode van drie jaar tot op de dag van de schenking, ingevolge overmacht onmogelijk is geworden. Een uittreksel uit het

bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding;

5° Familie van de schenker of de aandeelhouder, waarvan sprake in paragraaf 1, punt 2°:

1° de echtgenoot of samenwonende van de schenker of aandeelhouder;

2° de verwanten in rechte lijn van de schenker of aandeelhouder alsook hun echtgenoten of samenwonenden;

3° zijverwanten van de schenker of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun echtgenoten of samenwonenden;

4° kinderen van vooroverleden broers en zusters van de schenker of aandeelhouder.

§3. Ingeval een vennootschap overeenkomstig paragraaf 2, punt 2° als een familiale vennootschap wordt beschouwd op grond van het feit dat zij aandelen houdt van een of meer dochtervennootschappen die aan de voorwaarden van paragraaf 1 voldoen, wordt de waarde van de aandelen van de vennootschap beperkt tot de waarden van de aandelen van de vennootschap in de dochtervennootschappen die aan de voornoemde voorwaarden voldoen.

Art. 140ter. Artikel 140bis is slechts toepasselijk wanneer de volgende voorwaarden cumulatief zijn vervuld:

1° De schenking van de activa of aandelen van de familiale onderneming of vennootschap wordt vastgesteld bij authentieke akte;

2° In de akte of in een vermelding onder aan de akte, verklaren de begiftigden dat zij aanspraak wensen te maken op de vrijstelling en verklaren de partijen dat de voorwaarden voor de toepassing van de vrijstelling uit artikel 140bis vervuld zijn. In geval de schenking ook andere goederen omvat dan die waarvan sprake in artikel 140bis, §1, dienen de partijen daarbij nader aan te geven welke van de geschonken goederen deel uitmaken van de familiale onderneming of van het aandelenpakket van de familiale vennootschap;

3° Bij de akte wordt een origineel attest gevoegd dat werd uitgereikt door de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst en waaruit blijkt dat aan de voorwaarden vermeld in artikel 140bis werd voldaan. Indien dit attest niet wordt ingediend voordat de rechten opeisbaar zijn, moeten deze, tegen het normale tarief berekend, binnen de wettelijke termijn betaald worden, onverminderd de toepassing van artikel 209.

Art. 140quater. De bij artikel 140bis, §1, 1°, bepaalde vrijstelling wordt behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

1° indien de activiteit van de familiale onderneming zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking;

2° indien en in de mate dat de onroerende goederen die met toepassing van de vrijstelling werden overgedragen, niet hoofdzakelijk tot bewoning aangewend of bestemd worden gedurende een periode van 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking;

De bij artikel 140bis, §1, 2°, bepaalde vrijstelling wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

1° indien de familiale vennootschap gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking blijft voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 140bis, §2, 2°;

2° indien de activiteit van de familiale vennootschap zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking en er voor elk van de 3 jaren een jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening wordt opgemaakt en in voorkomend geval wordt gepubliceerd overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de maatschappelijke zetel gevestigd is op het ogenblik van het overlijden, welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest, maar binnen België moeten een jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening opmaken en in voorkomend geval publiceren overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving in België op de datum van de authentieke akte van schenking;

3° Indien het kapitaal gedurende de 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking niet daalt door uitkeringen of terugbetalingen

Indien het kapitaal daalt door uitkeringen of terugbetalingen in de 3 jaar na de datum van de authentieke akte van schenking wordt evenredig het normaal tarief verschuldigd,

4° indien de zetel van werkelijke leiding van de vennootschap niet wordt overgebracht naar een staat die geen lid is van de Europees Economische Ruimte gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking.

Art. 140quinquies §1 De begiftigde die het voordeel van artikel 140bis wenst te genieten, richt bij schrijven een verzoek tot de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst tot het bekomen van het in artikel 140ter, 3° bedoelde attest. Dit verzoek is vergezeld van alle bewijskrachtige gegevens waaruit blijkt dat voldaan is aan de gestelde voorwaarden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten waaronder een attest, bedoeld in artikel 140ter, 3°, aangevraagd en verstrekt wordt.

§2. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst leveren aan de bevoegde ontvanger een nieuw attest af wanneer zij kennis krijgen of vaststellen dat aan de voorwaarden voor het behoud van de vrijstelling niet meer is voldaan

Art. 140sexies. §1. Na verloop van een termijn van 3 jaar na de datum van de authentieke akte van schenking controleren de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst of de voorwaarden, gesteld voor het behoud van de vrijstelling, vervuld zijn.

Bij niet-ervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewone tarief. Bovendien is dan over de gewone rechten de wettelijke intrest naar de voet in fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de datum van de registratie van de authentieke akte van schenking.

§2. Indien gewone rechten verschuldigd worden doordat de voorwaarden, gesteld tot behoud van de vrijstelling, niet langer vervuld zijn, kunnen de begiftigden dit melden bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten aangaande deze melding.

Bij niet-ervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewone tarief. Bovendien is dan over de gewone rechten de wettelijke intrest naar de voet in fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de datum van de registratie van de authentieke akte van schenking.

Art. 140septies. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst kunnen, zonder verplaatsing, aan de begiftigden de nodige inlichtingen, evenals inzage vragen van de nodige stukken, teneinde te kunnen controleren of aan de voorwaarden gesteld in deze onderafdeling is voldaan.

Indien de inlichtingen of de stukken waarvan sprake in het eerste lid niet worden meegedeeld binnen een termijn van 2 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het verzoek, vervalt het recht op de vrijstelling waarvan sprake in deze onderafdeling.

Indien de vrijstelling overeenkomstig lid 2 vervalt, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewone tarief, zonder toepassing van de vrijstelling. Bovendien is dan over de gewone rechten de wettelijke intrest naar de voet in fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de datum van de registratie van de authentieke akte van schenking.

Art. 140octies. Tegen de beslissing waarbij de aflevering van een attest, als bedoeld in artikel 140quinquies, §1, wordt geweigerd, of een attest als bedoeld in artikel 140quinquies, §2, wordt afgeleverd, kunnen de begiftigden bezwaar aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. Dat gemotiveerd bezwaar moet worden ingediend per brief uiterlijk 3 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van de administratieve beslissing waarbij de attestaanvraag werd afgewezen of waarbij mededeling wordt gedaan van het verval van de vrijstelling wegens het niet voldoen aan de voorwaarden voor behoud ervan.

De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst bevestigen per brief de ontvangst van het bezwaarschrift aan de indieners en sturen tegelijkertijd, eveneens per brief, een kopie van het bezwaarschrift aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend.

Uiterlijk 4 maanden na de in het vorige lid bedoelde datum van ontvangst van het bezwaarschrift, zenden de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst per brief hun gemotiveerde beslissing over het bezwaarschrift aan de verzoekers en tegelijkertijd aan de ontvanger van het kantoor waar de authentieke akte van schenking wordt of werd geregistreerd. Bij gebreke van kennisgeving van de gemotiveerde beslissing binnen de gestelde termijn wordt het bezwaarschrift geacht te zijn ingewilligd."

Art. 74. In artikel 161 van hetzelfde wetboek, vervangen bij het decreet van 27 juni 2003, wordt punt 11° opgeheven.

Art. 75. Aan artikel 209, eerste lid, van hetzelfde wetboek wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° de rechten geheven omdat partijen in gebreke zijn gebleven het attest waarvan sprake in artikel 140ter bij te brengen zodat geen toepassing werd gemaakt van artikel 140bis, wanneer dit attest neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting."

Afdeling 2. Verervingen van familiale ondernemingen en vennootschappen

Art. 76. Aan artikel 7 van het Wetboek der successierechten wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt.

"In afwijking van het eerste lid, worden aandelen en activa bedoeld in artikel 140bis van het Wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten waarover, naar het door het bestuur geleverd bewijs, de afgestorvene na 31 december 2011 kosteloos beschikte gedurende de zeven jaren vóór zijn overlijden, geacht deel uit te maken van zijn nalatenschap, indien de bevoordeling niet onderworpen werd aan het registratierecht gevestigd voor de schenkingen of ervan werd vrijgesteld, behoudens verhaal van de erfgenen of legatarissen op de begiftigde voor de wegens die goederen gekweten successierechten."

Art. 77. In artikel 48, §2, lid 6 en lid 8, van hetzelfde wetboek wordt het woord "60bis" vervangen door het woord "60/1".

Art. 78. In Boek I, hoofdstuk VII van hetzelfde wetboek worden de opschriften, opgeheven door het decreet van 20 december 2002, hersteld in de volgende lezing: 1° Afdeling I.- Vrijstellingen; 2° Afdeling II. –Verminderingen

Art. 79. Artikel 60bis van hetzelfde wetboek, laatst gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt opgeheven voor overlijdens vanaf 1 januari 2012.

Art. 80. In artikel 60bis, §5/1, van hetzelfde wetboek wordt het tweede lid, voor overlijdens tot en met 31 december 2011, vervangen door wat volgt:

"Voor de overlijdens vanaf 1 november 2007 wordt, voor het behoud van de vrijstelling, het in paragraaf 5, vierde en zesde lid, vermelde minimum aan loonlasten, die de onderneming of de vennootschap uitbetaalt aan werknemers die in de Europese Economische Ruimte tewerkgesteld zijn, met 100 procent verminderd"

op voorwaarde dat er minimaal drie kwartalen van de twintig kwartalen na het overlijden vallen in de periode vanaf het derde kwartaal van 2008."

Art. 81. Aan Hoofdstuk VII Vrijstellingen en Verminderingen van Boek I van hetzelfde wetboek wordt een afdeling III toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling III.- Bijzondere bepalingen voor het verkrijgen van ondernemingen en vennootschappen

Art. 60/1. §1 In afwijking van artikel 48 wordt het successierecht en het recht van overgang bij overlijden verminderd tot 3% voor een verkrijging in rechte lijn en tussen echtgenoten of samenwonenden en tot 7% voor een verkrijging tussen andere personen voor:

1° de verkrijging van de volle eigendom, de naakte eigendom of het vruchtgebruik van de activa die door de erflater of zijn echtgenoot of samenwonende beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming

Deze vermindering is niet van toepassing op de verkrijging van onroerende goederen die hoofdzakelijk tot bewoning worden aangewend of zijn bestemd;

2° de verkrijging van de volle eigendom, het vruchtgebruik of de naakte eigendom van aandelen van een familiale vennootschap op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van het overlijden voor ten minste 50% in volle eigendom toebehoren aan de erflater en/of zijn familie.

In afwijking van het vorige lid, dienen de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van overlijden minstens voor 30% in volle eigendom toe te behoren aan de erflater en/of zijn familie indien hij:

- hetzij gezamenlijk met 1 andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar is van minstens 70% van de aandelen van de vennootschap;*
- hetzij gezamenlijk met 2 andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar is van minstens 90% van de aandelen van de vennootschap.*

§2. Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder.

1° Familiale onderneming: een nijverheids-, handels-, ambachts-, of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de schenker en/of zijn echtgenoot of samenwonende, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd en uitgeoefend;

2° Familiale vennootschap: de vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte en die de uitoefening van een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwactiviteit of van een vrij beroep tot doel heeft die:

- ofwel zelf beantwoordt aan de voorwaarden van paragraaf 1;*
- ofwel hieraan niet beantwoordt, maar rechtstreeks aandelen houdt van minstens 1 directe dochtervennootschap die aan deze voorwaarden beantwoordt;*

Wordt niet beschouwd als familiale vennootschap: een patrimoniumvennootschap waarvan uit de balansposten van ofwel de jaarrekening in

geval van een vennootschap bedoeld onder paragraaf 2, punt 2°, eerste streepje, ofwel de geconsolideerde jaarrekening in geval van een vennootschap bedoeld onder paragraaf 2, punt 2°, tweede streepje, van minstens een van de drie boekjaren voorafgaand aan de datum van overlijden van de erflater cumulatief blijkt:

- dat de bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen een percentage gelijk of lager dan 1,50% uitmaken van de totale activa;
- en
- de terreinen en gebouwen meer dan 50% uitmaken van het totaal actief;

De verkrijger kan het tegenbewijs hiervan leveren;

3° Aandelen:

- elk deelbewijs met stemrecht dat een deel van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigt;
- de certificaten van aandelen, uitgereikt door rechtspersonen met een zetel in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan de gestelde voorwaarden voldoen en waarvan de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere vermogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder;

4° Samenwonende:

1° de persoon die op de dag van overlijden van de erflater, overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek met de erflater wettelijk samenwoont;

2° de persoon of de personen die op de dag van overlijden van de erflater ten minste drie jaar ononderbroken met de erflater samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren. Deze voorwaarden worden geacht ook vervuld te zijn indien het samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding met de erflater aansluitend op de bedoelde periode van drie jaar tot op de dag van overlijden van de erflater, ingevolge overmacht onmogelijk is geworden. Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding;

5° Familie van de erflater of de aandeelhouder, waarvan sprake in paragraaf 1, punt 2°:

- a) de echtgenoot of samenwonende van de erflater of aandeelhouder;
- b) de verwanten in rechte lijn van de erflater of aandeelhouder alsook hun echtgenoten of samenwonenden;
- c) zijverwanten van de erflater of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun echtgenoten of samenwonenden;
- d) kinderen van vooroverleden broers en zusters van de erflater of aandeelhouder.

§3. Onder nettowaarde wordt verstaan de waarde van de activa of aandelen verminderd met de schulden, behalve dewelke specifiek werden aangegaan om andere goederen te verwerven of te behouden.

Ingeval een vennootschap overeenkomstig paragraaf 2, punt 2° als een familiale vennootschap wordt beschouwd op grond van het feit dat zij aandelen houdt van een of meer dochtervennootschappen die aan de voorwaarden van paragraaf 1 voldoen, wordt de nettowaarde van de aandelen van de vennootschap beperkt tot de waarden van de aandelen van de vennootschap in de dochtervennootschappen die aan de voornoemde voorwaarden voldoen.

Art. 60/2. Artikel 60/1 is slechts toepasselijk voor zover de volgende voorwaarden cumulatief zijn vervuld:

1° In de aangifte dienen de verkrijgers te bevestigen dat zij aanspraak wensen te maken op de vermindering waarvan sprake in artikel 60/1 en dat de voorwaarden van dit artikel vervuld zijn;

2° Bij de aangifte wordt een origineel attest gevoegd dat is uitgereikt door de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst en waaruit blijkt dat aan de voorwaarden vermeld in artikel 60/1 is voldaan. Indien dit attest niet wordt ingediend voordat de rechten opeisbaar zijn, moeten deze rechten, tegen het normale tarief berekend, binnen de wettelijke termijn betaald worden, onverminderd de toepassing van artikel 135, 8° W.Succ.

Art. 60/3. De bij artikel 60/1, §1, 1°, bepaalde vermindering wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

1° indien de activiteit van de familiale onderneming zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater;

2° indien en in de mate dat de onroerende goederen die met toepassing van de vermindering werden overgedragen, niet hoofdzakelijk tot bewoning aangewend of bestemd worden gedurende een periode van 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater;

De bij artikel 60/1, §1, 2°, bepaalde vermindering wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

1° indien de familiale vennootschap gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater blijft voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 60/1, §2, 2°;

2° indien de activiteit van de familiale vennootschap zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van overlijden van de erflater en er voor elk van de 3 jaren een jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening wordt opgemaakt en in voorkomend geval wordt gepubliceerd overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de maatschappelijke zetel gevestigd is op het ogenblik van het overlijden, welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest, maar binnen België moeten een jaarrekening

of geconsolideerde jaarrekening opmaken en in voorkomend geval publiceren overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving in België op het ogenblik van het overlijden;

3° Indien het kapitaal gedurende de 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater niet daalt door uitkeringen of terugbetalingen,

Indien het kapitaal daalt door uitkeringen of terugbetalingen in de 3 jaar na de datum van het overlijden van de erflater wordt evenredig het normaal tarief verschuldigd;

4° indien de zetel van werkelijke leiding van de vennootschap niet wordt overgebracht naar een staat die geen lid is van de Europees Economische Ruimte gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater.

Art. 60/4. §1. De verkrijgers die het voordeel van artikel 60/1 wensen te genieten, richten bij schrijven een verzoek tot de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst tot het bekomen van het in artikel 60/2, 2°, bedoelde attest. Dit verzoek is vergezeld van alle bewijskrachtige gegevens waaruit blijkt dat voldaan is aan de gestelde voorwaarden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten waaronder een attest, bedoeld in artikel 60/2, 2°, aangevraagd en verstrekt wordt.

§2. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst leveren aan de bevoegde ontvanger een nieuw attest af wanneer zij kennis krijgen of vaststellen dat aan de voorwaarden voor het behoud van de vermindering niet meer is voldaan..

Art. 60/5. §1. Na verloop van een termijn van 3 jaar na de datum van het overlijden van de erflater controleren de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst of de voorwaarden, gesteld voor het behoud van de vermindering, vervuld zijn.

Bij niet-ervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewoon tarief, zonder toepassing van de vermindering. Bovendien is dan over de gewone rechten de wettelijke intrest naar de voet in fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de onder de eerste alinea van artikel 77 voorziene termijn.

§2. Indien gewone rechten verschuldigd worden doordat de voorwaarden, gesteld tot behoud van de vermindering, niet langer vervuld zijn, kunnen de verkrijgers dit melden bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten aangaande deze melding

Bij niet-ervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewoon tarief, zonder toepassing van de vermindering. Bovendien is dan over de gewone rechten de wettelijke intrest naar de voet in fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de onder de eerste alinea van artikel 77 voorziene termijn.

Art. 60/6. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst kunnen, zonder verplaatsing, aan de verkrijgers de nodige inlichtingen, evenals inzage vragen van de nodige stukken, teneinde te kunnen controleren of aan de voorwaarden, gesteld in deze afdeling, is voldaan.

Indien de inlichtingen of stukken waarvan sprake in het eerste lid niet worden meegedeeld binnen een termijn van 2 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het verzoek, vervalt het recht op de vermindering waarvan sprake in deze afdeling.

Indien de vermindering overeenkomstig het tweede lid vervalt, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het evenredig tarief, zonder toepassing van de vermindering. Bovendien is dan over de gewone rechten de wettelijke intrest naar de voet in fiscale zaken van rechtswege verschuldigd, te rekenen van de onder de eerste alinea van artikel 77 voorziene termijn.

Art. 60/7. §1. Tegen de beslissing waarbij de aflevering van een attest, als bedoeld in artikel 60/4, §1, wordt geweigerd, of een attest als bedoeld in artikel 60/4, §2, wordt afgeleverd, kunnen de verkrijgers bezwaar aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. Dat gemotiveerd bezwaar moet worden ingediend per brief uiterlijk 3 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van de administratieve beslissing waarbij de attestaanvraag werd afgewezen of waarbij mededeling wordt gedaan van het verval van de vrijstelling wegens het niet voldoen aan de voorwaarden voor behoud ervan.

De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst bevestigen per brief de ontvangst van het bezwaarschrift aan de indieners en sturen tegelijkertijd, eveneens per brief, een kopie van het bezwaarschrift aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend

Uiterlijk 4 maanden na de in het vorige lid bedoelde datum van ontvangst van het bezwaarschrift, zenden de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst per brief hun gemotiveerde beslissing over het bezwaarschrift aan de verzoekers en tegelijkertijd aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend. Bij gebreke aan kennisgeving van de gemotiveerde beslissing binnen de gestelde termijn wordt het bezwaarschrift geacht te zijn ingewilligd."

Art. 82. *In artikel 135, 8°, van hetzelfde wetboek wordt de zin "wanneer, in het geval van artikel 60bis, het attest bedoeld in paragraaf 10 van dat artikel neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting;" vervangen door de zin "wanneer, in het geval van toepassing van artikel 60/1, het attest bedoeld in artikel 60/2 neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting;".*

INWERKINGTREDING:

Art. 83. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2012, met uitzondering van:

...

☐ Artikel 80, dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 2011.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
OP HET AMENDEMENT OP HET VOORONTWERP VAN DECREET
(HOOFDSTUK 20)

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.476/1
VAN 20 OKTOBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 17 oktober 2011 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een amendement op het voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012’ (vervanging van hoofdstuk 20. Overdracht van familiale ondernemingen), heeft het volgende advies gegeven:

50.476/1

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd “door het feit dat de behandeling van het ontwerp van programmadecreet 2012 in de verschillende commissies van het Vlaams Parlement uiterlijk medio november voorzien is. Beide voorontwerpen van amendement op het ontwerp van programmadecreet moeten voorafgaand aan de bespreking in de bevoegde commissie ingediend worden.”

*
* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET AMENDEMENT

Het amendement betreft de vervanging van hoofdstuk 20 (“Overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen”) van het voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012’.² Dat hoofdstuk strekt ertoe de vrijstelling van successierecht voor de vererving van familiale ondernemingen en vennootschappen (het huidige artikel 60*bis* van het Wetboek der successierechten³) te vervangen door de vrijstelling van

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Over dat voorontwerp heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, advies 50.441/1/3 gegeven op 13 en 18 oktober 2011.

³ Hierna ook afgekort als W.Succ.

50.476/1

registratierecht voor de schenking van familiale ondernemingen en vennootschappen (artikel 73; ontworpen artikelen 140*bis* en volgende van het Wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten⁴). Indien de schenker overlijdt, gelden verlaagde successierechten van 3 of 7 procent (artikel 81; ontworpen artikelen 60/1 en volgende van het Wetboek der successierechten).

VORMVEREISTEN

Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 14 oktober 2011 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over het voorliggende amendement het advies in te winnen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Dat advies blijkt nog niet te zijn gegeven.

Bovendien zijn de ontworpen bepalingen, in het kader van de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van voorgenomen wijzigingen inzake gewestelijke belastingen waarvan de federale overheid nog steeds de dienst verzekert, aan de federale overheid bezorgd. Het antwoord van de federale Minister van Financiën is evenwel nog niet bekend.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

BEVOEGDHEID

Het “successierecht van rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners” en het “registratierecht op de schenkingen onder levenden van roerende of onroerende goederen” zijn weliswaar krachtens artikel 3, eerste lid, 4° en 8°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ (hierna: bijzondere financieringswet) gewestelijke belastingen, maar de gewestelijke bevoegdheid is beperkt tot het vaststellen van de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de vrijstellingen van de belasting (artikel 4, § 1, van de bijzondere financieringswet). Opgemerkt moet worden dat de

⁴ Hierna ook afgekort als W.Reg.

50.476/1

federale overheid bevoegd gebleven is voor het bepalen van de belastbare materie, maar dit is hier niet relevant.

Wel relevant is de verplichting die bij artikel 5, § 3, eerste lid, van de bijzondere financieringswet aan de federale overheid is opgelegd. Volgens die bepaling moet de Staat m.b.t. een aantal gewestelijke belastingen, waaronder het successierecht van rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners en het registratierecht op de schenkingen onder levenden van roerende of onroerende goederen, kosteloos zorgen voor “de dienst” van die belastingen, “met inachtneming van de door hem vastgestelde procedureregels”, tenzij het gewest er anders zou over beslissen.⁵ Op dit ogenblik blijkt nog geen enkel gewest van de mogelijkheid gebruik te hebben gemaakt om zelf de dienst van de genoemde belastingen te verzekeren. Op grond van de voornoemde wetsbepaling blijft de federale overheid dan ook bevoegd om de administratieve procedureregels in verband met de dienst van die belastingen vast te stellen die zij nodig acht.⁶

Tijdens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 13 juli 2001 ‘tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten’, die o.m. artikel 5, §§ 3 tot 5, van de bijzondere financieringswet heeft vervangen, is herhaaldelijk de vraag gesteld wat de precieze betekenis is van de fiscale begrippen die in de bijzondere financieringswet worden gebruikt. Bij het verslag van de commissie van de Kamer is een bijlage opgenomen die duidelijk maakt wat moet worden verstaan onder de “dienst van de belasting”. Daarin staat het volgende te lezen:

“De dienst van de belasting omvat de vaststelling van de belastinggrondslag, de berekening van de belasting, de controle van de belastinggrondslag en van de belasting, de daarop betrekking hebbende betwistingen (zowel administratief als gerechtelijk), de inning en de invordering van de belastingen (met inbegrip van de kosten en de intresten).”⁷

Gelet op het gegeven dat zolang het Vlaamse Gewest de dienst van de in artikel 3, eerste lid, 4° en 6° tot 8°, van de bijzondere financieringswet bedoelde belastingen van de Staat

⁵ Krachtens die bepaling van de bijzondere financieringswet neemt het betrokken gewest de dienst over “[v]anaf het tweede begrotingsjaar volgend op de datum van notificatie [...] van de beslissing tot het zelf verzekeren van de dienst van de betrokken belastingen”. Tot zolang blijft de federale overheid derhalve bevoegd voor het vaststellen van de administratieve procedureregels.

⁶ Zie ook artikel 5, § 4, van de bijzondere financieringswet krachtens hetwelk de gewesten bevoegd zijn voor de vaststelling van de administratieve procedureregels met betrekking tot de in artikel 3 bedoelde belastingen met ingang van het begrotingsjaar vanaf hetwelk zij de dienst van de belastingen verzekeren.

⁷ *Parl.St.* Kamer 2000-01, nr. 50-1183/007, 160. In dezelfde zin: GwH 18 juli 2006, nr. 121/2006, B.4.3; GwH 1 september 2008, nr. 124/2008, B.8.4.

50.476/1

niet heeft overgenomen,⁸ de federale overheid daarvoor exclusief bevoegd blijft, is het Vlaamse Gewest thans nog niet bevoegd om regels vast te stellen met betrekking tot de controle van de belastinggrondslag en van de belasting, de inning en de invordering van de belasting en de ermee verband houdende administratieve of gerechtelijke betwistingen.

Gelet op wat voorafgaat lijken de ontworpen artikelen 140sexies, 140septies en ten dele ook 140octies van het Wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten en de ontworpen artikelen 60/2, 2°, 60/4, 60/5, 60/6 en 60/7 van het Wetboek der successierechten niet in overeenstemming met de bevoegdheidsverdelende regels.

In de ontworpen artikelen 140sexies en 140septies W.Reg. en 60/5 en 60/6 W.Succ. wordt immers bepaald dat in geval van niet-ervulling van de voorwaarden voor het behoud van de vrijstelling of de vermindering, het gewone tarief wordt verhoogd met de wettelijke interest. Het gaat om een maatregel die verband houdt met de inningsprocedure.⁹

Ook de ontworpen artikelen 60/2, 2°, 60/4, 60/5, 60/6 en 60/7 W.Succ. moeten worden geacht administratieve procedureregels met betrekking tot de controle, de inning of de betwistingen te bevatten waarvoor de federale overheid vooralsnog bevoegd is.

Voor zover wordt bepaald dat bij de authentieke schenkingsakte een origineel attest moet worden gevoegd waarin de Vlaamse Belastingdienst statueert dat *a priori* aan de voorwaarden is voldaan (ontworpen artikel 140ter, 3° W.Reg.), lijkt geen sprake van een bevoegdheidsoverschrijding. De betrokken overheidsdienst komt immers niet tussen in het kader van het verzekeren van de dienst van de belasting,¹⁰ maar in het kader van de schenkingsakte, door aan de schenker en de begiftigde te bevestigen dat zij in de voorwaarden zijn om van de regeling gebruik te kunnen maken.¹¹ Het bijvoegen van het origineel attest van de Vlaamse Belastingdienst bij de akte is overigens een formele voorwaarde voor het genieten van het belastingvoordeel.

⁸ Onder meer het successierecht van rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners en het registratierecht op de schenkingen onder levenden van roerende of onroerende goederen behoren tot die groep. De overheveling van de dienst van de belastingen naar een gewest dient per groep te geschieden, zoals uit artikel 5, § 3, eerste lid, van de bijzondere financieringswet blijkt.

⁹ GwH 9 december 1998, nr. 128/98, B.8.4.

¹⁰ Het registratierecht voor schenkingen van roerende goederen is een akterecht, niet de schenking zelf is het belastbaar feit.

¹¹ Het is evenwel anders in zoverre bij de aangifte van nalatenschap eveneens een origineel attest van de Vlaamse Belastingdienst moet zijn bijgevoegd. Die aangifte is immers een element van de administratieve procedureregeling met betrekking tot de successiebelasting.

50.476/1

Daarnaast wordt echter ook de controle van de voorwaarden gesteld voor het behoud van de vrijstelling opgedragen aan de Vlaamse Belastingdienst (zie artikel 140*sexies* W.Reg.), terwijl de controle in het kader van de belastingheffing bevoegdheidsrechtelijk zaak is van diegene die instaat voor de dienst van de gewestelijke belasting.¹²

Voor zover het ontworpen artikel 140*quinquies*, § 2 W.Reg. gelezen kan worden als een bepaling waarbij een informatieplicht wordt opgelegd aan de Vlaamse Belastingdienst ten aanzien van de bevoegde federale belastingontvanger, lijkt er zich geen bevoegdheidsprobleem te stellen. Uit het ontworpen artikel 140*octies* blijkt echter te volgen dat het om meer gaat dan louter om een informatieverplichting, vermits tegen het afleveren van een attest als bedoeld in artikel 140*quinquies*, § 2, administratief beroep (“bezwaar”) kan worden ingesteld. Daarbij dient ook de betrokken belastingontvanger op de hoogte te worden gehouden van alle stappen in de procedure, zo ook van de “beslissing” die de Vlaamse Belastingdienst uiteindelijk neemt. Uit de redactie van de betrokken bepalingen kan worden afgeleid dat het de bedoeling is de betrokken belastingontvanger te binden door die beslissing van de Vlaamse Belastingdienst. Ook in dit opzicht lijkt de ontworpen regeling in te gaan tegen de bevoegdheidsverdeling aangezien administratieve betwistingen met betrekking tot de belasting zaak zijn van diegene die instaat voor de dienst van de gewestelijke belasting.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat de ontworpen artikelen 140*septies* W.Reg. en 60/6 W.Succ. aan de Vlaamse Belastingdienst bevoegdheden toekennen “teneinde te kunnen controleren of aan de voorwaarden(,) gesteld in deze (onder)afdeling(,) is voldaan” en daar een sanctieregeling aan verbinden. Deze bepalingen lijken eveneens te passen in de controle van de belastinggrondslag en van de belasting, en moeten vooralsnog geacht worden tot de bevoegdheid van de federale overheid te behoren.

De ontworpen bepalingen zullen dan ook moeten worden aangepast aan de bevoegdheidsverdelende regels.

¹² In zijn arresten nrs. 128/98 van 9 december 1998 (B.9.3) en 86/99 van 15 juli 1999 (B.4.3) geeft het Grondwettelijk Hof een andere beoordeling, die echter is gebaseerd op artikel 5, § 3, eerste lid, van de bijzondere financieringswet, zoals die bepaling luidde vóór de wijziging ervan bij de bijzondere wet van 13 juli 2001.

50.476/1

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 73

Ontworpen artikel 140^{quater}

In het tweede lid, 2°, van het ontworpen artikel 140^{quater} komen de woorden “op het ogenblik van het overlijden” voor, terwijl niet duidelijk is wat daarmee wordt bedoeld. Ter wille van de rechtszekerheid zal die onduidelijkheid moeten worden verholpen.

Artikel 81

Ontworpen artikel 60/1

In de tweede paragraaf, 1°, van het ontworpen artikel 60/1 komt het woord “schenker” voor, terwijl het eigenlijk over de erflater gaat.

50.476/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
OP HET AMENDEMENT OP HET VOORONTWERP VAN DECREET
(HOOFDSTUK 21)

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.477/1
VAN 20 OKTOBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 17 oktober 2011 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een amendement op het voorontwerp van decreet 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012' (inzake het nieuwe hoofdstuk 21. Vlaams Fonds voor de Lastendelging), heeft het volgende advies gegeven:

Wat de elementen betreft opgesomd in artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geeft het ontwerp geen aanleiding tot opmerkingen.

50.477/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Gemeenschapsonderwijs

Art. 2. Artikel 4 van het decreet betreffende het onderwijs-II van 31 juli 1990 wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4. Teneinde het Gemeenschapsonderwijs in staat te stellen zelf in het eigenaarsonderhoud van zijn gebouwen te voorzien, wordt jaarlijks een krediet van 7.809.000 euro in de dotatie van het Gemeenschapsonderwijs ingeschreven. Vanaf het begrotingsjaar 2012 wordt dit bedrag aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.

Het krediet wordt onder de schoolraden, raden van bestuur en bij ontstentenis hiervan de instellingen of centra, verdeeld volgens objectieve, door het Gemeenschapsonderwijs te bepalen, criteria.”.

Afdeling 2. Deeltijds kunstonderwijs

Art. 3. Aan het decreet van 10 juli 2008 houdende enkele dringende maatregelen voor het deeltijds kunstonderwijs wordt een hoofdstuk IIter toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IIter. Pilotprojecten hervorming deeltijds kunstonderwijs

Art. 8ter. In de periode van 1 januari 2012 tot 31 augustus 2014 kan de Vlaamse Regering subsidies toekennen aan pilotprojecten ter voorbereiding op de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs. De projecten worden georganiseerd door een of meer pedagogische begeleidingsdiensten en/of één of meer specifieke lerarenopleidingen die aansluiten op een vakinhoudelijke opleiding in de kunsten en/of één of meer geïntegreerde lerarenopleidingen in de onderwijsvakken muzikale opvoeding, plastische opvoeding of project kunstvakken.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere inhoudelijke, organisatorische en procedurele regels met betrekking tot de afbakening van de thema's, de doelstellingen, de selectie van projecten en de toekenning van subsidies. Zij treft de nodige maatregelen om de transfer van de projectresultaten naar het brede werkveld te realiseren.”.

Afdeling 3. Stelsel van leren en werken

Art. 4. In artikel 95 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap, vervangen bij het decreet van 8 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt in 1° een punt c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“c) Profo: 15.360;”;

2° in paragraaf 1 wordt 14° vervangen door wat volgt:

“14° werkingsgebied regionaal overlegplatform Westhoek:

a) Groep Intro: 10.629,10;

b) Profo: 7.680;”.

Afdeling 4. Hogescholen

Art. 5. Art. 204 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 204. §1. Naast de werkingsuitkeringen ontvangen de Vlaamse autonome hogescholen vanaf het begrotingsjaar 2011 een bedrag van 868.000 euro voor het eigenaarsonderhoud.

§2. Vanaf het begrotingsjaar 2012 wordt dit bedrag geïndexeerd volgens de gezondheids-index.

§3. Indien een beroep wordt gedaan op de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap kan deze zich laten terugbetalen met behulp van de volgende verrichtingen, in de volgorde waarin zij zijn aangegeven:

- a) afhouding op de werkingsuitkering verschuldigd aan de hogeschool die in het gebouw is gehuisvest;
- b) afhouding op de dotatie toegekend aan andere onderwijsinstellingen die door dezelfde inrichtende macht zijn georganiseerd;
- c) invordering door het bestuur van Registratie en Domeinen van het Ministerie van Financiën op het patrimonium van de inrichtende macht.”.

Afdeling 5. Universiteiten

Art. 6. In artikel 140, §1, 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, worden de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 en 2011” vervangen door de woorden “voor de jaren 2002, 2003, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 en 2012”.

Afdeling 6. Volwassenenonderwijs

Art. 7. Artikel 64 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009, 8 mei 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 64. §1. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan voor een andere opleiding dan de opleidingen bedoeld in artikel 63, §1, 1°, onderwijsbevoegdheid aanvragen bij de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering kan de aangevraagde bevoegdheid uitsluitend weigeren of verlenen na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en bij een met redenen omklede beslissing. De algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs is gehouden het advies binnen de dertig kalenderdagen na de datum van de ontvangst

van de adviesaanvraag aan de Vlaamse Regering bekend te maken. Bij ontstentenis van een advies binnen de gestelde termijn, beslist de Vlaamse Regering zonder het advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs over de aanvraag tot onderwijsbevoegdheid voor een opleiding.

De Vlaamse Regering bepaalt de aanvraagprocedure voor het toekennen van onderwijsbevoegdheid aan de besturen van de Centra voor Volwassenenonderwijs.

§2. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs dat gedurende vijf opeenvolgende schooljaren een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs of de specifieke lerarenopleiding niet georganiseerd heeft, verliest vanaf het daaropvolgende schooljaar de onderwijsbevoegdheid voor die opleiding.

In afwijking van het eerste lid verliest een Centrum voor Volwassenenonderwijs de onderwijsbevoegdheid voor de specifieke lerarenopleiding als het niet deelneemt aan de externe beoordeling van de specifieke lerarenopleiding door een visitatiecommissie als vermeld in artikel 93 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Om opnieuw onderwijsbevoegdheid voor die opleiding te verkrijgen, moet het centrumbestuur de procedure volgen, zoals vermeld in paragraaf 1.

§3. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan de onderwijsbevoegdheid die toegekend wordt op basis van de procedure, vermeld in paragraaf 1, uitsluitend uitoefenen in de vestigingsplaatsen gelegen in het werkingsgebied van het consortium volwassenenonderwijs waartoe de hoofdvestigingsplaats van het centrum behoort.

§4. In afwijking van paragraaf 1 tot en met paragraaf 3 wordt de onderwijsbevoegdheid voor een opleiding van het hoger beroepsonderwijs aan het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs toegekend, overeenkomstig de bepalingen in titel II van het decreet van 30 april 2009 betreffende het secundair na secundair onderwijs en het hoger beroepsonderwijs.

§5. In afwijking van artikel 63, §1, kan de Vlaamse Regering aan één of meerdere Centra voor Volwassenenonderwijs die onderwijsbevoegdheid hebben voor de opleiding Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs onderwijsbevoegdheid toekennen voor de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van de basiseducatie, op voorwaarde dat het Centrum voor Basiseducatie dat beschikt over een wachtlijst, zoals bedoeld in artikel 37, eerste lid, voor deze opleiding gelegen is in het werkingsgebied van het consortium volwassenenonderwijs waartoe de hoofdvestigingsplaatsen van de betrokken Centra voor Volwassenenonderwijs behoren.

De Vlaamse Regering zal voorafgaandelijk aan het nemen van een beslissing, het advies van de Vlaamse Onderwijsraad en van de algemene vergadering van het betreffende consortium volwassenenonderwijs inwinnen. De algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs is gehouden het advies binnen de dertig kalenderdagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag aan de Vlaamse Regering bekend te maken. Bij ontstentenis van een advies binnen de gestelde termijn, beslist de Vlaamse Regering zonder het advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs over de aanvraag tot onderwijsbevoegdheid voor de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van de basiseducatie.

De onderwijsbevoegdheid wordt toegekend voor twee schooljaren en kan met twee schooljaren verlengd worden na een evaluatie door de bevoegde administratie. De in het eerste lid bedoelde opleiding wordt ingedeeld in het studiegebied Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs.”.

Art. 8. Artikel 68 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 68. §1. Het bestuur van een Centrum voor Basiseducatie kan binnen het werkingsgebied van het consortium volwassenenonderwijs vrij de VTE en de functies opgericht op basis van de puntenenveloppe aanwenden in bijkomende vestigingsplaatsen.

§2. Het bestuur van een Centrum voor Volwassenenonderwijs kan bij de Vlaamse Regering een aanvraag indienen om leraarsuren en ambten opgericht op basis van de puntenenveloppe in een bijkomende vestigingsplaats aan te wenden. De Vlaamse Regering kan de aanvraag uitsluitend weigeren of verlenen na advies van de algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs waarbij het centrum is aangesloten en bij een met redenen omklede beslissing. De algemene vergadering van het consortium volwassenenonderwijs is gehouden het advies binnen de dertig kalenderdagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag aan de Vlaamse Regering bekend te maken. Bij ontstentenis van een advies binnen de gestelde termijn, beslist de Vlaamse Regering zonder het advies van het consortium volwassenenonderwijs over de aanvraag om leraarsuren en ambten opgericht op basis van de puntenenveloppe te mogen aanwenden in een bijkomende vestigingsplaats.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor het aanvragen van het aanwenden van leraarsuren en ambten opgericht met de puntenenveloppe in bijkomende vestigingsplaatsen.”.

Art. 9. In artikel 75, §1, van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 5° worden de woorden “§2 en §3” opgeheven;
- 2° in punt 6° worden de woorden “en §3” opgeheven.

Art. 10. In artikel 103, §4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010, worden in punt 2° de woorden “artikel 64, §9” vervangen door de woorden “artikel 64, §5”.

Art. 11. In artikel 109, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 8 mei 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, worden in punt 10° de woorden “artikel 64, §9” vervangen door de woorden “artikel 64, §5”.

Art. 12. In artikel 113quater, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2011 worden de woorden “artikel 64, §9” vervangen door de woorden “artikel 64, §5”.

Art. 13. In artikel 113quinquies, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2011 worden de woorden “artikel 64, §9” vervangen door de woorden “artikel 64, §5”.

Art. 14. Artikel 113septies van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 113septies. De Vlaamse Regering kan bepalen dat een Centrum voor Volwassenenonderwijs de leraarsuren die het gegenereerd heeft in het studiegebied Nederlands tweedetaal in de referteperiode 1 april n-1 tot en met 31 maart n, volledig moet aanwenden voor de organisatie van opleidingen in dit studiegebied in het schooljaar n / n+1, indien dat Centrum voor Volwassenenonderwijs:

- 1° beschikt over een wachtlijst, zoals bedoeld in artikel 37, eerste lid, voor een opleiding uit het studiegebied Nederlands tweedetaal;
- 2° de leraarsuren die het gegenereerd heeft in het studiegebied Nederlands tweedetaal in de referteperiode 1 april n-2 tot en met 31 maart n-1, niet volledig heeft aangewend voor de organisatie van opleidingen van dit studiegebied in het schooljaar n-1/n.

De Vlaamse Regering bepaalt voor welke termijn de bepaling in het eerste lid van toepassing is, met een maximum van twee schooljaren.”.

Art. 15. Artikel 113octies van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 16. Aan artikel 198 van hetzelfde decreet wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° artikelen 113bis tot en met 113sexies treden in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum.”.

Art. 17. In het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs wordt een artikel 197sexies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 197sexies. In afwijking van artikel 31 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs, is de inspectie tijdens het schooljaar 2011-2012 bevoegd voor de controle van de criteria, vermeld in artikel 28 van dit decreet, voor de opleidingen van het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleidingen.”.

Afdeling 7. Financiering hogescholen en universiteiten

Art. 18. In artikel 44, §1, eerste lid, en §2, eerste lid, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, worden de jaartallen “2011” en “2012” vervangen door de jaartallen “2012” en “2013”.

Art. 19. Artikel 45, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, wordt vervangen door wat volgt:

“§3. In afwijking van §1 lopen de beheersovereenkomsten die in juli 2008 werden gesloten, tot en met 31 december 2012.”.

Afdeling 8. Vzw EPOS

Art. 20. In artikel V.4 van het decreet van 16 mei 2007 betreffende dringende maatregelen voor het onderwijs wordt een punt 3° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“3° De vzw EPOS dient de niet-aangewende middelen die werden toegekend in het kader van Erasmus mobiliteit met aanvang van het academiejaar 2011-2012 opnieuw in te zetten voor deze actie in de daaropvolgende academiejaren. De vzw zal deze middelen beheren op een uitsluitend daartoe bestemde rekening.”.

Afdeling 9. Flankerend onderwijsbeleid

Art. 21. Artikel 18 van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 18. Binnen de beschikbare begrotingskredieten wordt in subsidies voorzien voor projecten in de gemeenten die het Vlaamse onderwijsbeleid versterken. Het bedrag dat hiervoor wordt ingeschreven in de begroting 2012 in uitvoering van het decreet flankerend onderwijsbeleid wordt vanaf het begrotingsjaar 2012 aangepast aan de evolutie van de gezondheidindex.”.

Hoofdstuk 3. Studiecommissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen

Afdeling 1. Successierechten

Art. 22. Art. 48.2 van het Wetboek der successierechten, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, zoals ingevoegd bij de wet van 8 augustus 1980 en gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2001, wordt opgeheven.

Art. 23. In artikel 56, zesde lid, van hetzelfde wetboek, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, zoals ingevoegd door het decreet van 21 december 2001, wordt het woord “bruto-verkrijging” vervangen door het woord “netto-verkrijging”.

Afdeling 2. Registratierechten

Art. 24. In artikel 140nonies van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest en laatste gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt de zin “In afwijking van artikel 131 wordt voor schenkingen onder de levenden van een perceel grond dat volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw, waarvan de akte verleden wordt in de periode van 1 januari 2010 tot en met 31 december 2011, over het bruto-aandeel van een natuurlijk persoon in de geschonken bouwgrond, een evenredig recht geheven dat als volgt wordt bepaald:” vervangen door de zin “In afwijking van artikel 131 wordt voor schenkingen onder de levenden van een perceel grond gelegen in het Vlaamse Gewest dat volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw, waarvan de akte verleden wordt in de periode van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014, over het bruto-aandeel van een natuurlijk persoon in de geschonken bouwgrond, een evenredig recht geheven dat als volgt wordt bepaald:”.

Art. 25. Artikel 140undecies van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2002 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 140undecies. Het in artikel 140nonies bepaalde bijzonder evenredig recht wordt alleen toegepast indien in de akte van schenking uitdrukkelijk wordt vermeld:

- 1° dat het perceel grond volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw;
- 2° dat de begiftigde zich ertoe verbindt om binnen de vijf jaren te rekenen van de datum van de akte zijn hoofdverblijfplaats te vestigen op het adres van het verkregen goed.

In geval van onjuiste verklaring betreffende de bestemming van de grond zijn de schenker en de begiftigde ondeelbaar gehouden tot betaling van de aanvullende rechten en van een boete gelijk aan die rechten.

Bij niet-nakoming van de in het eerste lid, punt 2° vermelde aangegane verbintenis is de begiftigde gehouden de reeds betaalde rechten aan te vullen tot de normaal verschuldigde rechten, vermeerderd met de wettelijke intrest, over die aanvullende rechten. De intresten zijn niet verschuldigd wanneer de niet-nakoming van de aangegane verbintenis het gevolg is van overmacht.”.

Art. 26. Artikel 140 undecies 2 van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2005, wordt opgeheven.

Afdeling 3. Onroerende Voorheffing

Art. 27. Aan artikel 255 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De verlagingen vermeld in het tweede lid zijn ook van toepassing op gelijkaardige rechtspersonen die opgericht zijn volgens en onderworpen zijn aan de wetgeving van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte, en die bovendien hun statutaire zetel, hun hoofdbestuur of hun hoofdvestiging binnen de Europese Economische Ruimte hebben.”.

Art. 28. Artikel 257, §2, 2°, laatste lid, van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Hoofdstuk 4. Verkeersbelastingen

Afdeling 1. Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

Art. 29. In artikel 31 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen worden de woorden “Ontheffing kan binnen dezelfde termijn ambtshalve worden verleend als de belasting ten onrechte betaald of geheven is.” geschrapt.

Art. 30. Artikel 32 van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.

Art. 31. In artikel 36bis van hetzelfde wetboek worden de woorden “32,” geschrapt.

Art. 32. In artikel 36quater van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden “uiterlijk op 15 december van dat aanslagjaar” geschrapt;

2° in paragraaf 5 wordt het woord “onmiddellijk” geschrapt;

3° in paragraaf 6 wordt het woord “onmiddellijk” geschrapt.

Art. 33. Artikel 103bis van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.

Art. 34. In artikel 104 van hetzelfde wetboek worden de woorden “Ontheffing kan binnen dezelfde termijn ambtshalve worden verleend als de belasting ten onrechte betaald of geheven is.” geschrapt.

Afdeling 2. Eurovignet

Art. 35. Artikel 12, §2, derde lid, van de wet van 27 december 1994 tot invoering van een eurovignet wordt gewijzigd door wat volgt:

“Deze aanvraag moet worden ingediend bij de gemachtigde ambtenaar van het Vlaamse Gewest verantwoordelijk voor de diensten belast met de inning van het eurovignet uiterlijk zes maanden vanaf de laatste dag van de belastbare periode op straffe van verval.”.

Art. 36. Aan artikel 12, §3, van dezelfde wet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze aanvraag moet worden ingediend bij de gemachtigde ambtenaar van het Vlaamse Gewest verantwoordelijk voor de diensten belast met de inning van het eurovignet uiterlijk zes maanden vanaf de laatste dag van de belastbare periode op straffe van verval.”.

Afdeling 3. Wijzigingen aan het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 37. In het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt een artikel 42bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42bis. De Vlaamse Belastingdienst kent aan de gemeenten de voor hun rekening verwezenlijkte ontvangsten voor orde toe, verminderd met de ontheffingen die voor hun rekening worden uitbetaald tijdens de maand van de inning van die ontvangsten.

Wanneer de ontheffingen die in de loop van een maand zijn betaald ten laste van een gemeente meer bedragen dan de ontvangsten die door de Vlaamse Belastingdienst gedurende diezelfde maand voor rekening van die overheid werden geïnd, vormt dat excedent voor genoemde administratie een in hoofde van de gemeente terugvorderbare schuldvordering.

De voormelde schuldvordering wordt ingevorderd door ambtshalve inhouding op de toekenning van de ontvangsten van de maand die volgt op die van de verrekening van de ontheffingen. Indien het bedrag van de ontvangsten toegekend gedurende de maand die volgt op die van de verrekening van de ontheffing ontoereikend is om het bedrag van de schuldvordering dat overblijft te vrijwaren, wordt dat saldo van de schuldvordering ingevorderd door ambtshalve inhouding op de toekenning van de ontvangsten van de daaropvolgende maand. Deze verrekening wordt herhaald tot de schuldvordering is aan-gezuiverd.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast die nodig zijn voor de toepassing van dit artikel.”.

Hoofdstuk 5. Oppervlaktewateren

Afdeling 1. Bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 38. In artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt aan paragraaf 3, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992, en gewijzigd bij het decreet van 22 december 1993, een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de toepassing van dit decreet worden de personen aangewezen in artikel 28ter, §3, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer onweerlegbaar vermoed heffingsplichtig te zijn voor het grondwater dat in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgenomen uit een eigen waterwinning vermeld in het eerste lid, onverminderd hun verhaal op de werkelijke gebruiker van dit water. Deze personen zijn eveneens onderworpen aan de bepalingen van dit hoofdstuk en de ter uitvoering ervan genomen besluiten.”.

Art. 39. In artikel 35quinquies, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2000, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2003 en vervangen bij het decreet van 24 juni 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het tweede lid worden de woorden “uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij” vervangen door de woorden: “uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij voor zover dit resulteert in een hogere vuilvracht.”;
- 2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt: “In dit geval worden de kosten voor monsterneming en analyses die als basis dienen voor bedoelde heffing ten laste gelegd van de heffingsplichtige, tenzij het verschil tussen de overeenkomstig § 1 vastgestelde N-waarde, berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij, en de N-waarde, bepaald op grond van de resultaten van de heffingsplichtige, kleiner is dan 50 VE.”.

Art. 40. In artikel 35quinquies, §12, van dezelfde wet, wordt het laatste lid, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003, en vervangen bij het decreet van 23 december 2010, vervangen door wat volgt:

“De in de vorige paragrafen bedoelde systemen voor registratie van het debiet die vóór 1 januari 2004 in gebruik zijn genomen, worden verzegeld door de Maatschappij. De overige debietmeetsystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld door de leverancier, de externe installateur of een laboratorium in de discipline water dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu voor het pakket W.1.8. is erkend. Deze verplichting geldt niet voor de meetsystemen waarmee het geloosde debiet wordt gemeten.”.

Art. 41. In artikel 35septies, §2, van dezelfde wet, wordt het laatste lid, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003, en vervangen bij het decreet van 23 december 2010, vervangen door wat volgt:

“De in de vorige paragrafen bedoelde systemen voor registratie van het debiet die vóór 1 januari 2004 in gebruik zijn genomen, worden verzegeld door de Maatschappij. De overige debietmeetsystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld door de leverancier, de externe installateur of een laboratorium in de discipline water dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu voor het pakket W.1.8. is erkend.”.

Art. 42. In artikel 35terdecies, §6, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° -1) voor de heffingsplichtigen, vermeld in artikel 35quater, §1:

- a) waaraan een openbare watervoorzieningsmaatschappij waterverbruik in het Vlaamse Gewest heeft gefactureerd betreffende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar: de naam en het adres van facturatie;
 - b) die geen water hebben afgenomen van een openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar: de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de rechtspersonen;
- 2) voor de overige heffingsplichtigen: de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de maatschappelijke zetel van de rechtspersonen;
- 3) indien de natuurlijke persoon, vermeld in punt 1) of 2), is overleden, wordt de aanslag ingekohierd op de naam van de overleden persoon voorafgegaan van het woord “Nalatenschap” en eventueel gevolgd door de aanduiding van de persoon of personen die zich aan de Maatschappij hebben bekend gemaakt als erfgenaam of legataris;”.

Afdeling 2. Oppervlaktewaterheffing

Art. 43. In artikel 128 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt de eerste zin van punt 2° vervangen door wat volgt:

“Elke heffingsplichtige welke van bovenstaande regeling gebruik wenst te maken, moet daartoe bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, §1, een dossier voegen dat opgesteld is door een MER-deskundige in de discipline water, deeldomein oppervlaktewater en afvalwater, erkend volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu.”.

Hoofdstuk 6. Grondwaterbeheer

Art. 44. In artikel 28ter van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt paragraaf 3, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999, vervangen door wat volgt:

“§3. Onverminderd hun verhaal op de werkelijke verbruiker van het grondwater wordt voor de toepassing van dit decreet onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn inzake de in paragraaf 1 vermelde exploitatie:

- 1° a) de vergunninghouder aan wie overeenkomstig dit decreet of het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning de vergunning is verleend;
- b) de natuurlijke of rechtspersoon die conform het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning melding heeft gedaan van een grondwaterwinning als vermeld in paragraaf 1;
- 2° elke andere natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaams Gewest heeft beschikt over de grondwaterwinning.

De bepalingen van dit hoofdstuk en de ter uitvoering ervan genomen besluiten, zijn onverminderd van toepassing op de personen, vermeld in 1° en 2°.”.

Art. 45. In artikel 28quater van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, 2°, a), worden de woorden “Z = 5 eurocent per m³ * index” vervangen door de woorden “Z = 6 eurocent per m³ * index”;
- 2° paragraaf 3, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, vervangen bij het decreet van 21 december 2001 en gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt opgeheven.”.

Art. 46. In artikel 28decies, §6, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de maatschappelijke zetel van de rechtspersonen;”.

Hoofdstuk 7. Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

Art. 47. Aan artikel 5 van het decreet van 17 december 1997 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde en tot de stage toegelaten personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden wordt een paragraaf 5 toegevoegd die luidt als volgt:

“§5. Het Vlaamse Gewest stelt zich conform artikel 138 van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening garant voor de goede afloop van de verbintenissen van de pensioenregelingen.”.

Hoofdstuk 8. Besparing index werking beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 48. Artikel 78 van het decreet van 23 december 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011, vervangen bij het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 78. §1. Voor alle subsidieregelingen binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, of de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, de sprong in augustus 2010 niet verrekend.

§2. Voor de subsidie-elementen, andere dan loonkosten, die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt geen indexaanpassing toegekend in 2011.

§3. Bovenstaande twee paragrafen zijn niet van toepassing op:

- het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden;
- de vergoeding betaald aan private personen die begunstigen in hun gezin opnemen volgens artikel 11 en artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen;
- de vergoeding betaald aan pleeggezinnen volgens artikel 39 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidie normen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en op het zakgeld uitbetaald aan minderjarigen volgens artikel 40 van hetzelfde besluit;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 houdende de wijze van vereffening van een vrij besteedbaar bedrag en de toekenning ervan aan de minderjarigen aan wie residentiële jeugdhulpverlening geboden wordt, ter uitvoering van een beschikking van de jeugdrechtbank of van een advies van het bureau voor bijzondere jeugdbijstand, in voorzieningen die erkend en gesubsidieerd zijn door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;
- artikel 2 en 2bis van het ministerieel besluit van 10 september 2008 betreffende de vergoeding voor aangesloten onthaalouders en diensten voor onthaalouders;
- artikel 49sexies van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning, ingevoegd bij het besluit van 17 december 2010;
- het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen in diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg.”.

Hoofdstuk 9. DAB Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen

Art. 49. Bij het beleidsdomein RWO wordt een Dienst met Afzonderlijk Beheer opgericht met als naam “Fonds ter bestrijding van de uithuiszettingen”, hierna het Fonds genoemd.

Art. 50. De Vlaamse Regering regelt, in toepassing van artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, de werking en het beheer van het Fonds.

Art. 51. De middelen van het Fonds zijn:

- 1° een dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting;
- 2° alle inkomsten voortvloeiend uit activiteiten en beleggingen van het Fonds;
- 3° het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds;
- 4° de terugvorderingen voortvloeiend uit ten onrechte gedane betalingen;
- 5° de bijdragen van derden.

Art. 52. De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden om uitgaven te financieren verbonden aan:

- 1° het verstrekken van subsidies aan de verhuurders of huurders die voldoen aan de voorwaarden voor het bekomen van de tegemoetkoming, zoals die bepaald worden door de Vlaamse Regering;
- 2° de werkingskosten eigen aan het Fonds.

Hoofdstuk 10. Vlaams Stedenfonds

Art. 53. In artikel 2 van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de werking en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2003, 24 december 2004, 20 mei 2005, 21 december 2007, 23 december 2010 en 8 juli 2011 wordt punt 2° gewijzigd als volgt:

“2° vastleggingskrediet: het vastleggingskrediet dat jaarlijks in de begroting wordt ingeschreven en dat het bedrag bepaalt dat jaarlijks in de vorm van trekkingsrechten wordt toegekend aan de steden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie en een subsidie bevat voor de vzw Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten voor de werking van een Kenniscentrum Vlaamse Steden.”.

Art. 54. Aan artikel 2 van hetzelfde decreet wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° Kenniscentrum Vlaamse Steden: zoals beschreven in artikel 6.”.

Art. 55. In artikel 5 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. Jaarlijks wordt voor het stedenfonds in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een vastleggingskrediet ingeschreven. Dit bedrag is minstens gelijk aan het vastleggingskrediet van vorig jaar. Vanaf 2012 wordt dit bedrag verhoogd met 126.000 euro voor de subsidiëring van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw voor de werking van een Kenniscentrum Vlaamse Steden. Het vastleggingskrediet verminderd met deze voorafname van 126.000 euro wordt jaarlijks aangepast met een evolutiepercentage. Bij de vastlegging van dat bedrag wordt geen rekening gehouden met de verhoging, bedoeld in artikel 8, §5.”.

Art. 56. Artikel 6 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 6. §1. Aan de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten vzw wordt jaarlijks een subsidie verleend voor de werking van een kenniscentrum Vlaamse Steden voor de ondersteuning van de 13 centrumsteden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Dit kenniscentrum heeft als taak:

- 1° kennisverzameling en –ontsluiting: impliciete en expliciete kennis in de steden verzamelen en toegankelijk maken voor de steden;
- 2° kennisontwikkeling: nieuwe kennisbehoeften in de steden detecteren en kennis hierop afstemmen;

- 3° kennisbemiddeling: (ad hoc) kennisvragen over stedelijkheid voorzien van antwoorden;
- 4° netwerkvorming: interactie en ervaringsuitwisseling tussen de steden faciliteren en versterken;
- 5° beleidsbeïnvloeding: vanuit de kennis het stedenbeleid van andere overheden beïnvloeden.

Het bedrag van de subsidie wordt vastgesteld op 1 januari 2012 op 126.000 euro. De subsidie wordt ingeschreven op een aparte basisallocatie.

De subsidie wordt verleend in twee schijven: een voorschot van 90 % wordt uitbetaald na de inlevering van een goedgekeurd jaarplan, het saldo van 10 % op basis van een overkoepelend werkingsverslag en een financieel overzicht van de besteding van de middelen.

§2 Van het vastleggingskrediet verminderd met de voorafname voor de vzw Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten voor de werking van het kenniscentrum Vlaamse Steden wordt jaarlijks tien procent voorafgenomen als trekkingsrecht voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie.”.

Art. 57. Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7. Van het vastleggingskrediet, verminderd met de voorafname voor de vzw Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten, verminderd met de voorafname voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt jaarlijks een bedrag van 630.000 euro voorafgenomen voor vorming, sensibilisering en communicatie. Die voorafname wordt ingeschreven op twee basisallocaties in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (libellé communicatie, sensibilisering en Vorming Stedenbeleid en libellé ondersteuning van initiatieven in het kader van het Stedenbeleid).”.

Hoofdstuk 11. Derde Arbeidscircuit

Art. 58. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om voor de bepalingen inzake het Derde Arbeidscircuit, vermeld in het hoofdstuk III van het koninklijk besluit nr. 25 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, een regeling vast te leggen die de mogelijkheid voorziet om de bestaande arbeidsplaatsen te regulariseren en om de andere bestaande arbeidsplaatsen uit te laten doven op het moment dat de zittende werknemer de arbeidsplaats verlaat, met dien verstande dat vervanging van de werknemer voor beperkte duur tot en met 31 december 2014 mogelijk is, en de bepalingen nadat alle arbeidsplaatsen uitgedoofd zijn, worden opgeheven.

Hoofdstuk 12. DAB Overheidspersoneel

Art. 59. In artikel 78 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en 23 december 2010, wordt paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

“§4. De DAB Overheidspersoneel kan de eigen inkomsten alsook de inkomsten uit de dotatie aanwenden voor de betaling van de lonen en sociale lasten van de monitoren voor de kinderopvang van de Vlaamse overheid en voor de betaling van de lonen en sociale lasten van tijdelijke medewerkers voor de uitbouw van het personeelssysteem van de Vlaamse overheid.”.

Hoofdstuk 13. DAB Digitale Drukkerij

Art. 60. Er wordt een dienst met afzonderlijk beheer opgericht, zoals bedoeld in artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof met als naam “digitale drukkerij” die belast wordt met het drukwerk.

De tegoeden, financiële schulden, openstaande vastleggingen en vorderingen van de intendance-rekening ‘BFO 8B0920 IVA Facilitair Management’ en BFO BF50301 worden overgedragen aan de dienst met afzonderlijk beheer.

De Vlaamse Regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Digitale Drukkerij.

Hoofdstuk 14. IVA Stationsomgevingen

Art. 61. Artikel 21 tot en met 25 van het decreet van 29 juni 2007 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2007 worden opgeheven.

De middelen, rechten en verplichtingen van het opgeheven agentschap worden overgenomen door de VVM De Lijn.

Hoofdstuk 15. Co-existentie van genetisch gemodificeerde maïsgewassen met conventionele maïsgewassen en biologische maïsgewassen

Art. 62. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2010 houdende de vaststelling van specifieke maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde maïsgewassen met conventionele maïsgewassen en biologische maïsgewassen, dat het bedrag vastlegt van de bijdrage aan het Fonds voor Landbouw en Visserij voor de teelt van een genetisch gemodificeerd maïsge­was, wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 7, §3, van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen.

Hoofdstuk 16. Restauratie O.L.Vrouwbasiliek te Scherpenheuvel-Zichem

Art. 63. De bij besluit van de administrateur-generaal van 6 september 2007 toegekende definitieve restauratiepremie van 764.902,35 euro voor het uitvoeren van restauratiewerken aan het beschermd monument O.L.Vrouwbasiliek te Scherpenheuvel-Zichem wordt volledig uitbetaald.

Hoofdstuk 17. Overdracht van familiale ondernemingen en vennootschappen

Afdeling 1. Schenkingen van familiale ondernemingen en vennootschappen

Art. 64. In het Wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten wordt titel I, hoofdstuk IV, afdeling 12, onderafdeling II, die bestaat uit de artikelen 140bis tot en met 140octies, vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling II. Bijzondere bepalingen voor schenkingen van ondernemingen en vennootschappen

Art. 140bis. §1. In afwijking van artikel 131 wordt van het registratierecht vrijgesteld:

1° de schenking van de volle eigendom, de naakte eigendom of het vruchtgebruik van de activa die door de schenker, zijn echtgenoot of de met hem samenwonende beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming.

Deze vrijstelling is niet van toepassing op de overdrachten van onroerende goederen die hoofdzakelijk tot bewoning worden aangewend of zijn bestemd;

2° de schenking van de volle eigendom, de naakte eigendom of het vruchtgebruik van aandelen van een familiale vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van de schenking voor ten minste 50% in volle eigendom toebehoren aan de schenker en/of zijn familie.

In afwijking van het vorige lid, dienen de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van de schenking minstens voor 30% in volle eigendom toe te behoren aan de schenker en/of zijn familie indien hij:

- hetzij gezamenlijk met 1 andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar is van minstens 70% van de aandelen van de vennootschap;
- hetzij gezamenlijk met 2 andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar is van minstens 90% van de aandelen van de vennootschap.

§2. Voor de toepassing van deze onderafdeling wordt verstaan onder:

- 1° familiale onderneming: een nijverheids-, handels-, ambachts-, of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de schenker of zijn echtgenoot of samenwonende, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd en uitgeoefend;
- 2° familiale vennootschap: een vennootschap die de uitoefening van een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwactiviteit, of van een vrij beroep tot doel heeft.

Indien de vennootschap aan het voorgaande niet beantwoordt, maar rechtstreeks minstens 50% van de aandelen houdt van minstens 1 directe dochtervennootschap die aan deze voorwaarde beantwoordt en die haar zetel van werkelijke leiding heeft in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, wordt zij tevens beschouwd als een familiale vennootschap.

Wordt niet beschouwd als familiale vennootschap: een patrimoniumvennootschap waarvan uit de balansposten van ofwel de jaarrekening in geval van een vennootschap bedoeld onder paragraaf 2, punt 2°, eerste lid, ofwel de geconsolideerde jaarrekening in geval van een vennootschap bedoeld onder paragraaf 2, punt 2°, tweede lid, van minstens een van de drie boekjaren voorafgaand aan de datum van de authentieke akte van schenking cumulatief blijkt:

- dat de bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen een percentage gelijk of lager dan 1,50% uitmaken van de totale activa;
- en
- de terreinen en gebouwen meer dan 50% uitmaken van het totaal actief.

De begiftigde kan het tegenbewijs hiervan leveren;

3° aandelen:

- elk deelbewijs met stemrecht dat een deel van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigt;
- de certificaten van aandelen, uitgereikt door rechtspersonen met een zetel in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan de gestelde voorwaarden voldoen en waarvan de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere ver-

mogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder;

4° samenwonende:

- 1° de persoon die op de dag van de schenking, overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek met de schenker wettelijk samenwoont;
- 2° de persoon of de personen die op de dag van de schenking ten minste drie jaar ononderbroken met de schenker samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren. Deze voorwaarden worden geacht ook vervuld te zijn indien het samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding met de schenker aansluitend op de bedoelde periode van drie jaar tot op de dag van de schenking, ingevolge overmacht onmogelijk is geworden. Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding;

5° familie van de schenker of de aandeelhouder, waarvan sprake in paragraaf 1, punt 2°:

- 1° de echtgenoot of samenwonende van de schenker of aandeelhouder;
- 2° de verwanten in rechte lijn van de schenker of aandeelhouder alsook hun echtgenoten of samenwonenden;
- 3° zijverwanten van de schenker of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun echtgenoten of samenwonenden;
- 4° kinderen van vooroverleden broers en zusters van de schenker of aandeelhouder.

§3. Ingeval een vennootschap overeenkomstig paragraaf 2, punt 2°, tweede lid als een familiale vennootschap wordt beschouwd, wordt de vrijstelling beperkt tot de waarden van de aandelen van de vennootschap in de directe dochtervennootschappen die de uitoefening van een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwactiviteit, of van een vrij beroep tot doel en die hun zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte hebben.

Art. 140ter. Artikel 140bis is slechts toepasselijk wanneer de volgende voorwaarden cumulatief zijn vervuld:

- 1° de schenking van de activa of aandelen van de familiale onderneming of vennootschap wordt vastgesteld bij authentieke akte;
- 2° in de akte of in een vermelding onder aan de akte, verklaren de begiftigden dat zij aanspraak wensen te maken op de vrijstelling en verklaren de partijen dat de voorwaarden voor de toepassing van de vrijstelling uit artikel 140bis vervuld zijn. In geval de schenking ook andere goederen omvat dan die waarvan sprake in artikel 140bis, §1, dienen de partijen daarbij nader aan te geven welke van de geschonken goederen deel uitmaken van de familiale onderneming of van het aandelenpakket van de familiale vennootschap;
- 3° bij de akte wordt een origineel attest gevoegd dat werd uitgereikt door de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst en waaruit blijkt dat aan de voorwaarden vermeld in artikel 140bis werd voldaan. Indien dit attest niet wordt ingediend voordat de rechten opeisbaar zijn, moeten deze, tegen het normale tarief berekend, binnen de wettelijke termijn betaald worden, onverminderd de toepassing van artikel 209.

Art. 140quater. De bij artikel 140bis, §1, 1°, bepaalde vrijstelling wordt behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

- 1° indien de activiteit van de familiale onderneming zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking;
- 2° indien en in de mate dat de onroerende goederen die met toepassing van de vrijstelling werden overgedragen, niet hoofdzakelijk tot bewoning aangewend of bestemd worden

gedurende een periode van 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking;

De bij artikel 140bis, §1, 2°, bepaalde vrijstelling wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

- 1° indien de familiale vennootschap gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking blijft voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 140bis, §2, 2°;
- 2° indien de activiteit van de familiale vennootschap zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking en er voor elk van de 3 jaren een jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening wordt opgemaakt en in voorkomend geval wordt gepubliceerd overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de maatschappelijke zetel gevestigd is op het ogenblik van de datum van de authentieke akte van schenking, welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest, maar binnen België moeten een jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening opmaken en in voorkomend geval publiceren overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving in België op de datum van de authentieke akte van schenking;

- 3° indien het kapitaal gedurende de 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking niet daalt door uitkeringen of terugbetalingen.

Indien het kapitaal daalt door uitkeringen of terugbetalingen in de 3 jaar na de datum van de authentieke akte van schenking wordt evenredig het normaal tarief verschuldigd;

- 4° indien de zetel van werkelijke leiding van de vennootschap niet wordt overgebracht naar een staat die geen lid is van de Europees Economische Ruimte gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van schenking.

Art. 140quinquies. §1. De begiftigde die het voordeel van artikel 140bis wenst te genieten, richt bij schrijven een verzoek tot de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst tot het bekomen van het in artikel 140ter, 3° bedoelde attest. Dit verzoek is vergezeld van alle bewijskrachtige gegevens waaruit blijkt dat voldaan is aan de gestelde voorwaarden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten waaronder een attest, bedoeld in artikel 140ter, 3°, aangevraagd en verstrekt wordt.

§2. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst leveren aan de bevoegde ontvanger een nieuw attest af wanneer zij kennis krijgen of vaststellen dat aan de voorwaarden voor het behoud van de vrijstelling niet meer is voldaan.

Art. 140sexies. §1. Na verloop van een termijn van 3 jaar na de datum van de authentieke akte van schenking controleren de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst of de voorwaarden, gesteld voor het behoud van de vrijstelling, vervuld zijn.

Bij niet-vervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewone tarief.

§2. Indien gewone rechten verschuldigd worden doordat de voorwaarden, gesteld tot behoud van de vrijstelling, niet langer vervuld zijn, kunnen de begiftigden dit melden bij

de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten aangaande deze melding.

Bij niet-ervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewone tarief.

Art. 140septies. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst kunnen, zonder verplaatsing, aan de begiftigden de nodige inlichtingen, evenals inzage vragen van de nodige stukken, teneinde te kunnen controleren of aan de voorwaarden gesteld in deze onderafdeling is voldaan.

Indien de inlichtingen of de stukken waarvan sprake in het eerste lid niet worden meegedeeld binnen een termijn van 2 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het verzoek, vervalt het recht op de vrijstelling waarvan sprake in deze onderafdeling.

Indien de vrijstelling overeenkomstig het tweede lid vervalt, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewone tarief, zonder toepassing van de vrijstelling.

Art. 140octies. Tegen de beslissing waarbij de aflevering van een attest, als bedoeld in artikel 140quinquies, §1, wordt geweigerd, of een attest als bedoeld in artikel 140quinquies, §2, wordt afgeleverd, kunnen de begiftigden bezwaar aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. Dat gemotiveerd bezwaar moet worden ingediend per brief uiterlijk 3 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van de administratieve beslissing waarbij de attestaanvraag werd afgewezen of waarbij mededeling wordt gedaan van het verval van de vrijstelling wegens het niet voldoen aan de voorwaarden voor behoud ervan.

De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst bevestigen per brief de ontvangst van het bezwaarschrift aan de indieners en sturen tezelfdertijd, eveneens per brief, een kopie van het bezwaarschrift aan de ontvanger van het kantoor waar de authentieke akte van schenking wordt of werd geregistreerd.

Uiterlijk 4 maanden na de in het vorige lid bedoelde datum van ontvangst van het bezwaarschrift, zenden de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst per brief hun gemotiveerde beslissing over het bezwaarschrift aan de verzoekers en tezelfdertijd aan de ontvanger van het kantoor waar de authentieke akte van schenking wordt of werd geregistreerd. Bij gebreke van kennisgeving van de gemotiveerde beslissing binnen de gestelde termijn wordt het bezwaarschrift geacht te zijn ingewilligd.”.

Art. 65. In artikel 161 van hetzelfde wetboek, vervangen bij het decreet van 27 juni 2003, wordt punt 11° opgeheven.

Art. 66. Aan artikel 209, eerste lid, van hetzelfde wetboek wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de rechten geheven omdat partijen in gebreke zijn gebleven het attest waarvan sprake in artikel 140ter bij te brengen zodat geen toepassing werd gemaakt van artikel 140bis, wanneer dit attest neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting.”.

Afdeling 2. Verervingen van familiale ondernemingen en vennootschappen

Art. 67. Aan artikel 7 van het Wetboek der successierechten wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid, worden aandelen en activa bedoeld in artikel 140bis van het Wetboek der registratie-, hypotheek-, en griffierechten waarover, naar het door het bestuur geleverd bewijs, de afgestorvene na 31 december 2011 kosteloos beschikte gedurende de zeven jaren vóór zijn overlijden, geacht deel uit te maken van zijn nalatenschap, indien de bevoordeling niet onderworpen werd aan het registratierecht gevestigd voor de schenkingen of ervan werd vrijgesteld, behoudens verhaal van de erfgenamen of legatarissen op de begiftigde voor de wegens die goederen gekweten successierechten.”.

Art. 68. In artikel 48, §2, zesde en achtste lid, van hetzelfde wetboek wordt het woord “60bis” vervangen door het woord “60/1”.

Art. 69. In boek I, hoofdstuk VII van hetzelfde wetboek worden de opschriften, opgeheven door het decreet van 20 december 2002, hersteld in de volgende lezing: 1° Afdeling I.- Vrijstellingen; 2° Afdeling II. –Verminderen.

Art. 70. Artikel 60bis van hetzelfde wetboek, laatst gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt opgeheven voor overlijdens vanaf 1 januari 2012.

Art. 71. In artikel 60bis, §5/1, van hetzelfde wetboek wordt het tweede lid, voor overlijdens tot en met 31 december 2011, vervangen door wat volgt:

“Voor de overlijdens vanaf 1 november 2007 wordt, voor het behoud van de vrijstelling, het in paragraaf 5, vierde en zesde lid, vermelde minimum aan loonlasten, die de onderneming of de vennootschap uitbetaalt aan werknemers die in de Europese Economische Ruimte tewerkgesteld zijn, met 100 procent verminderd op voorwaarde dat er minimaal drie kwartalen van de twintig kwartalen na het overlijden vallen in de periode vanaf het derde kwartaal van 2008.”.

Art. 72. Aan hoofdstuk VII. Vrijstellingen en Verminderen van boek I van hetzelfde wetboek wordt een afdeling III toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling III. Bijzondere bepalingen voor het verkrijgen van ondernemingen en vennootschappen

Art. 60/1. §1. In afwijking van artikel 48 wordt het successierecht en het recht van overgang bij overlijden verminderd tot 3% voor een verkrijging in rechte lijn en tussen echtgenoten of samenwonenden en tot 7% voor een verkrijging tussen andere personen voor:

1° de verkrijging van de volle eigendom, de naakte eigendom of het vruchtgebruik van de activa die door de erflater of zijn echtgenoot of samenwonende beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming.

Deze vermindering is niet van toepassing op de verkrijging van onroerende goederen die hoofdzakelijk tot bewoning worden aangewend of zijn bestemd;

2° de verkrijging van de volle eigendom, het vruchtgebruik of de naakte eigendom van aandelen van een familiale vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, op voorwaarde dat de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van het overlijden voor ten minste 50% in volle eigendom toebehoren aan de erflater en/of zijn familie.

In afwijking van het vorige lid, dienen de aandelen van de vennootschap op het ogenblik van overlijden minstens voor 30% in volle eigendom toe te behoren aan de erflater en/of zijn familie indien hij:

- hetzij gezamenlijk met 1 andere aandeelhouder en zijn familie volle eigenaar is van minstens 70% van de aandelen van de vennootschap;
- hetzij gezamenlijk met 2 andere aandeelhouders en hun familie volle eigenaar is van minstens 90% van de aandelen van de vennootschap.

§2. Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

- 1° **familiale onderneming**: een nijverheids-, handels-, ambachts-, of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de erflater en/of zijn echtgenoot of samenwonende, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd en uitgeoefend;
- 2° **familiale vennootschap**: een vennootschap die de uitoefening van een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwactiviteit, of van een vrij beroep tot doel heeft.

Indien de vennootschap aan het voorgaande niet beantwoordt, maar rechtstreeks minstens 50% van de aandelen houdt van minstens 1 directe dochtervennootschap die aan deze voorwaarde beantwoordt en die haar zetel van werkelijke leiding heeft in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, wordt zij tevens beschouwd als een familiale vennootschap.

Wordt niet beschouwd als familiale vennootschap: een patrimoniumvennootschap waarvan uit de balansposten van ofwel de jaarrekening in geval van een vennootschap bedoeld onder paragraaf 2, punt 2°, eerste lid, ofwel de geconsolideerde jaarrekening in geval van een vennootschap bedoeld onder paragraaf 2, punt 2°, tweede lid, van minstens een van de drie boekjaren voorafgaand aan de datum van overlijden van de erflater cumulatief blijkt:

- dat de bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen een percentage gelijk of lager dan 1,50% uitmaken van de totale activa;
- en
- de terreinen en gebouwen meer dan 50% uitmaken van het totaal actief.

De verkrijger kan het tegenbewijs hiervan leveren;

3° **aandelen**:

- elk deelbewijs met stemrecht dat een deel van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigt;
- de certificaten van aandelen, uitgereikt door rechtspersonen met een zetel in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan de gestelde voorwaarden voldoen en waarvan de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere vermogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder;

4° **samenwonende**:

- 1° de persoon die op de dag van overlijden van de erflater, overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek met de erflater wettelijk samenwoont;
- 2° de persoon of de personen die op de dag van overlijden van de erflater ten minste drie jaar ononderbroken met de erflater samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren. Deze voorwaarden worden geacht ook vervuld te zijn indien het samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding met

de erflater aansluitend op de bedoelde periode van drie jaar tot op de dag van overlijden van de erflater, ingevolge overmacht onmogelijk is geworden. Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van ononderbroken samenwoning en van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding;

5° familie van de erflater of de aandeelhouder, waarvan sprake in paragraaf 1, punt 2°:

- a) de echtgenoot of samenwonende van de erflater of aandeelhouder;
 - a) de verwanten in rechte lijn van de erflater of aandeelhouder alsook hun echtgenoten of samenwonenden;
 - b) zijverwanten van de erflater of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun echtgenoten of samenwonenden;
- b) kinderen van vooroverleden broers en zusters van de erflater of aandeelhouder.

§3. Onder nettowaarde wordt verstaan de waarde van de activa of aandelen verminderd met de schulden, behalve dewelke specifiek werden aangegaan om andere goederen te verwerven of te behouden.

Ingeval een vennootschap overeenkomstig paragraaf 2, punt 2°, tweede lid als een familiale vennootschap wordt beschouwd, wordt de toepassing van het verlaagd tarief beperkt tot de waarden van de aandelen van de vennootschap in de directe dochtervennootschappen die de uitoefening van een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouw-activiteit, of van een vrij beroep tot doel en die hun zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte hebben.

Art. 60/2. Artikel 60/1 is slechts toepasselijk voor zover de volgende voorwaarden cumulatief zijn vervuld:

- 1° in de aangifte dienen de verkrijgers te bevestigen dat zij aanspraak wensen te maken op de vermindering waarvan sprake in artikel 60/1 en dat de voorwaarden van dit artikel vervuld zijn;
- 2° bij de aangifte wordt een origineel attest gevoegd dat is uitgereikt door de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst en waaruit blijkt dat aan de voorwaarden vermeld in artikel 60/1 is voldaan. Indien dit attest niet wordt ingediend voordat de rechten opeisbaar zijn, moeten deze rechten, tegen het normale tarief berekend, binnen de wettelijke termijn betaald worden, onverminderd de toepassing van artikel 135, 8°, W.Succ.

Art. 60/3. De bij artikel 60/1, §1, 1°, bepaalde vermindering wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

- 1° indien de activiteit van de familiale onderneming zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater;
- 2° indien en in de mate dat de onroerende goederen die met toepassing van de vermindering werden overgedragen, niet hoofdzakelijk tot bewoning aangewend of bestemd worden gedurende een periode van 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater.

De bij artikel 60/1, §1, 2°, bepaalde vermindering wordt alleen behouden, mits aan volgende cumulatief te vervullen voorwaarden is voldaan:

- 1° indien de familiale vennootschap gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater blijft voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 60/1, §2, 2°;
- 2° indien de activiteit van de familiale vennootschap zonder onderbreking wordt voortgezet gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van overlijden van de erflater en er voor elk van de 3 jaren een jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening wordt opgemaakt en in voorkomend geval wordt gepubliceerd overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de maatschappelijke zetel gevestigd is op het ogenblik

van het overlijden, welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest, maar binnen België moeten een jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening opmaken en in voorkomend geval publiceren overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving in België op het ogenblik van het overlijden;

3° indien het kapitaal gedurende de 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater niet daalt door uitkeringen of terugbetalingen;

Indien het kapitaal daalt door uitkeringen of terugbetalingen in de 3 jaar na de datum van het overlijden van de erflater wordt evenredig het normaal tarief verschuldigd;

4° indien de zetel van werkelijke leiding van de vennootschap niet wordt overgebracht naar een staat die geen lid is van de Europees Economische Ruimte gedurende 3 jaar te rekenen van de datum van het overlijden van de erflater.

Art. 60/4. §1. De verkrijgers die het voordeel van artikel 60/1 wensen te genieten, richten bij schrijven een verzoek tot de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst tot het bekomen van het in artikel 60/2, 2°, bedoelde attest. Dit verzoek is vergezeld van alle bewijskrachtige gegevens waaruit blijkt dat voldaan is aan de gestelde voorwaarden. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten waaronder een attest, bedoeld in artikel 60/2, 2°, aangevraagd en verstrekt wordt.

§2. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst leveren aan de bevoegde ontvanger een nieuw attest af wanneer zij kennis krijgen of vaststellen dat aan de voorwaarden voor het behoud van de vermindering niet meer is voldaan.

Art. 60/5. §1. Na verloop van een termijn van 3 jaar na de datum van het overlijden van de erflater controleren de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst of de voorwaarden, gesteld voor het behoud van de vermindering, vervuld zijn.

Bij niet-vervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewoon tarief, zonder toepassing van de vermindering.

§2. Indien gewone rechten verschuldigd worden doordat de voorwaarden, gesteld tot behoud van de vermindering, niet langer vervuld zijn, kunnen de verkrijgers dit melden bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten aangaande deze melding.

Bij niet-vervulling van de voorwaarden zoals bedoeld in het vorige lid, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewoon tarief, zonder toepassing van de vermindering.

Art. 60/6. De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst kunnen, zonder verplaatsing, aan de verkrijgers de nodige inlichtingen, evenals inzage vragen van de nodige stukken, teneinde te kunnen controleren of aan de voorwaarden, gesteld in deze afdeling, is voldaan.

Indien de inlichtingen of stukken waarvan sprake in het eerste lid niet worden meegedeeld binnen een termijn van 2 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het verzoek, vervalt het recht op de vermindering waarvan sprake in deze afdeling.

Indien de vermindering overeenkomstig het tweede lid vervalt, worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het evenredig tarief, zonder toepassing van de vermindering.

Art. 60/7. §1. Tegen de beslissing waarbij de aflevering van een attest, als bedoeld in artikel 60/4, §1, wordt geweigerd, of een attest als bedoeld in artikel 60/4, §2, wordt afgeleverd, kunnen de verkrijgers bezwaar aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst. Dat gemotiveerd bezwaar moet worden ingediend per brief uiterlijk 3 maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van de administratieve beslissing waarbij de attestaanvraag werd afgewezen of waarbij mededeling wordt gedaan van het verval van de vrijstelling wegens het niet voldoen aan de voorwaarden voor behoud ervan.

De door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst bevestigen per brief de ontvangst van het bezwaarschrift aan de indieners en sturen tegelijkertijd, eveneens per brief, een kopie van het bezwaarschrift aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend.

Uiterlijk 4 maanden na de in het vorige lid bedoelde datum van ontvangst van het bezwaarschrift, zenden de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van de Vlaamse Belastingdienst per brief hun gemotiveerde beslissing over het bezwaarschrift aan de verzoekers en tegelijkertijd aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend. Bij gebreke aan kennisgeving van de gemotiveerde beslissing binnen de gestelde termijn wordt het bezwaarschrift geacht te zijn ingewilligd.”.

Art. 73. In artikel 135, 8°, van hetzelfde wetboek wordt de zin “wanneer, in het geval van artikel 60bis, het attest bedoeld in paragraaf 10 van dat artikel neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting;” vervangen door de zin “wanneer, in het geval van toepassing van artikel 60/1, het attest bedoeld in artikel 60/2 neergelegd wordt bij de ontvanger binnen 2 jaar na de betaling van de belasting;”.

Hoofdstuk 18. Vlaams Fonds voor de Lastendelging

Art. 74. In artikel 53, §2, eerste lid, van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, worden tussen de woorden “het Vlaamse Gewest” en de woorden “na te komen”, de woorden “of hun verzelfstandigde agentschappen bedoeld in het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 of de Vlaamse publiekrechtelijke rechtspersonen,” ingevoegd.

Hoofdstuk 19. Slotbepalingen

Art. 75. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2012, met uitzondering van:

- artikel 4, dat in werking treedt op 1 september 2012, met uitzondering van punt 1° en punt 2° die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2011;
- artikel 5, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2011;
- artikel 17, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2011;
- artikel 20, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2011;
- artikel 48, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2010;
- artikel 71, dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 2011.

Brussel, 21 oktober 2011.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen,
Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

Pascal SMET

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS